

ପ୍ରକାଶନ ମାଲା

ସାଧୁଦ୍ୱିନସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ଏ ୫ ଦିନ ମାତ୍ର କୁହାରୀ ରଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମରିଥାଇଲା । ମୁଁ ଯୋଗି ଏ ଶକ୍ତି ପରିବଳାରେ

ଗର୍ଭ	ଅଗ୍ନି	ବିକାଶ
ଦୀପିକ	୧ ୫ ୯	୧ ୨ ୯
ଡାକମାସି	୧ ୦ ୫	୧ ୧ ୫

କରେଇବା ବିଷବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗର୍ବ ପରିଚେତିତ
ଏବଂ ଶରୀରର ଜାହାୟ ଅଛି ଆହୁ ଯେଉଁ କୌଣସି
ଏବଂ ଏଠାରେ ପ୍ରାସାଦେବ ଲହିରେ
କାନ୍ଦାଳା ଦେଖା ଯିବାର ସମ୍ମାନନା ଥିଲା
କେବୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଏଠା ବେଳିବସା କଲେଜିଏଠା
କେବୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଏଠା କାନ୍ଦାଳା ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଜାଣିବା
କେବୁଦ୍ଧ ନରୁ କିମ୍ବା ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ?
ଏବେଳେ ଦେଖିଲା ହାତରୁ ସବିଦେଶ ବୁଦ୍ଧନ
ମଧ୍ୟାମନାନା ଜାଣାଇବା !

କହୁଥିଲୁ ପ୍ରାଚୀର ସେ ଦରଳା ଗର୍ଭିମେଲା
ପ୍ରାଚୀର ତାଙ୍କର ପୂର୍ବହାର୍ମ କଲାନର ଦୂରକାଳ
କାଳରେ କାଳବାବୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
ପ୍ରାଚୀର କାଳବାବୁରେ ସତ୍ତବ ଓ ଶକ୍ତିକାଳମାନ
କାଳ ହାତମାନ ଜିମା ହେବ ଏବ ସେମାନକ
କାଳ ଜୀବନୀ ଗର୍ଭିମେଲା ଛଣ୍ଡମାୟକ ମନୋକାଳ
କାଳ ପରମାନନ୍ଦବଳ । କଲାଗୋର କାର୍ଯ୍ୟମାନ
କାଳ ଦିଶରେ ଉତ୍ତର ମାତ୍ର ସମସ୍ତ
କାଳ ଓ ଶକ୍ତିକାଳର ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବଳ
କାଳକୁ ଫଳେକଟର ଏବ ବେବନ୍ଦୁ କରି
କାଳକୁ କାଳରେ ଜୀବନୀ ତମ ହୋର୍ଜର
କାଳ ହେବ । ପୂର୍ବହାରଗଢାର ନିୟମକୁ ହେବ
କାଳ କାଳକୁ କରିପୁରାମାନେ କଲାପ ବକ୍ତା
କାଳର ଯେଉଁରେ ଦେଖାନ୍ତ ହେବେ ।

ମେଟ୍‌ରୀଜ୍‌ବାଦମହିମାନେ ସେଠାରେ

ମେଲେବିଯାକୁ ହୃଦୟର ହୋଇଥିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ନୁ ପ୍ରଥମ ବହୁ ଲେଖି ଅଛିଲୁ । ସେହି ଜ୍ଞାନ
ରେ ବନ୍ଧୁମାର ଅବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବର୍ଷମାନ
ନବୀନ୍ଯ ପ୍ରତିକ ଜୀବମାନ ନାରାଣୀର ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଭାବାର ନାମ ମେଲେବିଯା କୁର । ସେ
ଜୀବମାନଙ୍କରେ ରେଳବାଟ ଦେବୁ ଜଳନିର୍ମିତ
ନାଲମାନ ବଦ ହେବାକୁଣ୍ଠ ଏହି ସେଗ କାତ
ହୋଇଥିବାର କଥିତ ହୋଇଥିପାଇ ଏହି ବାଲେ-
କୁରଗେ କୋଣ୍ଠକେନାଲକୁ ଷେଠି ସମାଦ-
ଧିତମାନେ ଏ କୁରର ଭାବିତ କେଇ ପ୍ରିଯ
କରାଯାଇଲୁ । ସେବେ ରେଳବାଟ ଏହି ନାଲ
କୁହେ ସେଗ ବୁଦ୍ଧିର କାରଣ ଦେଲେ ହେବେ
ଆମମାନକରୁ ହୃଦୟର ଧାରା ଅକୁ କାହିଁ
ଚାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତର ପରିଶ୍ରମ- ଗ୍ରାମ ଉପରୀହେବ-
କର ପ୍ରଥାରିତ କର କୁଳର ମାସର ଗୟ ବିଦ-
ରସ ସମ୍ମର୍ତ୍ତଵୀଷ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଶାନ୍ତମୟ ଧରିବା
ଶପିଥିବାକୁ ସମାଦବଦ୍ୟ ଏଥ୍ କରିବ ବାହ୍ୟର
ସାହେବ କେବିଯୁହ ତଳବ କଲେ ସାଧାରଣ
ଛପକାରୀର୍ଥ ଏହ ବିବରଣକୁ ଶପିଥିବା ଓ
ଜୁମ୍ବିର କୌଣସି ଦୋଷ ଘଟାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ଥିବାର କହ ସଙ୍ଗାଦକ ଭିତର ଦେଲାରୁ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏକାବେଳକେ ରାଗ
ବୋଲ ଆଖାର ଚଲଇମାସ ତା । ୧ ରାଗ
ଲୋକା ଅବେଗରେ ସେ ଧରିକାଳୁ ସରଚାଣ

ସମ୍ବାଦ ନ ଯୋଗାଇବା ଓ ସର୍ବକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ତାହା କିବାପି ବ୍ୟବହୃତ ନ ହେବାର ଆବେଶ
ପ୍ରଶ୍ନର କରିଥିଲୁଛି ।—ସେତେବେଳେ ଗ୍ରାମୀ
ଡିଧ ସାହେବଙ୍କ ହଜି ଲୋକେ ଅଳକେ ହୃଦ
ସାଇ ଏକମୂଳ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତ
ଅଛିଛି ତେତେବେଳେ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜ
କାହାରୁ କଣ କହିବା ! ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଳା
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏଥୁପାଇଁ
ବିଲକ୍ଷ୍ୟ ତାତକା ପାଇବେ ଏହି ତାହା
ହେବାର ଉପର ।

ଏଠା ମେରନ୍ତିକିମ୍ବାଲିଟାର ଗତ ମାସର ଲଳକ
ବାର୍ଷିକ ମଧ୍ୟରେ ଅବାଲାଚ ପୁଷ୍ଟିଗାରେ ସ୍ଥାନ
ନିର୍ବିଷଥ ଆଶା ଅଟଇବା । ଏ ପୁଷ୍ଟିଗାର ଜଳଶୀଳୀତ୍ତ୍ଵ
ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା ଏବଂ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଜଳଶୀଳୀ ନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରୁଥିଲେ
ଏଥରେ ଏକ ବରୁଥୁଲେ ଏଥରେ ଜଳରେ
ସଫଦା ମାତ୍ର ମତ ରହି ଥାଏ ଏବଂ ମନ୍ୟରେ
ତାହା ପଢ଼ି ଦୂରକ ଛାଇ କରେ । ଏଥୁଲାଙ୍କ
ଜିଲ୍ଲାକା ବିଦ୍ୟା ବନ୍ଦରା ସକାରେ ଅତେହି ଉପ-
ସୋଗୀ ନୁହଇ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦୂରକ
ସାର ଗାଥୋଇ ଅଧିକାର ଶକ୍ତି ବା ଅବରର
ନାହିଁ ସେହିମାନେ ଏହାର ଅଶ୍ୟା ପ୍ରକଟଣ
କରନ୍ତି ଲୋହିଲେ ଗାଥୋଇବା ଘାଟାରେ ମଧ୍ୟ
ଏକଳ ଅତ ଭରମ ନୁହଇ ଏପରି ପୁଷ୍ଟିଗାରେ
ସନ ନିଷେଖ କରିବାର କୌଣସି ସ୍ତର୍ଗ୍ରିଥରଙ୍ଗର

ଦେବ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏ କଥା
ସୁଧାରି କିମ୍ ? ଜୀବନରେଯାମାନ ମାନସୀ
ସାହେବଙ୍କ ଉଚ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଅସବ ଭାବା ଦେବ
ଓ ମିଛିଲିପିଲ ସଭାପତି ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ବାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାର ଘେରେ
ଆଉ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାଧ ମାନସରୂପ ଆହାନ୍ତର
ସେହାରୂପ ଯଞ୍ଜମାନଙ୍କ ଧିରେଶ୍ୱର୍ମଣ ବର
ଏ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ସଥାର ସମୟରେ ତଳ-
କେତ ବଗୁରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା ମୁଖ୍ୟିତାଲିକରେ ନିଷାତନପ୍ରଗାଳା
ପ୍ରଶ୍ନର କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେଉଁ ଅବେଦନ
ଏଠାର ଅଧିକାରୀ ଟାକୁଦାଗାମାଙ୍କେ ମେଲୁ-
ଧୂର ସାହେବଙ୍କ ନିରଟରେ ଦେଇ ଥିଲେ
ଭାବା ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଅଳ୍ପମୋଦନ କରି
ଆବଶ୍ୟକାୟ ସାର୍କିପିକଟ ଦେଇଥିବାର ଅମ୍ବେ-
ମାଙ୍କେ ଶୁଣି ଆଜନ୍ଧତ ହୋଇଥାଏ । ଶାପକୁ
ଜୟତ୍ତମାନକୁ ଓ ଭାଇତରେମୁରମାନ ଏ
ପକାନ୍ତରେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ରୋଟି ମେଲୁ-
ପୁରୁଷ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦିଅଇଥିଲେ ଓ ଅବେଦନର
ବେଳେକ ଶାମରରେ ସମେତ ହୋଇଥାଏ
ଯେଉଁ ଚବନ୍ତି କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ଅଳ୍ପମୋଦନ
ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେ ନିଷାତନପ୍ରଗାଳା ପ୍ରତି
ପରୁଦସ୍ତ ହୁଏଥାଏ ମାତ୍ର ଛିପାଇଯାଇ ପା-
ଇଯ ଦେବବିହାର ସବବେଳନାରେ ସେ ଅଗଳା
ବିଦ୍ୱାନ ହେଲା । ଥାବେକ ମହୋଦୟ ଏଠା
ରେ ନିଷାତନପ୍ରଗାଳା ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା କାରଣ
ଯଦି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବେଳନ ଏବନ କହିଥାଏନ୍ତି
ଯେ କେବେକ କରିଥିଲା ବିଷାକ୍ତ ହେବେ ଓ
କେବେବେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସରକାରରାଜ୍ୟ
ମନୋମାଳ ହେବେ । ଏ ବିଷୟରେ ଦୁଇନି
ଅଲାନ୍ତ ବିଜନ ଦେଉୟାଇ ସେଥିରେ ଏ
ପକାନ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ଦେବ । ଅମ୍ବେମୁର
ବିହେରଗାରେ କେବେକ ଛିପିଥିଲା ସରକା-
ରାଜ୍ୟ ମନୋମାଳ ହେଲେ ନିଷାତନପ୍ରଗାଳା
ଫଳଦାରୀ ହେବ କାହିଁ କାହାଣ୍ତି ସରକାର
କର୍ମଚାରୀ ମନୋମାଳ ହେଲେ ବଢ଼ି ହାତମ-
ମାଙ୍କେ ମନୋମାଲ ହେବେ ଓ ସେହିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ସରଗତ ଓ ସରକାରୀ ସରପତି ହେବେ
ଧନରଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ହୋଇଥାଏ ସେହି-
ପର ହେବ ଓ ନିଷାତନପ୍ରଗାଳା ନିର୍ମଣ କରିଲ
ଦେବ । ଅମ୍ବେମାଙ୍କ ଦୂରସା କରୁଁ ଯେ କି-
ବସ୍ତ୍ରାଧିକ ସର ଏଥର ସରଗତ କରିଲେ ।

ତେବେ ମିଶ୍ରହିପିଲକୁରମୟର ଅବର୍ଗାବଳୀ
ଅସ୍ମେମାନେ ଅଳଜବରୁଦ୍ଧ ଓ ଅଳଯାପୁ ଜୀବ
କେ ଉତ୍ତର ବିହିତ ପ୍ରକାବକ ହୃଦୟରମଣେ
ଶ୍ଵେତ ଭାବରେ ଯେଥାରେ ମାନୁଷୁ ଯାହେବ
ତାହା ଚଳାଇବାର ଭାବ ବିଶ୍ଵାରେ ତଥାକ
କରିବେ ଏବଂ କି ପରମାଣାରେ ତାହା ସାଧା-
ରଣ ସବାଦିପତ୍ରର ପ୍ରାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏହା
ଦେଖିବାରୁ ଅସ୍ମେମାନଙ୍କ ବଢ଼ି ହୋଇବ
କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ହୃଦୟର ବିଷୟ ସେ ଏ ପ୍ରାଣ-
ଦରେ ସେ ପଣ୍ଡିତ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ ଏକ
ବେଦେ ସେ ବାହାରିଟି ପଣ୍ଡିତ କୁଠା
ଦାହିଁ । ଶଶିଲିଙ୍କ ଶ୍ଵେତ ବିଶ୍ଵାରେ ସାହେବ
ଏ ହାର୍ଦିକ ଆମନନ୍ଦକୁ ଉଚ୍ଛବିତକା ବର୍ଣ୍ଣ
ଚେଯାମନକିମ୍ବା ଶ୍ଵେତିଶ୍ଵେତ ତଳକ କରି
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଉଷ୍ଣୟ ମିମଞ୍ଚା ହେବା
ପଣ୍ଡିତ ଭାବୁ ପଣ୍ଡିତା ପ୍ରକାଶ ରଖିବା କାହାଣ
ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅବଶ୍ୟକ । ତେବେ ମିଶ୍ରହିପିଲଟୀର
ନାନ୍ଦା ଅପାର୍ଦ୍ଧ କର୍ମକର୍ତ୍ତରେ ବିଦ୍ୟାର ସାହେ-
ବଳ୍କୁ ଏତେ ବାଲ ଜାରି ଦେଖି ଅସ୍ମେମାନେ
ତାହାର କଳିକାଳର ଦେବତା ମନେ କରି-
ଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କବରୁ କରାଗ ଫର
ମିଶ୍ରହିପିଲ ଡକା ଅପବ୍ୟୁ ନନ୍ଦାରଙ୍ଗ ଉକେ-
ଗରେ ଅଗ୍ରେ ମନ୍ତ୍ର ପିଣ୍ଡାଇଲେ ବଢ଼ିଅମରବସ୍ତୁ
ଅଟେ ଶ୍ଵେତ ସ୍ମୃତି ସାହେ ଉଷ୍ଣୟକୁ ସମ-
ପୂରେ ଦସ୍ତିପେଣା କରି ଟାକାକାଳର ହିଥେ-
ପା ଦୂରଦୂରର ଦୂରକ ଦୋହରାଇଲା ଏବଂ ଏ
ଥିଲୁଁ ଦୂରସା ଦୂରର ସେ ମିଶ୍ରହିପିଲ କାର୍ଯ୍ୟ-
ମୂରମାନେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଦାୟୀ ପ୍ରତି
ଏଣିକ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଦାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଶିଖା
କରିବେ । ଏହେବାଳ ସେମାନେ ଅପଣାକୁ
ସବେଷକା ମନେ କରି ଉତ୍ତମତେ ଦାର୍ଯ୍ୟ,
ବିଦୁତନେ ସାଧାରଣକ ଧଳ ସେ ତାହାକୁର
ନିଜସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହିଲା ଏବଂ ଚର୍ଚର ଅପକଳ୍ପ୍ୟ ନେ
ବାଧେ ସେମାନେ କଠିନରୂପେ ଦାୟୀ ଏହାର
ପରି ଅଦୋ ଅଗ୍ରାନ ଧୂବାନ୍ତ କରା ଯାଇ-
ଥିଲା । ଅସ୍ମେମାନେ ଅଜ୍ଞା କରୁଁ ପେ ଏଣିକ
କରୁଁ ବିଷୟର ବୋଧଜାତ ଦେବ ଏହା
ତାହା ଦେଇଲ ନଜ୍ଜାଇ ।

ଅବେଳା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କର ମନ୍ଦିରବାଦ କରିବା ସକାଗେ କର୍ତ୍ତା
କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସାହାପରେ ଏକା ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଏଡ଼େବାଳ ପଥାମାଧ୍ୟ ଅଧିଗ୍ରହ କରିବିଲୁ
ପ୍ରତିପଳାକ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବେମାନେ କାମ୍ତମନୋହାବ୍ୟବରେ ପରମେ-
ରହିଥାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଛି କି ନବବର୍ଷ
ସଫରୋତ୍ସବରେ ମଜାଲପ୍ରଦ ହେଉ ଏବଂ
ତହିଁର ଶୁଦ୍ଧମନମାନ ସେମାନେ ଥାନନରେ
ଉପରୋଗ କରିବା ଏକ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ
ବୃଦ୍ଧତାରୁଷି ବୃଦ୍ଧତାରୁ ତାହା କମଳା ଦର୍ଶିତ ହେଉ ।
ଦୁଇଜନାଟିକାରୁ ବ୍ୟସ କି ୨୭ ବୀର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ
ହୋଇ ଏବେବେଳେ କି ୨୮ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଥରମ୍ଭ
ହେଲା । ସୁରମ୍ଭ ଲାବାଲଗା ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁ
ହେଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯତନି କି
ବିମ୍ବ ସଙ୍ଗେ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶି ହୋଇ କାହିଁ
ବିଧାତ ବିଷୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଅନୁଭବର ମଧ୍ୟ
ଦେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଆମ୍ବେ-
ମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏ ପଥରେ କାହିଁତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ
ମାତ୍ର ସବୁ ଥିଥିଲା ହେବ ଗୁରୁତେଜ ଅବିରତ
ବିହାର କିମ୍ବ ଆୟାଥି । ଏବେବେଳେ ସେହି
ଅନୁଭବ ଉତ୍ସପଳକର ମଳପଣ୍ଡିକାର ଦେବରେ
ମିଶାଇ ହେଲା ଅଜାନୀକୁ ପଣ୍ଡିକାର କଲେବର
କୃତି କରି ଦିଅ ଗଲା । ସୁରମ୍ଭ ପାତଳ
ଡେଣା ମଧ୍ୟରେ ସବାପେଣା ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଅଫେଣା
କରୁଥିଲାହ ହେଲା । ଏପରି ଲାବାଲଗାରେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ସେତେ ଅଧିକା ପରିମଳା କମ୍ପୁଅଧିକା
ଉପରେ ନେଇଁ ଡେଣା ପଣ୍ଡିକାର ଅବିଷ୍ଟ
ଜୀବିବା କ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ରରେ ତୁଳପୁଣ୍ୟମ କରିମାନିକରିବେ
ପାରିବେ ବିଦ୍ୟାର କରି ବୋଲିବା ଅଧିକ । ଏକ ଆମ୍ବେମାନ
ମାତ୍ର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ଭାବ ନାହିଁବାରେ ହେବୁ
ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ଅନ୍ତରେ ଥିଲା ବିକଳେଖ
ମାନେ ଏହା କରି ଅଛି ଏଥର ପନ୍ଦିତାଥାରେ କିମ୍ବର
ଗନ୍ଧାରୀରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେମାନେ ଘୟକରିବା କମ୍ପୁ
ମହାୟ ଦୋଷ ଆମ୍ବେମାନର ଏହି ଅନୁମାନରେତାକୁ
କିମ୍ବର ଏବଂ

ମୋହନ୍ତୀରେ ସବୁକର ଅଗବ

ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ତ୍ତିକବିଜୁପଟ୍ଟା ଦେଖି ତେଣୁଥାଏ କାହାର
ମୂର୍ଖ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ଯେ ଖୋରଖ ସବୁଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବା
କୁଳ ଧରାଯାଏ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ମହିମାପରି ଦେଇ
ଅନୁଭବେ ବାଧ୍ୟବିଷୟର ଚାରିଙ୍ଗି ହନ ଏବଂ ଅଟେ
ବିଷୟରୁ ନାହିଁ । କେବଳ କାର୍ତ୍ତିକବିଜୁପଟ୍ଟାଙ୍କେ ଏହି
କାହିଁକି ଖୋରଖର ଅଳ୍ପ ଅମେର ୩୦୦ ରହିଲା

ପାଦ ରିଶ କନ୍ଟ୍ରାଇଲ୍ ସଳ ୧୮୮୯ ମେରିକା

ଏକ କାରଣରୁ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶିତାରେ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ପ୍ରତି ଆଜାର ଗ୍ରାମ୍ୟବାଟ ମକାରେ ପ୍ରମୁଖ ହଜାର
ଟଙ୍କା ପରିବ ଶାଖାକିଟିଆମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ମାତ୍ର
ଖୋରଧା ଦେଇବ ବର୍ଷ ହେଲା ଆହୀ କିନ୍ତୁ
ପାଇ ଜାହାଁ ଫଳକୁ ଯେଉଁ ସାମାନ୍ୟ ଦାନମାନ
ଦିଆଗଲ ତାହା ବଜାଁ ପ୍ରାମ୍ସମାନକିର କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଆସିଲା ନାହାଁ । ସମ୍ବଲପୁରରୁ ଆସି ପିପଲିଠା-
ରେ ଦିଲିଷ୍ଟିବା ଜୀବନାଥ ସତ୍ତବକୁ ଦେଶିୟ
ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତବ ଗଣେ କବାଯିବ । ଏଥର
ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତେବେ ହଲ ନାହେ । ଖୋରଧା-
ଠାରୁ ଭବନେଷ୍ଟର ଏବଂ ଖୋରଧାଠାରୁ
ପ୍ରାଚୀନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ସତ୍ତବ
କଲ୍ପବା ବାହୁମାୟ ଏବଂ ବାଣପୁରମାଳର ଦୂରତି
ଯହାରେ ବାଣପୁରଠାରୁ କଞ୍ଚାଗତ୍ତ ଏବଂ ସୁନାଳୀ-
ଲାଠାରୁ ଜାବନେଇପୁର ବାଟେ ଓଡ଼ିଶାମାଳକୁ
ଏଥର ଦୂରସତ୍ତବ ପ୍ରସ୍ତର ହେବା ଉପରି ।
ମାଲର ଦୂରୀ ଅଛିଲୁ ଉପର ଏବଂ ଝେଠାରେ
ନିଃସମ୍ପଦକ ଦୂରୀ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ହୋଇ-
ଥାଏ । ଅବଶ୍ୟକ ସତ୍ତବମାନ ଶାଶ୍ଵତ ନିର୍ମଳ
ହେବା ନମିତ୍ର ପ୍ରାଣୀୟ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଟ୍ରେନ୍
୦୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ମହୁର ବରିବା ହିତର ଏବଂ
ଖୋରଧା ସତ୍ତବର ଶାସ ଶାସନାଧୀନରେ
ଥୁବାରୁ ଏ କଳ ମଞ୍ଜୁଷା ହେବାର ବିଶେଷ କା-
ରଣ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅମେମାରେ ଦେଖୁଥିବୁ କି
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଲଜଣା ଦୂରି କରିବାକୁ ଯେତେ
ତପ୍ତର ଅବଶ୍ୟକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟବାଧ-
ନରେ ସେପରି ନଦନ୍ତି । ସତ୍ତବ ବାଟର ଅଭାବ
ମନ୍ଦରେ ମେହି ବୁଦ୍ଧିର ଏଠାରେ ହୋଇଥାଏ
ଅମେମାରେ ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁକୁପେ ସାରଥ ଜୀବ
କରୁ । ଅନ୍ୟ ସତ୍ତବର କଥା ବିଚାରିବା
କଲନେଷ୍ଟର ମେହି ପ୍ରଥାନ ଶାର୍ଥଶ୍ରାନ୍ତ ଥିବା
କିମ୍ବର ଜଗନ୍ନାଥମାତ୍ର ଏଠାକୁ ଯିବା ଆସି-
ନା କରୁଥିବା ପରିମଳେ ଅବସ୍ଥା ହଲ ସତ୍ତବରେ
ବେଠାକୁ ଦେଇ ଜାହାଁ କାରିଥକ୍କାଠାରୁ ଦୂ-
ରିକର ପ୍ରାୟ ୮ ମାଲର କାଟ ଏଥରେ ଏକ
ପ୍ରତିକ ବାଟର କବାଳମହୁ ରହିଥିଲା ଜୀବ ସାରି
ଅବର୍ଦ୍ଦରେ ଏଥର ଅରେମତ ସମାର ହୋ-
ଇଥରୁ କି ନା ସହେତୁ । କାପ୍ରିବରେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ
କୁନ୍ତର କାଳରେ ଖୋରଧା ପରି ଶାସନକାଳର
ଏପରି ଦୁଇବସ୍ତ୍ର ନିଭାନ୍ତ ଅସ୍ତରର କଥା ଅଛି
ଏବଂ ଅମେମାରେ ଭରବାକରୁ ପ୍ରମାୟ ହାତମ-
ାକେ ଏଥର ବହୁତ ପ୍ରଜାତାର ପରାମର୍ଶର ଶାଶ୍ଵ
କୋମୋଳୀ ହେବେ ।

ସନ ୫୮୨ ସାଲ ।
ସନ ୫୮୨ ସାଲ ଗତ ରହିବାରଠାରୁ
କୁଠକାଳରେ ପରିଶରୀତ ଦେଲ ଏବ ସେହି
ଦଳଠାରୁ ତାହା ସହି ଆମ୍ବାନକୁର ସାଙ୍ଗାତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଶେଷ ହେଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବର୍ତ୍ତର
ଫଳାଫଳ ଅଲୋଚନା କରିବାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟ-
ତ ହୋଇଥାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜହାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲୁ
ସନ ୫୮୨ ସାଲ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ଷର ଉପ-
ସକ୍ରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବ ଆମ୍ବାନକୁର ପରମ
ଛତକାଣ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲ । ଏହାକୁ ମେଲିଣି
ଦେଇ ଆମ୍ବାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦ୍ୱାରିତ ହୋଇ
ଅଛୁ କାରଣ ସବୁ ବର୍ଷ ଏଥର ସୁଖରେ ଯାଏ
ନାହିଁ । ଏହା ବୋଲି ଯେ ଆମ୍ବାନେ ଏ
ବର୍ଷ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କର କାହିଁ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ମାତ୍ର ସୁଖର ଭାବ ଅଥବା । ନୈଶରିକ
ଜୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ ଘଟିବାରୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଥାବିଧିରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟକର ହୋଇ
ଥିଲେ । ସୁଧାମୁଁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାର ସର୍ବକମ ଯୁଦ୍ଧ
ଦେଲ । ପୁରୁଷର କୌଣସି ଯୁଦ୍ଘରେ ଦାରୁଣ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଅଥବା ଅଜ୍ଞାନ ମାତ୍ରରୂପେ କଥା ଶୁଣା-
ଯାଇ ନାହିଁ । ସକଳମୁଁ ଘଟିଲା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ୍ୟ
ଅଠର । ସକଳମୁଁ ବିଷ୍ଣୁର ମଧ୍ୟରେ ଏକା ମିଶର
ସୁନ୍ଦର ଅଠର ଏବ ସେ ଯୁଦ୍ଘ ଅକ୍ଷୟ କାରଣରେ
ଭାବରେପରେ ଲଜ୍ଜା ସମର ଦେବାର ସମ୍ମ
ହୋଇଥିଲେହେ ଚଂଗଣ୍ଯର ସଜମତିବର୍ଗର
ତୌଷଳଦିନେ ଜାମ କାରାରତ ଦେଲ । ଏବ
ଅକ୍ଷୟ ପାଣୀ ଲାଗରେ ସେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେଷ ହୋଇ
ପୁରୁଷରେ ଶାନ୍ତ ବିପ୍ରାର କଲ । ଦେବଦେଵିତ
ଅଧିକାରୀ ପାତାମାକ କଣ ଦେଲ ଆମ୍ବାନେ
ଜ୍ଞାନତବ୍ରତ ପକ୍ଷରେ ଏବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଅଭିନ୍ନ ଶୁଦ୍ଧକ-
ର ମନ୍ତ୍ରଥାହି । ଏଠାରେ ଏବର୍ତ୍ତ ପ୍ରେଷ ଧାନ୍ତି
ଦିବିଶିଥିଲେ ମାତ୍ର ରହିଥିରେ ଭାବବର୍ଣ୍ଣର କିନ୍ତୁ
ଏକ କହିଲ ପରମନାର ତୋଳିଥାଇ । ଭାବର
ଯୋଜାନାନେ ବିଦେଶରେ ସୁଖ୍ୟାହି ଅଛି ଅସି-
ଲେ ଏବ ରହିଥିର ସରକ୍ଷାର ସର୍ବ ନେତ୍ରେଜଣ
ଭାବରୁ ସେଇବି କିମନରେ ଗ୍ରାମଜୀ ଭାବରେ-
ଯେତେ ଦରଶ ଦରଶ ଏବ ତାହାର ଦସ୍ତରୁ
ପ୍ରସାଦ ପରମା ପୂର୍ବକ ଭାବର ଗୌରବ
ଦୂର୍କଳ କଲେ । ପ୍ରେଷରେ ଲାଜୁ ବିରାଳ
କଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧପଳର ଅଶା

କର୍ମାଦ ମହାପୁରୀ ଲଞ୍ଜ ରିପନ୍ଡ ଶାସନ ପ୍ରତାପ-
ରୁ ଅମେମାନେ ଏବର୍ଷ ସମସ୍ତ ସେ ସମୟକରୁ ପେ
ପ୍ରତିକଷ କରିଥିଲୁ ଏବ ତାବାକର ଅଧୀଳ ପଞ୍ଜାବ
ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ଏବ ବଙ୍ଗଲାରେ ନୂତନ ଶାସନ-
କର୍ତ୍ତାମାନେ ନିସ୍ତର୍କୁ ହୋଇ ତାହାକର ହିତାନ୍ତର
ଶ୍ଵାମାନଙ୍କର ଅଧିକ ସହାୟତା କରିଥିଲୁ ।
ଧନବିଭାଗର ଅଧିକା ସତକ ହେବାରୁ ଆମଦା-
ନୀ ମାସର ଛଠି ଯାଇଥିଲୁ ଓ ଲବଣ୍ୟକର ଉତ୍ତା
ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ସଖା
ଓ ବେରର ଚକ୍ର ପଣ୍ଡରେ କେବେକ ହିତକର
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ହୋଇଥିଲୁ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସାହ ଯଥା ଶିକ୍ଷା ଓ ପୃତ୍ତ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟିର
ଜାଳୀ ଉତ୍ସାହ ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଆମଦାନୀ ମାସର ଓ ଲବଣ୍ୟକର ଉତ୍ତା
କରିବା ପୂର୍ବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଧାତ୍ରୀଜଳକ ଜୀବନସେ-
ଳ ଟାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ ବର ଛଠି ଯାଇଥିଲେ
ଆମେମାନେ ଅଧିକ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ପରି ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ବନ୍ଦର୍ମଣେଷ୍ଟକର ଏ ଅନ୍-
ବରେ ତୁମି ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଆମ୍ବାଶୟନ
ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ଧାରରୀ ତାରା ଯେହି ହିତକର
ଉତ୍ସାହମାନ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତିରେ
ଆମେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟକର ସେତୁ ତତ୍ତ୍ଵକୀୟା
ଦେଇଥିଲୁ ଏବ ଦର୍ଶା ଅଛି ଯେ ସମୟରେ
ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବହିଗୁପେ ଅନ୍ତର୍ଭବ
କର ତହିଁ ର ପ୍ରକିବଧାଳ କରିବେ ।

ଭାବର୍ତ୍ତର ସାଧାରଣ ସ୍ଵାମନର ପଳ୍କ
ଡିଶା ଯାଇ ଲାଗୁ କରିବାରୁ ସମ୍ପଦ ଉଚ୍ଛବି ଅଥବା
ଅଧିକ କିମ୍ବା ଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନ ସ୍ଵଲ୍ଲେଖେ ଏକ
ଅଂଶରେ ଡିଶାପ୍ରତି ଏ କର୍ତ୍ତା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିକାଳ
ହୋଇଥିଲା । ଡିଶାର ପ୍ରଧାନ ଅଭିଭ ରେଳ-
ପାଇଁ ଏହି ଅଭିଭ ହେଉଥିଲା ଡିଶାର ଭୟାତି
ଅଣ୍ଟୋ ହେଉ କାହିଁ ଏହି ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଏକା-
ବୃଦ୍ଧିକାଳ ଏଥିରେ ମନୋଯାଗୀ ନ ହେଉ
ଯେଉଁ ଲାଜହାର ଦୟାର ଆସିଥିବାରୁ ତହିଁ ର
ଅଧିକୁସୋଗିବା ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକପରିମାଣରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଥିଲା ଏଥିରୁ ଏହି ପଳ୍କ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ଡିଶାରେଲବାଟମ୍ବାତବା ଅଭିଭ
ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଜୀବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନରେ
ଦୃଢ଼ଭ୍ୟାସ ଯୁକ୍ତ ଆନନ୍ଦରୁ ଏହି କଟକତାରୁ
ସୁଖର ସମନ୍ୱୟକତାରୁ ହଟକରୁ ଯୁଗି ବନ୍ଦା-
ରିତିରୁ କୁଳକରୁ ଏହି ସମ୍ପଦରୀତାରୁ ବିଶ-
ଖପଟକରୁ ରେଲବାଟମାକ ଫ୍ରାନ୍ସ ହେବାର

ପ୍ରସ୍ତାବମାଳ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାର ପରିଣିତ ହେଉଥିଲା ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅବା ଅଧିକ ବାଟ ଶାନ୍ତି
ନିମୀଳ ହେବାର ସମସ୍ତ ଲିଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସମାଲୋଚନ ବର୍ଷକୁ
ଆମ୍ବୋଜେ ବିଶେଷରୂପେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ-
ଅଛି । ଫଳଟିଃ ଏ ବର୍ଷ ସମସ୍ତପ୍ରକାରେ ଆମ୍ବୋଜ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଚିଭାକନ ହୋଇଥାଏ । ଦୂଃଖ
ମଧ୍ୟରେ ବରକ ସେ ଡେଣା କେବେ ଜଣ
ପ୍ରଥାକ ଓ ହିପସ୍ତକୁ ସନ୍ଦାନକୁ ଦସଇ ଭାବ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ହୋଇଥାଏ ସଥା—ମୁଁରବିଜ୍ଞର
ମହାବ୍ରାହ୍ମା କୁଣ୍ଡଳିତଙ୍କ ଦେବ, କୋଠଦେଶର
ଜମିଦାର କ୍ଷେତ୍ରର ଉଗବାନବ୍ୟାଳଟିପିଂଟ୍, ବାବୁ
ଧ୍ୟାନମୋଦନ ଆଶ୍ରମ୍, ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ,
ବାବୁ ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ।

ସର ଚିର୍ଗତ ଗାର୍ଥ ଓ ବଙ୍ଗଲାର ଜନଶାୟା ଆଇନ ।

ବିଜ୍ଞ ଦେଶର ଖକଣା ଅଧିକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କାୟ
ଆଲନର ନୂତନ ପାତ୍ର ଲିପିପ୍ରତି ହାତକୋଠର
ପ୍ରଥାନ ଜଳ ସର୍ବ ରିଗ୍ରେଟ୍ ଗାର୍ଡନ୍ ଅଭିପ୍ରାୟର
ସେଇଁ ଅଧିକରେ ସେ ନୂତନ ପାତ୍ର ଲିପିର
କେବେବ ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ । ଖକଣା ଆଲ-
ନିଃର ବିଧି ବିଧାନ ଦେଲେ ଜନିମାର ଓ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ପରିବେ ବୁଝାଇବାକ ହେବ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ବିଧାଦ ଶେଷ ପାଇବ ସେ ବିଧ-
ସ୍ଥରେ ସମ୍ବୁ ରିଗ୍ରେଟ୍ ଗାର୍ଡ ମାହେବ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେସନ୍କୁ ଯେଉଁ ପରମର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି କର୍ତ୍ତା
ମାନ ପହଞ୍ଚିବ ଦିନେଶ କରିଥିଲୁ ।

ଜନେଥାରଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଗୁହାର ଏହି ବ
ସେମାନେ ଅପଣା ପ୍ରାୟ ଲଜଣା ଦର୍ତ୍ତମାନ
ଆମନାନୁସାରେ ଶାସ୍ତ୍ର କଷ୍ଟର କରିବାରୁ ସମର୍ଥ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକାଶର ସ୍ମରଣ ଗୁହାର
ଏହି ବି ସେମାନେ ଦ୍ୱାଦ୍ଵାରା ବିରକ୍ତିକରିବ ଏବଂ
ବିଦ୍ୟୁତୀ ମାମଲାରୁ ଦେବର ଦେହଅଛନ୍ତି ।
ସ୍ଵର୍ଗରୂପ ସାହେବ ହୋଇନ୍ତି ଏ ଦିଦ୍ୟ
ଜନେଥାର ଏହି ପ୍ରକାଶର ଅଳ୍ପାତ୍ମ ଅତିରିକ୍ତ
ଏବଂ ପରାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ବୁ କରିବା ଭବରୁ ଏହି
ଦୂର୍ବିଶମାନ ଜାଗ ହୋଇଥର ମାତ୍ର ପ୍ରତିବିଚ୍ଛା
ଆଜନ ଯୁଦ୍ଧା ଏଥି ନିନିର ଦାୟାପ୍ରକ୍ଷେପ ଅଟର
ଏବଂ ପର୍ବତୀର ପ୍ରକାଶର କରିବା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର
କର ଉଚିତ ।

କମିଟାରମାନେ ଆଇନାନୁସାରେ ପ୍ରଜାତି
କମା ବୃଦ୍ଧି କରିବା କଷ୍ଟକର ଜୀବ କର ଅଧିକ
କମାରେ ବାଜା ଖଜଣାର ନାଲିଶ କର ଦିଅନ୍ତି
ଓ ଜାଲ ପାଉଛି ଉଚ୍ଚତା ଦାଖଲ କରିବି
ଏହି ଟକିଏ ବିଚିନ୍ତନର ସହିତ ଏ ମାନଙ୍କଳ
ଚଳାଇଲେ ତହିଁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟର ଲାଭ କରି
ପ୍ରଜାତାରୁ ଅଧିକ ଖଜଣା ଥାବୁ କରିବି
ପଥାନ୍ତରେ ପ୍ରଜାମାନେ ମେଲି ବାଜି ବାଜା
ଖଜଣା ନାଲିଶରେ ସବୁହବୁର ଆପଦି ଉପସ୍ଥିତ
କରିବି ଏହି ଡକ୍ଟାର ନିର୍ମିତ ପଣ୍ଡରେ କମିଟା
ରି ସଥାର୍ଥ ପାଉଣାକୁ ବର୍ଣ୍ଣ କାଳ ଟାଳି
ଦିଅନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଜମିଦାର ଅଛି ଉଚ୍ଚ
ସ୍ଥତେ ମହାଜନଠାରୁ ଟଙ୍କା ଅଣି ଖଜଣା
ଥାବୁ କରେ ନୋହିଲେ ମାହାଳ ନିଲାମ
ହୋଇ ଯାଏ ।

ଏପର ସେ ଶୁଣେ ବଡ଼ ସମ୍ଭାବ ହୁଇ
କଣ ବିବୁଦ୍ଧ ପକାଇର ଦାନାଦାର ଉପରୁ ତିଥିରୁ ଏବ ସେମାନେ ପ୍ରଜାତୀୟରୁ ଖଜଣା
ଆଦୟ କରିବାକୁର ଅପରା ସ୍ଵରୂ ପ୍ରବଳ
ବରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ସେଠାରେ ମନା-
ଅଳର୍ଥ ଜାର ଅନ୍ତର ସେଇ ଦାନାଦାରର
ମାନଳ ଦୁଃଖ ଅଥବା ପ୍ରମାଣ ଅପ୍ରଚର ଆଏ
ଏବ ଦିଲାଖ ଓ ସ୍ଵରୂ କଷ୍ଟ ତମାଦ ଯିବାରୁ
ଦରବରରେ ପଢିଆଏ କିମ୍ବା ଉପରୁ ମାନଳ
କଲଇବାର ସଙ୍ଗର ନ ଆଏ ସେ ପ୍ରଥମେ
ପ୍ରଜାତୀୟରୁ କୋଣସି ପ୍ରକାରେ ଖଜଣା ଆ-
ଦାୟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ବରଇ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଧରମ ଅଥବା ନାଲାଶ କିମ୍ବା ଖଜଣା ଭଣା
ବରିବା ପ୍ରଳେହଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାତୀୟ ଯାହା ହିଛି
ଆଦୟ କରିପାରେ କାହାକୁ ଏକଷଣ୍ଟ ଦଲାଳ
ବରଇ । ଏପର ଯେତେ ଦଲାଳ ସଂପ୍ରଦା
ହେଉ ଆଏ ତେତେ ଜାହାର ସାହସ ବରଇ
ଏହିପର ସେ ଅନେକ ପ୍ରଜାକ ନାମରେ ନା-
ଲଶ କରଇ ଏବ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ଦେଖାଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵମାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରଇ
ସୁଦୟଂ ପ୍ରଜାମାନେ କାହାକୁ ଖଜଣା ଦେବେ
ପ୍ରିଯ କର ନ ଧାର ବଜ ଦରବର ଓ ତତ୍-
ତତ୍ତ୍ଵରେ ପଦବି ଏବ ଦେଲେ, ଦୋବାସୀ
ଖଜଣା ଦ୍ୱାରି ଅଥବା ପ୍ରକୃତ ଦାନାଦାରଙ୍କ
ପ୍ରିଯ କର ନ ଧାରିବା ଛଳରେ ଅବୌ ଖଜଣା
ଦ୍ୱାରି ନାହିଁ । ଏହି ଦରବର ଏମନ୍ତ ପଦତା
ହିଂକାରୀ ଯେ ସ୍ଵରୂ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୁ ଅଦାଳ
ଦିବେ ସୁଦୟର ବିଷୟ ପାମାନ୍ୟଗୁଡ଼େ ଦିଗ୍ବିଜୟ

ଦୁଇଲ ଏବଂ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ଉପଯୁକ୍ତ ଖୁବିଛି-
ସବୁ ବହଳ ଦୁଇନି ।

ସର୍ ପିଣ୍ଡର୍ ଗାର୍ଥ ବୋଲନ୍ତି କି ଏ ସମୟ
ଦୋଷ ନିବାରଣର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଏହିତେ
ଭିଅଛି କି ଖଜଣା ଆଇନରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ
ବିଧାନ ହେଉ କି ଯେଉଁ ଜନିଦୀଶ ଅଥବା
ଅଳ୍ୟ ଦକ୍ଷୟତା ପଞ୍ଚରେ ସେହି " ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନ
ରେଜଣ୍ସନ୍ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରକାଳ ବିଭିନ୍ନରେ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖଜଣା ପାଇବାର ଅନ୍ୟା
ସଙ୍ଗର ଦକ୍ଷଦାତା ଗୋଲ ଜଣ୍ୟ ପରିବାର
ହେବା ରେଜଣ୍ସନ୍ ହୋଇଥିବା ଦକ୍ଷୟତାର
ଭିନ୍ନ ଅତି ବେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଳ ନାମରେ ଜା-
ଲିଖ କରି ଖଜଣା ପାଇବାର ଯୋଗଳ ଦେବ
ନାହିଁ । ଏଥରେ ଏହି ଉପକାର ଦେବ କି ପ୍ରକାଳ
ମାନେ ବାହାରୁ ଖଜଣା ଦେବକେ ଏ ବିଷୟରେ
ତାହାଙ୍କ ମନରେ ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦେଶ ରହିବ ଲାଭ
ଏବଂ ସେମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବୌଣ୍ଡି ମୋହି-
ଦିମାରେ ଦକ୍ଷୟତର ଦକ୍ଷତା ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵରେ
ଖଜଣା ଆବାୟ କଥାରୁ ଟାଳ ଦେଇ ଆପଣର
ନାହିଁ । ଦକ୍ଷୟତର ଦକ୍ଷତା ବାହାର ଗଲେ
ଦୁଇମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅଳାୟାବରେ ଜନ୍ମିବାର
ବାଗା ଖଜଣାର ଜଣ୍ଠା ପାଇବ ଓ ଗର୍ବନ୍ତ
ସେପରି ସରଳ ମେଲିବିମାନଙ୍କ ଚାହିଁବା କାହାର
ସଥେଷ୍ଟ ଅଦାଲତ ବିଷାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ଯାହାର ନାମ ରେଜଣ୍ସନ୍ କୁଟ୍ଟ
ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ମୋହିଦିନ-
ଦ୍ୱାଶ ଦରବର ଲ କରି ରେଜଣ୍ସନ୍ କୁଟ୍ଟ
ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଦକ୍ଷୟତର ନାମର ଦରବର
ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହାର ନାମ ରେଜଣ୍ସନ୍
ଦେବ ସେ ଦିନଠାରୁ ପ୍ରକାରଠାରୁ ଜନକ
ଉସଳ କରିବ । ଏଥି ପୁରୋ ତାହାର ଯେ
ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଣା ହୋଇ ଥିବ ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସୁରିପ ପ୍ରକପନଠାରୁ ଅଦାୟ କିମ୍ବା ଜାମ
ସଙ୍ଗେ କିଛି ସମ୍ମର୍କ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଥମ୍ବ ବିବେଚନାରେ ସବୁ ଉଣ୍ଡର୍ ନାଥ କା-
ହେବନ୍ଦର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ମେନ୍ଟ୍ କରି ଅଧିକ
ତେମନ୍ତ ଭ୍ରମିଷୁ ଅଟେ ଏବଂ ସେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ
ବରବାରେ ଲାଗୁ ଯୋଜିନା ଦେଖାଇ ଥିଲୁ
ତୁମି ବେଳେ କରିବା କଷ୍ଟମୁହଁରେ ଯେଉଁ
ଆଜିକ ବନ୍ଦର୍ମିମେଳି ପ୍ରଭୁର କରିଥିଲୁ ତଥାପି
ବେଳେ ପରିବେଳେ କିଛି ଦରକାର ଉପରିବରତି
ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣତଥାରମଧ୍ୟ ରେ
ଜଞ୍ଜଳି କରିବନାକୁ ଏହାହାଏ କହିବାକୁ

କାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଏବଂ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଗ ଅନେକ ବିବାଦର
ମଳ ତ୍ରୈଦନ ହେବ । ଆମେମାଲେ ଏକାନ୍ତ
ଜୀବା କରୁଁ କି ବ୍ୟକ୍ଷାପକ ସର ଏହି ପ୍ରସ୍ତ୍ରା-
କବୁ ଉତ୍ସମରୁପେ ବିବେଚନା କର ନୂତନ
ଆମନରେ ବିହାର ବିଧାନ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବେ ।

ନୂତନ ମିହନମେଷଳ ଆଜନର
ପାଣ୍ଡଳିପି ।

ମାନ୍ୟବର ରେନଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ସାହେବ ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ବ୍ୟକ୍ଷସ୍ଥାପକ ସରରେ ଏହି ପାଣ୍ଡୁ ଲିପି ଉତ୍ସମ୍ବଳ କରିବାରୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ବକ୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ତାହା ଗାଜେଟରେ ଗ୍ରଧା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଭକ୍ତି ଅନୁଲ ଶିଖର ହେବ ତହିଁର ଉତ୍ସମ ପରିଚୟ କାହାର ଆଜନରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତି-
ନ । ନାହିଁ ଆଜନରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତି-
ନ ୧୯୭୭ ସାଲର ଅ ୫ ରାଜ ଅବଳ-

ନିର ହୋଇଥାଳ ଅଥବା ସେ ଆଜନ ବିଶେଷ-
କୁଟୀ ପରିବକ୍ତି ହୋଇଥାଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମୟ ବଜାଲାରେ ୨୭ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ଏହି ୧୮ ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀର ମିଶ୍ରିତୀପାଲିଟା ଅଛି
ଏହି ୧୮ ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀର ମିଶ୍ରିତୀପାଲିଟା ଅଛି
ଏହି ୧୮ ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀର ମିଶ୍ରିତୀପାଲିଟା ଅଛି
ଏହି ୧୮ ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀର ମିଶ୍ରିତୀପାଲିଟା ଅଛି

ପ୍ରାମ ସକାଶେ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ନାମ
ଯେ କେହ ଯୋଗଳ ଦେବ ମିତ୍ରକଷେତ୍ରାଲିଙ୍ଗକୁ
ଭାନୁର ପାଇବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟାଳକ ପ୍ରାଣୀଷ୍ଵ ସମୀ
କ୍ରିତ ଅଧୀନରେ ରହିବ । ସ୍ଵାମୀଷ୍ଵ ବୋର୍ଡ ବା
ସମେତ ବିଷୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ଆଜନ ହେବ
କାହା ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଭାବ ବଜାଳ
ସହୃଦୟମେଷ୍ଟର ଅନ୍ୟ ସେହେଠିଥା ଶ୍ରାସ୍ତ ମା
ଜାଲେ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତିଅର୍ପିତହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
କିମ୍ବନେ ସେ ଗାନ୍ଧୀ ଉପସ୍ଥିତ କରିବେ ।

ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତି ଏବ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସହିତ ନିଷ୍ପମାନ
ଅନୁଭବ ହେବ ।

ନେତ୍ରକିଷାଣିଟାର କାହାଯ ନାହିଁ ଏକାକିମ୍ବାଦ
ଏହି କଲ୍ପନା ହୋଇଥାରୁ ବି ନିଷାଚନ ପ୍ରଶାଳା-
ନାମ ସବୁକରେ ପ୍ରତିକଳ ହେବ କେବଳ
ଅନ୍ତରୁ ସ୍ଥାନ ବି ସେଇଠାରେ ଲେଖନକ୍ଷା
ଜନମ୍ଭିର ସେ ନିୟମ ପ୍ରତିକଳ କରିବା ଉପସ୍ଥିତ
କରିବେ ନାହିଁ ସେହିମାନ ବଜିର ଗୃହବି

ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ ଦେଖା ସାଇଅଛି ଯେ ସାଧା-
ରଣ ମତ ନିଷାଚନ ପ୍ରଶାଳୀ ସପନ୍ତରେ ଅଟଳ
ଏବ ପ୍ରଚିକିତ ଆନନ୍ଦାନୁଶୀଳନେ ଟାକ୍ତିବାଗାଙ୍କ
ଏବ ତୃତୀୟାଂଶୁ ଦସ୍ତଖତ ସହିତ ଆବେଦନ
ପଡ଼ି ବିନା ନିଷାଚନ ପ୍ରଶାଳୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ନ
ଦେବାର ଯେଉଁ ନିୟମ ଅଛି ତଥାର ବାହିକ
ଫଳ ଲାଭ ନ ହୋଇ ବରଂ ଦସ୍ତଖତ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବାର କଷ୍ଟ ହେଉ ତଥାର କୌଣସି ଉପର
କାର ହେଉଥାଏ । ଅଛିଏବ ନୂରନ ଆଜନରେ
ଏ ବିଧ ରହିବ ନାହିଁ । ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ତ୍ରୟ-
ଲିଷ୍ଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି କେବେଳଣ କମ୍ପ୍-
ଶ୍ଵର ହେଉଥାଏନ୍ତି । ଆଜି ଗାହା ହେବ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧାୟରେ ଯେତେ କମ୍ପଶ୍ଵର ହେବେ
ସେମାନଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ନିୟକ୍ତ କରିବେ ଏବ ଟାକ୍ତିବାଗାଙ୍କହାର ନିଷା-
ଚନ ନ ହେଲେ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ କମ୍ପଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ
ତ୍ରୟୀଂଶୁ ଅଧିକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବେଳକଣ୍ଠେ
ଗା ବ୍ୟକ୍ତି କମ୍ପଶ୍ଵର ପଦରେ ନିୟନ୍ତ୍ରି ହେବେ
ନାହିଁ ।

ସର୍ବପତି ନିଯୋଗ ବିଷୟରେ ଏହି ବିଧାନ
ଦେବ କ ଗବ୍ରୀମେଷ ସ୍ଵପ୍ନ ସର୍ବପତି ନିଯୋଗ
କରିବେ ଅଥବା କମିଶ୍ନ୍ରାମାଳକ ଜଣେ ସର୍ବପତି
ନିଯୋଗ କରିବା କାରଣ ଅନୁରୋଧ କରି
ବେ । ଏର୍ଥାତ୍ ସେହିଠାରେ କମିଶ୍ନ୍ରାମାଳକ
ଆପେ ସର୍ବପତି ନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ନ
କରିବେ ଅଥବା ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ସେପରି ସର୍ବପତି ନିଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ହେ
ବ ନାହିଁ ସେଠାରେ ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କୁ ଜଣେ
ସର୍ବପତି ନିୟମିତ୍ତ ହେବେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନି
ଯୋଗ ଅଥବା ନିକାଳରୂପେ ସର୍ବପତି ହେବେ
ସେ ଜଣେ କମିଶ୍ନ୍ରାମକ ହେବେ ଓ ତିନିବର୍ଷ ତେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ମର ଦେବାକ
ଅଧିକାର ତାହାକୁ ଅର୍ପିତ ହେବ । ସହକାର
ସର୍ବପତି ନିଯୋଗ ବିଷୟରେ ର୍ତ୍ତିମାଳା
ନିୟମାଳକ ପ୍ରତିଲିପି ରହିବ ଏବଂ ସେ ମର
ତିନି ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ । ର୍ତ୍ତିମିଶ୍ନ୍ରାମାଳକ
ଜେ ଲଜ୍ଜା କଲେ ଥପଣା ସର୍ବପତି ସହକାର
ସର୍ବପତି ଏବଂ ମିଶ୍ନ୍ରାମିଶ୍ନ୍ରାମାଳକ ଅଧୀନସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତ
କର୍ମଚାରୀ ବେତନ ଦେଇ ପାରିବେ ।

ମିହନ୍ତିପାଲଟାର ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ କୀପୁମମାନ
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି କହିବାର ପ୍ରେସ୍
ଜଳ ନାହିଁ । ଆସୁଲିପି ଉପରୁତ ଦେଖେ
ସଙ୍ଗସାଧାରଣ ସମସ୍ତ ଜାଣି ପାଇବେ । କେବଳ

ଏତିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ସେ
ପରିଷ୍ଠର ଜଳ ଏବଂ ଗୁଣ ଅଲେକ ଯୋଗାଇବା
ବିଷୟରେ ନୃତ୍ୟ ଅଇନରେ ବିଧାନ ହେବ
ଯେ ଲୋକେ ଉଚ୍ଛା କଲେ ବଡ଼ୀ ମିଶ୍ରନ୍ତିଷା-
ଲଟୀରେ ସେ ସମୟ ପ୍ରତିକିଳ କର ପାରିବେ ।
କମ୍ପିଗୁରୁମାନେ ନିଧାନକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିଯୋଗ
ହେଉଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ
ଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ସ୍ଵରୂପ ଜୀନ କରିବାକୁ ହେବ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛାକୁ ସାଧାରଣ ଟାକ୍ତାଦା-
ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଛା ସ୍ଵରୂପ ନିର୍ବିପଦରେ ବନ୍ଧାସ କରା
ଯାଇ ପାରିବ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଆସୁଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାଖିଲ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର କରିବାକୁ ଦକ୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରୀ-
କ୍ଲ ରେନଲ୍ଡର ସାହେବ ସଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି କି ବିଦ୍ୟବସ୍ତ୍ରାପକ ସର୍ବ ଏହିପର ଗୁଡ଼ିଏ ନିୟମବାଳୀ ଦେବା କିମ୍ବା ଅର୍ଥ କିମ୍ବା କରି ନ ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କର ଭିନ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ କରିବାର ଭାବ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ ରହିଅଛି ଯେ-
ବେ ସେମାନେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ୍ର ଅଧି-
ଗାର ଅବକାଶ ଏବଂ ସକିଥାରୁ କିମ୍ବା ପରିଚ୍ୟାଗୀ
କରିବେ ଏବଂ କୁସମ୍ଭାର ଓ ଜାତ ମେଲକୁ
ପଛକୁ ପକାଇ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ର-
ଦତ୍ତ ଦେଇଅଛି ତାହାକୁ ସସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକଙ୍କ ସାଧାରଣ ହିତ କାମକାରେ ବିଦ୍ୟବସ୍ତ୍ର-
ର କରିବେ କେବେ ଏକା ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କର
ପ୍ରକାର ଭିନ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ଏବଂ ଆଜନର
ବିଧମାଳ ପ୍ରକାରରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ ।
ଆମ୍ବମାନେ ଆଶା ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ଅହୁଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାକୁ
ସଥାର୍ଥମତେ ହୃଦୟମନ୍ଦିର କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅସମାନଙ୍କର ଲଳେକ୍ଟର ସାହେବ ଏ ମାସ ଖା ୧୯
ଦିଶରେ ଯାଇପର ଆଜିକରେ ସୁ କପିତାଳା ଯାହା କରିବେ।

ଏ ଲିଙ୍ଗ ମହାଜୀ ପରି ନିକଟରେ ଶେଷ-
ରେ ଜୁ ୧୯ ଏ ଲାଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ମଧ୍ୟାଳୟ ଅନୁଯାୟୀ
ଯାହାରେ ମୁଖ୍ୟ ସମେତ କାମ ହୋଇଥିଲା ।

କରିବୁର ସାହେବଙ୍କ ପରିଷକଳ ଅଣିଷ୍ଟକ ବାରୁ ଜମୀ
ଗୋହକ ବୟ ସ୍ଥାନ୍ତିରୁପେ ଅବେଳ୍ୟଙ୍କର ବହି ଗତ ମନ୍ଦ-
ଜୀବାଦ୍ୟାମ ଅଶ୍ଵା ମର୍ତ୍ତିର ଲାଗୁଷ୍ଟର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

କାରୁ ନନ୍ଦବୋର ଦାସ ଅଶ୍ରୁଷ ସୁପରିବୋଗ୍ରେମ୍
ଶତକାଳ ଘର୍ତ୍ତ ନମିତ ଲାଲ କାରୁ କେର୍ଲଙ୍ଗ ନନ୍ଦବୋ
ଯାହା କଲେ ।

ଅସମକାଳେ କଲେହଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ପଦ୍ଧତି ଯାତ୍ରକ ଏ ମାସକେ
ଦେଖିବା କରେ ଅଗାମୀ ମାଁ ମାସକୁ ଉଠି ଫେରେ
କୋଣ ନାହିଁ ଥିଲା ।

ମୁଣ୍ଡୁଆ କଳିକୁମାରମାନେ ଏ ହରିତର ଅସୁଅଲୁ
ଦୋଷ ପରେମାତେ ଗତ ପ୍ରାଚୀରେ ଲେଖିଲୁଛୁ ମାତ୍ର
ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୃଦୟ ସହି ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ କଥ ତା ୧୨
ଦିନ କ ପେଟେ ବିନ ପରେମାନେ ସମୁଦ୍ରକାଟ ଏ ହରିତର
ଅବିଧି କାରଣ ଜୀବାଜୀରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯେ କଥ ଲେଖୁଛୁ
ଲେଖିଲାର ପାଞ୍ଚଟ ହୋଇ ଏହି ହୃଦୟର ସମସ୍ତର
ଏ ସମାଜର ପରିଜ୍ଞାଗ କର ଆପଣା ପିତାମାତା ୫
କବି କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଯୋର ବହୁଧରେ ପଢାଇ ଦେଇଲେ । ଏକବିନ୍ଦୁ
ଦିଦିକ୍ଷାତା ପୁଣିବାର କ ଏ ବନ୍ଦି ହେବ । କେତେ
ମୁଖ କଲରେ କରିନ୍ତି ମୁଖୀ ମୁହଁତ ନିଷକେ ଉପରୁଠି
ବହ ଦେଇଲେ । କିନ୍ତୁ ବକଳିମାରିବୁ ଅପର ସମରିଦ୍ୟାନ
ହୀନ ବୈକବ ସହି ଅଧିକ ଗୋଟିବାର ଏ ହରିତର ଜ
ନେତ୍ର ଏବାକେଜକେ ସମୁଦ୍ରଥରେ ଝଙ୍ଗାନ ଗୋପାଳଗୁର
ଦାଟେ ଦରକୁ ବାହାର ଗଲେ ।

କମ୍ପିଟରର ଉତ୍ତରାଂଶର ମୁହଁ ଥାବୁ ଯଥୀ,
ମାଧ୍ୟମିକରଣ ସବୁ କାହା ମନ୍ଦିରମେହିଲ ଥାଏ ଓ ଫଳ
ସବୁରେ କାହାରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ କିଛି ମାତ୍ରବିନ୍ଦୁ
ସୁଧରିବ କରିଗନ୍ତାକୁ। ଅବୁ କାହାର ବିଷୟରେ ହେଉ,
ଯତେ କେତେ ଦେଖି ପରି ପରେ ଜୀବର ମୁହଁ ବାଟିଲା। ଯଳ ବଥା
ଏହି କାହାର କେବଳ୍ କରିଥିବୁ ଯବଳା ବାଥ କାହିଁ ; କେ
ଅପ୍ରକଟିତ କାହାର ହନ୍ତେ, କେବୁ ସହିତରା ଠିକ୍କେ ।

କାଶରୁ ହୁଏ ସ୍ତ୍ରୀହରେ କେବେଳା ଆହା ଲାଗିଥା ହେଉ
କିମାର କିନ୍ତୁ ଯୁଧେଷ୍ଠିର ମାତ୍ରକ ପ୍ରାଣରେ ଏଠା ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦିବସୁର ବେଳେ ମୋହରର କାହିଁ ଶ୍ଵାମରଙ୍ଗର ପଣ୍ଡାକ
ବେଳେ ତଥାଏବ ହିଂଗାର ଉପରମ ହୋଇଥିଲୁ, କିମାର
ମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତ କଟାଇ ଛାଇବା ନମରେ କଥ ଚାହାଏ କର
କି ଯାର ନିଧିତ୍ତ ଉପରେକାମେ ତଥାପିପରିବାର ପାଇ
ଅପରିମାନେ ବସନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଦୁଇଁ ପରିବାରମାତ୍ର ହାତ୍ର
ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ ଯାମାନ୍ୟ ହେବାକ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖି ପରାଇବାରରେ
ଅର୍ଥ ଯାକୁଳ କଣ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତ ପରାଇବାର । ପରାଇବା
ଅର୍ଥରେ କହିବାକ ହେବାକ

ମାତ୍ରାକୁ ଏହି ଦେଖିବାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲିଯିରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବିଜୟକାଳୀ ହସ୍ତ

ବିଦ୍ୟାଲୟର ରମ୍ଜେ ସୁଯୋଗତା ରୁ ଆଜ୍ଞା କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ଅନ୍ତର୍ଭବ । ଅବଧିଶାଖାକୁ କର୍ତ୍ତରମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରତ୍ନ ମିଳିବ ଏବଂ ଅବଧିକମଣତେ ଶେଷିବ ସହାୟ କିମ୍ବା
ବିଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟାବଳୀ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାରେ ଉପରେ

ଶିଶୁକୁଳର ତାନରେକର କଷିଟ ସାହେବ ଶିଶୁ ସମ୍ମି-
ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରେଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲମ୍ବା ହୋଇଥିବାକୁ
ତାଙ୍କ ଶାନରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ କଲେଜର ଅଧ୍ୟସ୍ତ ଚେଲେଟ
ସାହେବ ଏବଂ ମହୁପ କାର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାପକ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହେବ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଧ୍ୟସ୍ତ ସୁନ୍ଦର କରି
ଦିଲାବରେ ।

ଶେଷା ବାର୍ତ୍ତିକ ଦକ୍ଷିଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡେଲିମ୍ପୁସ ମତ
ଯଥା—କନ୍ଦମାଳକର ଅଗ୍ର ପୌଷ୍ଟିକ ଉତ୍ତେଷ୍ମାନକାଳତାର
କ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ର ଦୂରୀ ହତେ ମାତ୍ର ଖାତାକମାଳକର ଦୂରକାଳରେ
ଦକ୍ଷିଣରେ ଅଧିକ ହୃଦୟକାଳ ଏବଂ ଏହି ଅକ୍ଷ କରି ପ୍ରକାଶର
ଦେବ ଗୋଟିଏ ଲଙ୍ଘ ଦିବେ । ସଞ୍ଚାଳମାଳକାଳତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖିବାକୁ ସ୍ଥବଦ ଏବଂ ଅକ୍ଷମ ନିରାପତ୍ତି ନ ଆମ ହତମାତ୍ର
ଦୋଷ ଅନୁଭୂତ ହିଁଲେ । କହି ଯାମାହେ ଦେଖିବାକୁ ସ୍ଵତତ୍ର
ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚାଳମାଳକେ କି ଶୀ କି ସୁରୁଷ ଦେଖିବାକୁ କରାନ୍ତି
ଦୂରାଧର୍ମ ଏବଂ ଅସମର ।

ମହାରମେଣ୍ଡିବ ନିର୍ଭିକାଶ୍ରୁ ପ୍ରଥାଶ ସେ ଦେବତା ହେ-
ଦେବ ଶାକରେ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଗୁରୁ ଦିଦା ଶ୍ରୀହା ଦେଖାରେ
ପଦିଳ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କୃତ୍ୟାମାଣ ବର, ଅଶ୍ଵ ଏବଂ ଦିମାଣ
ଦେଇବ ପରମାତ୍ମାର ତତ୍ତ୍ଵାଶ୍ରମ କୋଣ୍ଠାରେ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ପାହା ଦୂର୍ବ୍ଲାସ ପର ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନେ ଦିନାନ୍ତର
ବିଶେଷ ମୂଳ କୁର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଦ୍ୱାରାପିତ୍ର ଦିମନ ଏବଜୀବ
ଦେବ ଧର୍ମପ୍ରଚାର ପିତା ଦ୍ୱାରା ଆମ ଦୂର ବରସ୍ତା ନାହିଁ ।
ହ ପିତାମାତ୍ର ଅନେକ ଶାକାଶ୍ରମର ପ୍ରେରଣ କୁର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ରମ୍ୟପ୍ରଥାର ଗୁରୁତ୍ୱାଧି ଧର୍ମପଦ୍ଧର ପୁରୁ ଦୂର କଲେ
ଅବ ଗ୍ରାହକ ଅନେକ ଦୂର ହେବ । ବଦମଠାରୁ ଦର୍ଶ
ଅଥବା ପଦମାନାରେ ଗୁରୁ କୁର୍ଯ୍ୟ ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଦେଶକୁ ଅନେକ ସେବେ ଆରାହତ ।
ଯୋଗରେ ଏଥର ଜୀବତ ମନ୍ଦିର ମାତ୍ର ଏହି ଏହା
କର ହାତ ଅଳ୍ପ ଦୋଷଦ୍ୱାରା ଉପୋର୍ତ୍ତ ଲେଖିବ-
ଲେଖ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବ ତାହିଁ

କବି ମାତ୍ର ଯା ୨୦ ଦିନରେ ଯାତ୍ରାକର ଶିଖିବାରେ
ପରିମଳ ମେଲା ଦିଇବ ହେଠା ସବୁରେଣ୍ଟରେ ମେଲାରେ
ବିଶ୍ୱାସ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକ ଫେରେ ହୃଦୀ ପ୍ରକାଶର କର
କଲାକାରେ ଏହି ପରିମଳ ଅଧିକାରୀ କରି ଆଜି ଶିଖିବାରେ

ବେଳ ଥାଇଖିଲେ ଯେ ଖୋରେ ପରତର୍କର ଶିଳ୍ପାଳୟ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତରେ କାଶୁଦ୍ଧା କେବଳ ନମ୍ବର ସେ ମରୁ ହେଲା
କମରୁଚ ହୋଇଥିଲେ । ଏ ଦେଖଇ ଶିଳ୍ପାଳୟର ପଢ଼ି
ବିଜ୍ଞାନ ଫେରା କାହାରୁ ।

ତାହେସ ମଳଦୂର୍ବି ଯେ କୁଟ ଦୋଷଦୂର୍ବା କ ୧୫୨ ଏ ଦୂର୍ବାରୁ ଅଧିକାଦିମାନଙ୍କ କରିଥିଲେମେଣିଟ ଟ ୧୨୨ ଲା ଅର୍ଥ ସାମାଜିକ ଦେବାକ ମନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତିବୁ । ଉତ୍ତର ଜଗାର କରିଥିବା ମରମତ ସହାଯେ ଟ ୧୦୦ ଲା ଅବଶ୍ୟକ ହେବାର ବେଳିନ୍ଦ୍ର କୋର୍ଟ ପରିଚ୍ୟାକ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହିତ ଦୁଃଖେଣୀର କର୍ମନୟମାନେ ବସନ୍ତ ପରମା-
ନୀୟ ମନୋଜାତ ହେବା ବାରର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କରେ
ଅଦେଶ ଦିଗନ୍ଧିତା ଭାବମ ସଥା—ପୁଣୀରୁ ତ୍ରା
ବାର ଉଚାତ ହେବା କାହାକୁ

ପାଦ୍ୟୋନ୍ଧେର କରିଅଶ୍ଵତ୍ର ସେ ମିଶିଲ ସୁଦର ଏବଂ
ସମୟରେ ଜୀବନ ହିଂସକ ସୁଦର କଥ ହେଲେ 'କଣ'
ଲାମବ ଏବଂ କୁଳୁକ ଦାନ ପଣେ ଆମେ ଯାଇଥାରେ ।
ମିଶିଲ ଚିନ୍ତା ଏହାର ଏବଂ ହିଂସକ ମନୋଦ୍ଵାରା କଞ୍ଚକ ଦୋଷ
ମନେ କହି ଉଦ୍‌ଘାସେ ପାଦ୍ୟୋନ୍ଧ କଲେ ଦୁର୍ବ୍ଲ ମଧ୍ୟ ଠାକୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରି ହୋଇ କିମ୍ବାର ମୋହର କଥା ଥାରୁ
ଧରି ଏବଂ ଯୀବନ ବିଶେଷମାନେ ଜୀବ ଆମର ଦୃଢ଼
ବିଶ ଅଭିନ୍ନେ । — ଏ ଦୁର୍ବ୍ଲ ହେଲେ ଯାନ୍ତାକିମ୍ବାନ୍ତିରେ ।

ବୀରହମାର ସମ୍ମାନ ପ୍ରେସ୍‌ଟାର ପଶିଗାଲ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦିଶାର ଉପର ତୁ ଏବେଠାରେ ଗ୍ରାମ ଜୀବିତ...
ମାରି ହାତୀ ଛଟମଳେଖୀ ବାବ ବିଜାନ୍ତରୁ । ଯଦିଏ
ଏ ପ୍ରଦୀପ ହେବେ ଅଧିକ ଫେରେ ଥାଏ ତାହା ବିଜାନ୍ତରୁ ।
ପ୍ରଦୀପ ଉପର ବିଜାନ୍ତରୁଠାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କମ୍ପ୍ୟୁଟାରର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିମ୍ବା
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରଦୀପର ହେବ । କେବଳ କାହାଙ୍କି ଜୀବିତ
କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କୁଳେ କହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରୋମାରେ ଅବ ଏହି
ମୁଦ୍ରଣରେ ଏହି ଲାଖ. ୩ ୧୫ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଏହିଥାରୀ
ମେଲିଥାର ଦେଖା ପାଇଥାଏ । ଏହା ଅନୁମତି ଦେଲେ ହେଉଥାଏ
କାହାରାମା ଦୃଢ଼ିବୁ ଲାଭାବଶରି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ମାତ୍ର । ଏହାର
ମଧ୍ୟ ସୁଧାର ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଉଥାଏ ଏହି ଜନମ
ପ୍ରେସ୍‌ରେ ମାତ୍ର ।

ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ସାହେଜ ପାଲିତେଇ-
ଏ ବିଦ୍ୟାରେ ସେ ମୀଳର ପତକ ମୁଣ୍ଡାଟ୍ୟ କଷ୍ଟେ ହୁଏ
ଯାଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଏ କଷ୍ଟ ହେଉ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ ଧରିବାକୁ
କି ଅଛି । ବିଦ୍ୟାରେ ଥିଲା କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ଯେତାକାରୀ
ହେଉଥିଲା କାହାର ଏହି କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲାକି ପ୍ରତି ସେହି
ବେଳେ ହୋଇ ଯାଇବ ତାହା କରିବାକୁ ବୁଝି ବିନ୍ଦୁରେ
ବିନ୍ଦୁ ମହା । କଷ୍ଟମୁଣ୍ଡ କଷ୍ଟ ହେବା ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରତିକାରେ ଥର ମୋଟିଏ ନାହିଁ ବୋଲା କିବାର
କେବେଳା ଦେଇଲୁଛି, ବର୍ଷମାନ ସେଇଁ ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରୁକୁ ଯେତେ ବୋଲା ଶ୍ରୀମା ସବୁରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
ଶିଖିବା ଜାହାନିକାର ଏହି କାହାରେ ଏହିନ୍ତି ଆଦିତିକ
ଜାହାନିକାର ଅଧ୍ୟ ଜାହାନ ଏବନବାଲ ଫିଲିପ୍‌ପେ ସତ୍ୟବା
ଏ ଅବିକାରିର ସେ ଦିଲାମ ସତ୍ୟବା ତାଙ୍କ ଅଧିଗାନିତ
କାହା ?

ଏକ ସମ୍ପଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଗା ଯେ ତା ହେବନ ମୁଣ୍ଡର
..... ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧି ଆବା

କୁରାଳ ଲେଖିଥିବା ଦଳରୁ ଯେଉଁ ମାନେ ବନ୍ଦରୁଙ୍ଗ ପାଇଥା
ରେ ବେମାରେ ହେଉ ଆସି ବୋଷାଇଲେ ପକୁହ ଅଛୁଟ
ଏବଂ ହେଉ ବନ୍ଦରେ ବେମାରେ ବନ୍ଦରେ ଯାଦର ତେଣୁ
ମାଧ୍ୟ ଧାରାରେ ତହୁଁରେ ଦଶେଷ ସନ୍ତୋଷ ଘର କବି-
ବାର ବିଶ୍ଵ କରାନ୍ତି । ଦଳବାପିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଏତେ
ସନ୍ତୋଷ ଘର ବରାହକୁ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶି କରିବେଇଥିଲୁ
କୌଣସି ନିର୍ଜାପାଶ ଦରଚ ଦରଚ ନିମନ୍ତେ ଯବା କାରବ
ମେଣିରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହେଇବାର ପଥର ଖୁବ । ଅନନ୍ଦର
ପଦ୍ମା ଏଥୁ କବାର ସାବଧାନା ଜେଲିନ୍ଦ୍ରମୁଖ
ରେ ଅନ୍ତରୁ ସହ ଭାବରୀତି ମନକେ ମର ଥାଇଁ ମାସରେ
ଦରଚ ପାତ୍ର ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ରହୁଗର କବିଶ୍ଵର ଅନେ-
କି ଦୂରିକ ହେବ । ନବେର ମାସକା ଦଳକ ପାତ୍ର
କୁରାଳ କଠୋର ।

ପଟ୍ଟାକର ବର୍ଷା ଜାତ ପୁଷ୍ଟି ସେଇଁବାଟେ ଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା
ମାନ ହେଠାରୁ ଏଇ ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରାଳରେ ବହୁ ଯାଇଗନ୍ତି
ଏବଂ ସହିତ ଏହି ପ୍ରତିକର ସୁରମ୍ଭୁ କରାଇଯାଇ କହାଜାରୀ
ହୋଇ ଯାଇଥିବା !

କୁନ୍ତମାଳାର କୁଳର ଟେଟ ସେହିକେ କରିଲେ
ଏହାରେ ସନ ୧୦୨୭ ମେଇଠା ଜାହାନ୍ତାର ମାତ୍ର ତା ୨ ବିଦ୍ରୋହ
ରେ ଜହାନ୍ତାର କଥି ଯକ୍ଷମପୋତୀ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ବୁଝୁଣ୍ଟରେ । ସନ ୧୦୨୭ ମେଇଠାରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଦିନିକ
ସୁନ୍ଦରେ ବ୍ୟେ ରହାଥାରୁ ତାତ୍ରେ କେବେ ସନ ୧୦୨୮ ମେଇଠା
ମର ମାତ୍ର ତା ୨୮ ବୁଝୁଣ୍ଟରେ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଶାଖରେ ଉଚ୍ଚଦି-
ର୍ଥର ବ୍ୟେ ଆଜିର ସୁନ୍ଦର ବିଦ୍ୟାରେ ହୋଇ ସନ ୧୦୨୯
ମେଇଠାରେ ବୁଝୁଣ୍ଟର ଅଳ୍ପ ହେଲେ । ସନ ୧୦୩୦ ମେଇଠା
ତଥାର ମାସରେ ବୈଦ୍ୟୋତ୍ତର ନିମ୍ନ ଟେଟ ସେହିକେ
ସୁନ୍ଦର ନିମ୍ନ ହୋଇ ସନ ୧୦୩୧ ମେଇଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ତ୍ତିକ
ଦିନେ । ପରି କୁରିଥାର ସେହିକିମର୍ଦ୍ଦରେ ଦୂର ପୁରୁଷ
କାର୍ତ୍ତିକ କଲେ । ସନ ୧୦୩୫ ମେଇଠାରେ ଫେର ଲୁହି ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚମ ମାତ୍ର ତା ୫୫ ଦିନରେ କାର୍ତ୍ତିକ କୁରିଥାର
ପ୍ରତିକ କଲେ । ସନ ୧୦୩୬ ମେଇଠାରେ କନ୍ଦରେ ଧାୟରେ
କାର୍ତ୍ତିକର ରଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପ୍ରେରତ ଢାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ
ସନ ୧୦୩୮ ମେଇଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋପିତକେବେ
ପୁରୁଷ ଦିନିକ ହେଲେ ଏବଂ ଏକମ୍ ସନ ୧୦୩୯ ମେଇଠା
କୁଳର ମାସରେ କାର୍ତ୍ତିକ କଲେ । ସନ ୧୦୪୦ ମେଇଠା ତଥ
ଦୂର ମାସକୁ ସନ ୧୦୪୦ ମେଇଠା କୁଲର ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲର୍ଜ
ପ୍ରତିକିଲ ପୁରୁଷ କାର୍ତ୍ତିକ କଥାରେ ପରେ ସନ ୧୦୪୧ ମେଇଠା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କଥାରେ ଟେଟ ସେହିକେ ସୁନ୍ଦର କାର୍ତ୍ତିକ
ଦିନେ । ସନ ୧୦୪୨ ମେଇଠା ପିତୃଥାର ମାସରେ ମେ
ନିରାଳ ପରିହାନିଲୁହା କାର୍ତ୍ତିକ ସମ୍ମରଣ ଘରଜାପ୍ତ ସମିତିର
କାର୍ତ୍ତିକ ପୁରୁଷ ନିମ୍ନ ହୋଇଥାବେ ।

କରିବେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଦକ ଦେବା
କାଳରେ କ୍ଷୟ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଇଥିଲେ । ତାହାରେ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖା ଆର୍ ସରକାରଙ୍କରେ ଏହା
ପ୍ରତିକରି ଦିଇ ।

ରହିଲ ପଢ଼ିମାନଙ୍କ ଏହଜଣ କୁଳ ପେଟୁମାନଙ୍କ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ କଥଳଟ ଧିଯାର ମାହେଳକ ସମ୍ମରେ
ନାହିଁ ଦୂରରେ ଗାନ୍ଧା ପ୍ରକାର ଜଳଟ ସାଧନ ହେଉଥି
ମାତି ଅନ୍ୟ ଓ ଦେଖିମାନେ ଉପରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରଠାରେ
ଚେତ୍ରକାର ମୀଳ ହୁବବେ କଥଳଟ ହେଲ କେହିଁ କେହିଁ
କେବିଏହି ପଣକାର ହୋଇ ନ ଗାରେ ? କେତେକ ସୁକ୍ଷମ
ଦେଖି ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଗାହାଟ୍ଟ ମାତ୍ର ସମ୍ମୁଖେ କିମ୍ବ

ମାନେ ଘେପର ଖାତି ମନ ଖାତ କହିମାନିତ ତୁଗ୍ରସ୍ତ ତହୁ-
ର ପ୍ରକାଶରର ଉପାୟ ଲୋତ ଚାହୁଣ ।

କରିବାରେ ଲୋଭତା ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ମାର ତା ୯୭ ଦିନରେ ଶେଷ ହେଉଥିବା ସପ୍ରାଦରେ
ଏହି ଦେଖାରେ ଜୀବନ ଏ ଲୋକଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ସଂକଷେପ ।

କବି ମାସ ରା ୧୦ ରାତରେ ଶାହୁଦୂରତାରେ ଅପ୍ପନ୍ତରେ
ଏ ଖରା ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଉନ୍ନିବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ତହୁଁ କି
ପିତା ଏହି ସବେଣ୍ଠ ମାତ୍ର ।

ମୁହଁ ନରକରେ ଠେବାରୀ ଜାଗିଥିବାର ସମ୍ବାଦ ନିଲାଇ ।
ପାଦବାର ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାଶର କଣ୍ଠେ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତରରେ କେଉଁଛଳୁ ମର୍ମାନାମ ରହିବାର ହେଉଁ ଯେ
ଯେତୋ ମେଳକିରି ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟରେ ତୌଧରିଛି ନା । ଏ
ସାମାନ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କାରାକାର ତତ୍ତ୍ଵ ତେବେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଅଧିକତଃ କରିବାକୁଣ୍ଡି ।

ସାକେତାଙ୍କ ପୁରରେ ତନକଣ ଯାହେକ ଗୋଟିଏ
ଦେଖିଯୁ ଉମଶାର ସଙ୍ଗେ ନାଶ କରିଥିବା ଓ ସିଜାସମ୍ମାନ
ସ୍ଵରଜୀଳେ ଆହେବ ଏକ ଦେଖିଯୁ ବେଳେରୁ କରୁଥିଲେ
ମାର ପକାଇଥିବା ମୋକଦମାନାଙ୍କରେ ଲାଗିଛିମୁଢାବୁ-
ମାନେ ନର୍ବେଣ୍ଠ ହୋଇ ଅନ୍ୟାୟକୁଣ୍ପେ ଖଲସ ହୋଇ
ସୁବାର ପାଷାନୀୟର ଅଭିନ୍ନ କରିବୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ
ତଥା ତମ ମର୍ମକରେ ଅବେମାନକେ କହିପାଇଁ ?

(ସୁଲ୍ବତ୍ସମାଗ୍ରହରୁ ଛକ୍ରିଳ)

ଲାତ୍ତ ରିପଲକ୍ ନିକଟରେ ଜଣେ ରାଜତର

ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମହାଶୟ !

ଶୁଣେଥିବୁ ସେତେବେଳେ ସବନମାନେ ଭା-
ରତବର୍ଷ ଅନୁମନ କରି ନ ଥିଲେ ତେବେ-
ବେଳେ କୃଷ୍ଣମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଶୈତନାତ
ଶବ୍ଦରୁ ପଣ୍ଡାଶ ଭାଗ ଦେଉଥିଲେ । ଏବୁ ର
ଶବ୍ଦ କେଲେ ତହିଁ ସଙ୍ଗରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଅଧିକ
ଧନାଗମ ହୋଇଥିଲା । ଶବ୍ଦ ସତିହେଲେ ରା-
ଜାମନ୍ତ ବେହ ଫରି ଭାଗୀ ଦେଉଥିଲେ ।
ଅଜକାଳ ତହିଁ ବିପରୀତ ଦେଖୁଥିବୁ ମାନସରୁ
ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଟ ଶାଖ କା ଲେଖାଏ ଦେବାକୁ
ଦେଉଥିଲା । ଶବ୍ଦ ଦେଇ କା ନ ଦେଇ ଜମ-
ଦାର ସଙ୍ଗରେ ଭାବାର କୌଣସି ସଂଗ୍ରହ ନାହିଁ ।
ସହ ବେଗରେ ଏକବର୍ଷରୁ ଅଧିକକାଳ ଶଯ୍ୟ-
ଗତ ଥାଇ ଗୁରୁବାସ କରି ନ ପାଇଁ ଜମି କେ-
ବଳ ପଢ଼ିଆ ପଢ଼ିଆଏ । ତହିଁରେ ଜମଦାରଙ୍କର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? ଦିଲ ଦେଖିଲେ ତାକିଙ୍କ ଜଙ୍ଗା
ଟଙ୍କାକାଳ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଦେବ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କେଉଁ ସାଧକର ନାନକରର ଟଙ୍କା
ଦାଦନ ନେବୁ ଅଥବା ମହାଜନଙ୍କଠାରୁ ଧାର
ଦେଇଁ ।

ହୁଲ, ଆପଣମାନେ ତି ଗୋଟିଏ କଥା କରି
ପାରନ୍ତି? ସବୁ ମାତ୍ରର ନ ଦେଉ ଅନ୍ତରେ ଯେବୁ
ସବୁ ମାତ୍ରରେ ଶାବ୍ଦ ଧାଳ ତୁମେ ବହିପାଇଲ

ନଗବ ଟଙ୍କା କି ଦେଇ ଜମିଦାରକୁ ଧାନର
ଏକ ଶଷ୍ଠୀଶ ମାତ୍ର ଦେବାକୁ ହେବ ଏହି
ନିୟମ ସବୁରେ ହୋଇଥାରେ ତାହା କରି ନାହା-
ବିନ୍ତି ? ଧାନ କି ହେଲେଇ ନହେ । ସହ ଏଥି-
ପାଇଁ ଅମୃମାନଙ୍କ ମହାଜନଙ୍କଠାରୁ ଧାର ବା
ମାଳକରର ଦାଦଳ କେବାରୁ କି ହୁଏ ତେବେ
ଆମୃମାନେ ସୂଖରେ ରହିଥାରୁ ।

ପୁଣି ଦେଖନ୍ତୁ ସେହିବର୍ଷ ଥାନ ଅଧିକ ହୁଏ
ସେ ବର୍ଷ ଲାହାର ଦର ଏକାବେଳକେ ମାଛ,
ଥାନ ବିଜୀ କରି ଶଙ୍ଖା ଦେଲେ ଆମୂମାନଙ୍କ
ଗୋଲର ଥାନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ହୁଏ; ଖାଇବା ନିମନ୍ତେ
ଥକି ଥକୁ ବାଜା ରହେ । ଅନେକ ଲୋକ ଏହି
କଥାଟି ଦୂରେ ସକା ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଶବ୍ଦ ବେଶୀ
ଦେଲେ ଆମୂମାନଙ୍କର ଲାଭ କଣ ? ଲାହା
ଦେଲେ କେବଳ କାହିବାର ଓ ବହିବାର
ଦୁଃଖ ବେଶୀ ହୁଏ । ଆମ୍ବେମାନେ ଜମିଦାର-
କର ଜୀବଦ୍ୱାସ, ମହାକଳଙ୍କର ଜୀବଦ୍ୱାସ ।
ଜମିଦାର ମହାକଳର ପାଉଣା ଥିବାମୁଁ ବରାବା
କମନ୍ତେ, ଧାନ ବିଜୀ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଆମୂମା-
ନଙ୍କର ଫେଟକୁ ଝାଇବାକୁ ରହେ ନାହିଁ । ଧାନ
ଅଧିକ ଦେଲେ ଦରମଧ ଶ୍ରୀମା ହୁଏ; ଶୁଭରାତ୍ର
ଅନେକ ଧାନ ବିଜୀ କଲେ ଜଙ୍ଗା ଠକାର
ଯୋଗାଡ଼ି ହୁଏ । ସେହିବର୍ଷ ଜାମ ଯେବେଳେ
ହୁଏ, ସେବର୍ଷ ଲୋକେ ଆମୂମାନଙ୍କର ସେତେ
ବୌଭାଗ୍ୟ ମନେ କରନ୍ତି, ବାସ୍ତବକ ତାହା
ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହିମାନେ ପଡ଼ାଗାରେ ଦଖାଣ
ନ ଥାଇ ଆମୂମାନଙ୍କର ଏହି ଅକ୍ଷୟା ଦେଖି
କାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମୂମାନଙ୍କର ହୃଦୟର
କାହାରି ବରୁପେ ରୁହିବେ ?

ମହାଶୟ ! ସବ ଜମିଦାରଙ୍କୁ କରନ ଟାଙ୍କା
ଦେବକୁ ଲ ହୁଆନ୍ତା ଭାବା ହେଲେ ଆମ୍ବା-
ନଳକୁ ସବ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୁଆନ୍ତା । ଜମିଦାର-
ମାନେ ଶବ୍ଦର ଟଠା ଅଣା ନେଲେ ମଧ୍ୟାମୂଳା-
ନଳକୁ ଟୋଣ୍ଡ ରହିବ । ଚାହିଁରେ ଅମୂଳାନଳକୁ
କୌଣସିରୁପେ ଭିଦର ପୃଷ୍ଠା ହେବ । ସେଇ
ଧାରାନ୍ତ୍ୟ କଥା; ଜମିଦାରର ଗଛଣା ସୁହିବା-
ଧାର ମହାଜନଠାର ଧାଉ ବା ଦାଦିନ ହେବାର
ନ ହୁଏ, ଏବାହିଁ ଅମୂଳାନଳକୁ ଘୋରାଞ୍ଚିର
କାରଣ ହେବ ।

ଶୁଣିଆଜ୍ଞ ପୂର୍ବେ ସେ ଜଣେ ଲାଟସାହେବ
ଥିଲେ ସେ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାଳ
କଟାଇ ଥିଲେ । ଅଛି ସମ୍ମତ ଏକ ଲାଟସା-
ହେବ ଅସି ଆଜନ୍ତୁ, ସେ ଖମଦେବରୁ ତୁଳୟ

ପ୍ରଜାର ହୃଦୟାଳକରେ ବସ୍ତୁ । ଅଶ୍ଵ, କେବୁ
କ ଅମ୍ବାନକର ହେଉ କାହାକୁ ଏହି କଥାଟି
କହ କି ପାରନ୍ତି ? ଲାଗୁହେବ କି ବଜାଲା
ଲାଗନ୍ତି, ଅଥବା ବଜାଲା କାଗଜ ପଡ଼ନ୍ତି ?
କୌଣସିମରେ କ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ମର୍ମବେଦନା
କାହାକୁ କହିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ ? ନଗଦ
ଠକାରେ ଖଜଣା ନ ଦେଲେ ଘର୍ଯ୍ୟର ସେ
କୌଣ୍ଠ ଅଂଶ ଜମିଦାରର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ,
ଲାଗୁହେବକ ନିକଟରେ ପ୍ରକାମନକର ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟନା ଜଣାଇଲେ କି ତୁମ୍ଭୁ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ବାର ହେବ ? ଅନେକ ମୌକ ବଦଳି, ତୁମ୍ଭୁ-
କରେ ପ୍ରଜାକୁ ଖଜଣା ଦେବାରୁ ଦେବ ନାହିଁ,
ଏହି ବିସ୍ମ ହେଉ ଏଥରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଅନେକ ଉପାକର ହେବ । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ବର୍ଷ
ଦୁଇଲ ହେଲ କି ନାହିଁ କିଏ ଘେହ ଫି-
ଗୁର ବରେ ? ତହିଁଲଦାର ନାଏବକୁ
ଜଣାଇବେ ନାଏବ ଦେଖୋନକୁ ଜଣାଇବେ,
ଦେଖୋନ ଜମିଦାରଙ୍କ ଜଣାଇବେ ଅଥବା
ଖାସ ମହାଲର ବହିଲଦାର ମେନେଜରଙ୍କ
ଜଣାଇବେ, ମେନେଜର କଲେକ୍ଟର ସାହେ-
ବକ୍ତ୍ଵ ଜଣାଇବେ, କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ବୋର୍ଡ
ଅବ୍ ରେଇନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀଟ୍ ଜଣାଇବେ, ବୋର୍ଡ ଅବ୍
ରେଇନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀଟ୍ ମଧ୍ୟମେଧ୍ୟ ଜଣାଇବେ; ତେ-
ବେଷିନା ଅମ୍ବେମାନେ ଖଜଣା ମାତ୍ର ପାଇବୁ
ଦେବେଦକ୍ଷ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦିପା ଘେଷ
ଦେଇ ଯିବ । କେହିଁ କହନ୍ତି, ଦୁଇଲ ହେ-
ଲେ ଖଜଣା ବାଜା ବାଜା ଯିବ । ବାଜା ଖଜ-
ଣାର ସ୍ବ ଦେବକୁ ହେବ । ଏଥରେ ଅମ୍ବ-
ମନକର ଜୀବ କି ? ଏହେବକ ଜମିଦାର ଓ
କେବଳ ଦୁଇକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଜଗନ୍ନା
କଂଗ୍ରେସକ ଜମିଦାର ଓ ମଦାତକ ଅଥବା
ମହାଜନ ଜମିଦାର ହେବେ, ପାହିଁରେ ଅମ୍ବ-
ମନକର କି ଜୀବ ହେଲ ? ଏହେବେ ଅମ୍ବ-
ଖଜଣା ବାଜା ବାଜାକ ପଢ଼ୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଖଜଣା ମାତ୍ର କହି ନାହିଁ ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ପଢ଼ୁ ସେ ମନନ ଠକା ଖଜଣା
କରିବେ ଘର୍ଯ୍ୟର । ଅଟେଇଅଖାତ ଓ ତନିବାଜା
ଜମିଦାରଙ୍କ ହେଲୁ ବାଜା ଖାସ ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଶିଷ୍ଟ ।

ନିବେଦନ ଶ୍ରୀ ବୋହନ ସାମନ୍ତ ଆଚାର୍

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିହଳ ନୂତନପତ୍ରିକା ।

ସନ୍ ୧୯୮୦୧୯୯ ଶାହର ତତ୍ତ୍ଵପତ୍ରକା
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଂସିଙ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପତ୍ରା-
ଲ୍ୟୁରେ ବିଳିଯୁ ହେଉଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଅଣ୍ଟ
ଟ ୦ ୫ ମୋଟ୍ସଲ ପ୍ରାଚୀକଳ ନମିତ ଡାକ
ମାସିଲ ଟ ୦ ୫ ଅନ୍ଧକା ପତ୍ରର ।

ଏଥର ପଣ୍ଡିବାରେ ଏହି ନଗର ନିବାସୀ
ଧାରୁଷାହୁର ଖୋଦର ଖଣ୍ଡିଏ ରଥମାହାର ଉଦ୍‌ବି
ଦିଧ୍ୟା ଯାଇଥିଲା ।

୧।୨।୮୭ } ଶା ଗୋପନୀୟ ସାହୁ
ସେନେଟା
କଣ୍ଠ ପିତିଙ୍କାଳୀ

ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା

ମହାବରକ ତେବୁ ଅନ୍ତର ଦୈତ୍ୟବର ସ୍ଵପ୍ନରେ
ତୁ ପଶୁମାଳଙ୍କର ହୃଦୟମଳ ପର୍ବତ ସରଳ
ପର୍ବତରେ ତେବୁପ୍ରଥାର ପ୍ରଧାର ତେବୁ ଛାବରେ ସମ୍ମାନ
ମୂଳ୍ୟ ୫ ୩୭ ୧୦୯ ମୋଦ୍ଦଲ ବାହିମାଳକ
ମୂଳ୍ୟ ଛାତ୍ର ତାତିମାସିକ ପଠନ କଟକ ପ୍ରଦିତମାଳକ
ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶ ଓ ବିବିଧ ବଜାରର ବଜାରର ଅଧ୍ୟ

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ।
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ } ଅ ବାଣିଜକାରୀ କାଠିଲା
କଟିବା

ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ସକାଳେ ହର୍ଷିଲଦୂଲ ପତ୍ରର ଦିଲ୍ଲିରେ
ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି କବି ଶାଖା ଦେବ । ଜାତ୍ରୁ କବି ହତ୍ତି, ସନ୍ଧି,
ପାଲେଶୁର ଓ ବଡ଼ାନାଥ ମାଟାର ପ୍ରକାଶର ପ୍ରଥରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ହର କଷା ଦିବ । ମେଘନାନେ ହରୁ ସୁନ୍ଦରେ
ପବେଶ କରିବାକୁ ରହା କବଳ ସେମାନେ ଅଶା,
ପ୍ରକାଶପଦହୃତ ଅଗାମୀ ମାନୁଷରମାତା ରା ୨୩ ଦିଲ୍ଲିରେ
ଜର୍ମିଲଦୂଲରେ ପାଞ୍ଚଟି ହେବେ । ୫୦ ।

ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚାକ୍ରାବ୍ରତୀ
DWARAKANATH CHACKRAVERTY

ମାରନର ଶୁଦ୍ଧିତି ଏବଂ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର
କ୍ଷେତ୍ରମାଳାର ନିମ୍ନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଏହି ଅଳ୍ପଲାଜିକ ପ୍ରସ୍ତୁତମାଳା କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ
କମ୍ପାକଟି ସାଇଲିଙ୍ଗ୍ ସ୍ପ୍ରୋକାକ୍ୟୁରେ ବିଦୟୁ-
ଟର୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଛି । ମୂଲ୍ୟ ସହି ପ୍ରସ୍ତୁତର
ପାଇବା ଏବଂ ବିଦୟୁମାଳା ପ୍ରାଦୃତମାଳାଙ୍କୁ ବିନା
ମୂଲ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ଆ ଗୋପାଳଙ୍କର ସୁଧା
ପେନେଟେଲ୍ଯୁ ।

ଅଟେର ଚୋଥିପୁ କଳାର ଦୋହାରୁମେ ନାମପାଇଲ
ଦିନବୋଲା ଶାତ୍ରସୁର ପାହାର ଏବଂ ପାହା ପାହା ଏ
ବେଶମ ଲୁଗା ଲାଖ୍ରୀ ପତ୍ରର ଦୂରମ କରିବାରେ
ପରମାଣୁ ଧୂର ମୁଖୀରେ ଏକୟ ଦେବତା । ଯାହା
ମନେ ପରକା କବି ଦେଖିଲେ ସହ୍ରାତ ହେବେ । ଏବଂ
ବିକାଶର ଏବଂ ସୁଜଳ ପ୍ରଦେଶମାର ପଦିତର ପାଇଁ
ଏକୟ ଦେଇଥିଲୁଥା:

ପ୍ରାଚୀକାରଜ	୧୮ ପରି	୫ ଦିନ	ସାହୁ
	୧୯ ପରି		ସାହୁ
	୨୦ ପରି		ସାହୁ

ପ୍ରଥମ ଲେଖେତୁ ଆଟଇ ୧୯୩୦ ମୁହଁ ୨୦୧୫
ପ୍ରଥମ ବଢ଼ିଆଣୀ ୧୯୩୦ ମୁହଁ ୨୦୧୫

662542 90 8-4

ଅଛିବୁ ଅଛିବ କହିଲାଙ୍ଗାର ପଦମାନାଭାନ୍ତିର
ମନ୍ଦିର ଟ । ୫୦' ଏକ ଟେକ୍କର ଟ । ୧୦' ଏକ ମନ୍ଦିର
ମନ୍ଦିର କରୁଣ । ୧୯୮୦ ମାର୍ଚ୍ଚିନେ ଏହା ବାଜାର ।

ଶ୍ରୀ କମାଳଦିଲ୍ କାମଳ
ପତ୍ନୀ ଉଦ୍‌ବେଗନାଥା ଓ
ସମେଜିତା ଦ୍ୱାରା

ଗବ୍ରୁମେଘ ସତୋନା ଧେନୁଛିବୁ ।
ସହା କୁରବେଳରେ ଦୂରକାନର ପାଦରେଷ୍ଟ ଅନ୍ତରେ
ପଞ୍ଚ ଗୋଡ଼ କୁଣ୍ଡଳର । ଦେଇବାର
ଦେଇବାରୀ ଶରୀର ଜୀବନକୁଣ୍ଡଳ ଦେଖି
ଏକବା ଦେଖାଯିବଲ ଆର୍ଦ୍ଦର ମୁଖକାନ୍ଦୁରେ
କହିରେ ତରରୁଣିତ ଦରରେ ମୁଖରେ ଯଥା—

କାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏହିଦୁଇମାତ୍ର କିମ୍ବା । ୮ ଲକ୍ଷମର୍ଗୀ
୧୯ ଲା । ୧୨ ଲକ୍ଷମର୍ଗୀ କି ୨୦୩ ମାତ୍ର ଦେଇଲା ।

ଶ୍ରୀପୁନାଥକ ।

କା ଥୁବା ଦେ ଗା

ପଦ୍ମବିଜୀ ।

କଣ୍ଠକ ଉତ୍ତରିଃ କହାଲାହି ସଦାନୟମିନେ କହିପାତ୍ର
କହି ଆହୁ । ମୁଖ୍ୟତଃ ୨୦୨୩ରୀ ମାତ୍ର । ମଧ୍ୟମାତ୍ର

ପଲ୍ଲେଷଣାର୍ଥ

କୁ ବୋଲିରେବ ବୋଲ ତମଦୟର ଅନ୍ତିମ କୁ
ଦ୍ୱାରାକୁଳ ବୋଲ ପିଲାନ୍ତିର କୁ
ହେଉ ହେବାରେବ ଆଶିଥ କାହାରେ

ଏହି କୁଳନାମର୍ତ୍ତିବା ସହିତ କଥିବ ଦେଇବାରମ୍ଭାବେ ଉପରେ
ଦେଇବାରମ୍ଭାବେ ଦୟାମୟତେ ମୁହଁ ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଦେଇବାରମ୍ଭାବେ

ଶ୍ରୀ ମନେଶ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

୧୨୨

୩୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୮୫ ମରିଛା । ମୁଖ୍ୟମାନ ଓ ବସନ୍ତ ୧୯୮୦ ସାଲ ଶନିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅନ୍ତର୍ଜାଲ	ବିଷୟ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଡାକମାସିଲ	ଟ ୦ ୫୫	ଟ ୧ ୯

ପ୍ରାଚୀ ଦେଖଇ ମହି ସବାର ସର୍ବପରି ଗା-
ମେଟୋ ସାହେବଙ୍କର ଚଳଇ ମାସ ଭା ୮ ରଖ
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇଲା । ପାଦୋ-
ମାୟର ତାରସମାଦ ପାଇଥିଲୁଛି ସେ ଗାମେ-
ଟାଙ୍କ ଏକ ପୁତ୍ର ଜୀବ ଦୋଇଥିଲୁ ସେ ସୁହ
ନିଜ ଭାଇକାଳର ବୋଲି ଗାମେଟୋ ସ୍ବାକାର
କରିବାକୁ ଅନିତ୍ତବ ହେଲାରୁ ତାକରିଷ୍ଟ ବନ୍ଦୁ-
କହୁାର ଅନୁଭବା କରିବାର ଭାବେଦ୍ୟାଗ କଲା
ସମୟରେ ଗାମେଟୋ ଅବଶେଷ କରିବାକୁ ଯାଇ
ଦିନାହିଁ ସେ କୁଳର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ
ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତାନ୍ତ ଧୀତତ ହିବାରୁ ହର୍ଷ-
ରେ ହିମ୍ବାହ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରାଣ ତଥାର ହେଲା ।
କି ଶୋଇମୟ କିମ୍ବା ! ଏହାକୁ ମୁଣ୍ଡ ଏବା
ପ୍ରାଚୀର କାହାକୁ ସାଧାରଣ ଦୃଶ୍ୟ କାରଣ
ଦୋଇଥାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏ ମହାତ୍ମା
ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରଥାନୀୟରୁ ଥିଲେ ।

ବନାରାସତାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ରେଲ
କାଟ ହେବାର କଥା ହେଉଥିଲା ଶାସ୍ତ୍ର ପେହି
କାଟ ସରବେ କରିବା କାରଣ ବାହକମାସ୍ତ୍ରର
ମହାତ୍ମା ପ୍ରତି ରବର୍ତ୍ତନେରେ ଲାଗୁଥାର । ଅଦେଶ
କରିଥିଲୁଛି ବୋଲି ଜେଲିନୟୁର ଲେଖି ଅଛିଲୁ
ଏହି ରେଲାକାଟର ପରିମାଣ ମା ୪୫୦ ଲାଲ
ଲାଲ ୦୧ କେରାହୀ ବାଟେ ବନାରାସତାରୁ ସୁରକ୍ଷା-
କାଟ ଏହି ରେଲିପଥ ହେବ ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ ।
ନିଶ୍ଚି ବାଟରେ ଅଧିଲେ ବୋଧ ହୁଅଛି ଝେଠେ ।

ନାଗପୁର ଓ କେଉଁଛତ ଭାଇର ଦେଇ ନାହିଁ
ବାଟରେ ଖୋରଧାରେ ପଢ଼ ସୁଧାକୁ ଯିବ ଏବଂ
ଏପରି ଦେଲେ ସମଲଧିରବାଟେ କରିବା
ଯିବାକୁ ଯେତେ ବୁନ୍ଦି ପଡ଼ିଲା ତେବେ ପଡ଼ିବ
ନାହିଁ । ଜଣାର ମାଧ୍ୟାର୍ଥୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଲେ
ସମସ୍ତ ଜଣା ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଦୟୋମ୍ତ୍ତମ ଦୃଦ୍ଧି
ଜାର୍ଦ୍ଦୁଳ ଯୋଗ ଦେବାହାର ଥେବେ ରେଲ-
ବାଟ୍ଟଟ ସେ ଲାହିବର ହେବ ପହିରେ ସମେତ
ନାହିଁ ।

ଏଠା କଲେକ୍ଟେଶ ପେଖାର ବାରୁ ବକକ-
ଶୋର ଯୋଗକୁ ଆଲିର ସଜା ଆପଣା ବିଶ୍ଵାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ସହିନେବାକୁ ଦେଇ ଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱା-
ପାଠକମାନେ ଅବଶି ଅଛିଲୁ ମାସ ସେବର୍ତ୍ତ-
କାଳ ଥୋରେ ଉହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାଳା
ଦେଖି ବଜାର ଗୁରୁତ୍ବପରିଦ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା
ସରକାର କର୍ମକୁ ଏ ମାସ ଭା ୮ ରଖିରେ
ଫେର ଅଧିଲେ ପ୍ରାୟ ୧୯୯୫ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଥମ-
ସିଇ ରଜା ଆହି କଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରଥାନ
ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ
ଅଧିକାର ଦେବାନ ପ୍ରକ୍ରିୟ ନେଇଥିଲେ ସେ
ସକା ଏହି ପରାବରତେ ଫେର ଅଧିକାରେ
ଦେଶୀୟ ସଜାମାନେ କେବେ ସଧିରିବେ !
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କଥା କେତେକବର୍ଷ ହେଲା ମହା-
ଜନକ ରାଜ୍ୟ ପରିଶୋଧ କମିଟୀ କେବାନ-
ଅବାକରିତାର କୋର ବୋଲି ସରକାର ସାହେବ

ବର୍ତ୍ତ ଭାବାବଧାରଗରେ ଅଛି ମାତ୍ରାମେମନେ
ଶୁଣୁଥିଲୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମୂଳ୍ୟ କହି ନାହିଁ
ଓ ଖଳଶା ଲକ୍ଷାବଧ ଟଙ୍କା ବାଜା ପଡ଼ିଥିଲୁ ।
ଦେବାନାଥଦାଳଙ୍କ ସଜ୍ଜ କୁଞ୍ଚିତମୁକ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ
ସ୍ଥାନ ନୁହେ । ରେବନ୍ଦୁ ମହାକାଶ ଅଧିକାରେ
କୋରକ ମାହାଲ ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏଥର
ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ହଲ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ଏଠା ମରିବିପାଟିଲିର ଟାକ୍ସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଷ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ଯେହି ଅଭିନବ ମୋକଦମା ହୋଇ
ଅଛି କହିର ଦୟାନ୍ତ ଏଥ ପୁଷ୍ଟ ପାଠକମାନଙ୍କ
ଜଣାଇ ଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ରର ବାରୁ ଜଗନ୍ମାହନୀ
ବୟସ ଶାଧାରଣ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀରେ ମୁଦେଇ
ଉପରେ ଟାକ୍ସ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀ କର ଥିବାରୁ
ମୁଦେଇ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀ ମାନ ଅଛି ତାହାଙ୍କ
ଜୋବାକବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଗଲେ ମୋକଦମାର
ବିଗ୍ରହ ହେବ । ପ୍ରାୟ ଛିମ୍ବା ହେଲା ଅଦା-
ନିରବରେ ମୋକଦମା ଦାଏର ଅଛି ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା
ଭାଇ ରେଆରମାନ କିମ୍ବା ରେଆରମାନ ସା-
ହେବ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବାତ ମିରିଦିପିଲ କିମ୍ବା
ଶୁଣୁଥିଲୁ ଜଣାଇ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି
ନାହିଁ ଏବଂ ରେଆରମାନ ସାହେବ ଏ ମୋ-
କଦମାରେ ଯେହି ଦୁଇଜଣ ତେବେ ନିଷ୍ଠା
ବରାହକୁ ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦୁଇଜଣ ମିରି-
ଦିପିଲ କିମ୍ବାର ସୁରା ପ୍ରଥମ ଶୁଣୁ ଅଛି
ସେ ଏକଶତକା ଦାଏ କେବଳ ସାରଲେଖି ।

ଟ ୧୯୯ ବା ଅଧିକା ଟାକ୍‌ବ ସକାଶେ ମିତ୍ରରୁ
ପାଇଛନ୍ତି ପଣ୍ଡରୁ କମିଶ୍ନ୍ରମାନଙ୍କ ଭଲା ଅଳ୍ପ
ମଳରେ ଏକଶତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ଏହା
ସେହି ଟଙ୍କାକୁ ସ୍ଵପ୍ନ କମିଶ୍ନ୍ରମ ଦୂରଜଣ
ଟେଲିଫୋନସ୍ଥରୁ ଦେବା କେମନ୍ତ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ୟାୟ କଥା ପାଠମାନରେ ଡିବେରନା
କରନ୍ତି । କେବଳ ମାତ୍ରି ସାହେବ ଭାଇସ
ତେଅଭିମାନଙ୍କ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଆଗରେ ଏହା
ହୋଇଥାଏ । ମୁଦେଇ ଯେତେବେଳେ ମୋ-
କଦମ୍ବ କରିବା ପୂର୍ବେ ତେଅଭିମାନଙ୍କଠାରେ
ଦିବଖାପ୍ର କରିଥିଲ ତେତେବେଳେ ଭାଇସ
ତେଅଭିମାନଙ୍କ ଧନକାରୀ ଥିଲେ ବ ଯେବେ
ପାହାନ୍ତି ଅଜ୍ଞା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ହେବେ ସେ
ଆପଣା ସମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତା ଦେବେ । ଏହା
ତାହାର କିମ୍ବା ସକାଶେ ତେଅଭିମାନ ପରି
ସାହେବ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକୁ ତାହାର ରଖିଲେ ।
ହୃଦୟକଠାରୁ ସାଧାରଣ ଦିଷ୍ଟକାର କମିଶ୍ନ୍ରମ
ସଂଗ୍ରହକ ଟାକ୍‌ବ ଏହିପରି ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇଥାଏ
ଏ କେହି ତାହା କୃତିକାରୀ ନାହିଁ । ମିତ୍ରରୁ
ପଲ କମିଶ୍ନ୍ରମାନେ ଯେବେ ଏ ସମସ୍ତ ଅପ
କାପୁ ତାହାରଙ୍କ ନଭବାକୁ ସମ୍ପର୍କ ନୁହୁଣ୍ଟ
ଦେବେ ସେମାନେ କାହାବେ ମୁଣ୍ଡା ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି ? ଅନର୍ଥକ ଧାପର ଭାଗ ଦେବାର
କିମ୍ବା ନୁହୁଣ୍ଟି ।

ଲଭସେନ୍ ପାଠ ।

ଲେଖମେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ତିର କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବାପଳ୍ଲୀ ଉପ-
ରେ ଲେଖମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କାରୀରେ ମତ ବାହାର ଥିବା
ଏବଂ ଅମେରିକାରେ ଦୁଃଖିତ ଦେଇ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ତର ଚମପଳ୍ଲୀ ସାହେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସଜ୍ଜିଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଜ୍ଞାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରେସ୍
ବାର ପଦର ଅଭିନନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାଦାରୀ
ଅଧିକାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଓ କଥାଦ୍ୱାରା ରହଇ
ଅଭିନନ୍ଦ ଦେଇ ଅଭିନନ୍ଦ ଏଥିକେ ତାହା କରି
ପାର ନାହାରି । ତୁମ୍ଭେ ଆହୋର ସର ଛପା
ନ ସାହେବ ବଜ୍ରି ଦୃଢ଼ିର ଅଭିନନ୍ଦ
ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀ ଶ୍ରଳେଖେ ଏହି ଟାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗରବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୀ
ଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷେ କହି
ଥିଲେ ଯେ ଏ କେବଳ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସାହେବ
ଟାକ ସଥାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ଥାରେ ସୁରକ୍ଷା ଏଥିରେ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମେଳନ
କାର ହେବା ଅଧିକବା । ଏହି କର୍ମର କିମ୍ବା

ପମ୍ପରେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ସୁକା ଯତ୍ନ ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତ କରିବାରୁ ହୁଅ କରି ଲାଗାନ୍ତି । ବୋର୍ଡ କିଛି ଅଛନ୍ତି ବିଟାଟାଟା ବିଦ୍ୟୁତ ଉପରେ ଟାକ୍‌ ଧର୍ଯ୍ୟ କୌଣସିଲ ଛାହୀ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୧୭୭ ଥର୍ଟାର୍ଟ ଘରକର ୭୨ ଲକ୍ଷ ଅପରି କରିଅଛନ୍ତି ରୂପବର୍ଷ କାଳ ବିଦାରଖ ହୋଇ ଟାକ୍‌ ବିନୋଦପ୍ରତି ହେଲା ଭାବରୁ ପରି ଜିନିଜଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥବିଥି ଦୂରଜଣ ଲେଖାଏ ଅସନ୍ନୋଷ ହେବାର ଦେଖିବା କହାର ସୁଖକର ନହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଟାକ୍‌ ଥିଲୁଣ୍ଠି ଅସମକର ଥିବାର ଏଥରୁ ପ୍ରକଳ ପ୍ରମାଣ ଥାରୁ ବିହୋଇ ପାରେ ଏହି ଶୈଳେଇଟ ସାହେବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଜମାନ ସମାଜେଚିନ୍ତା କରି କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ବି ଏଥରେ ଶାସନପ୍ରଣାଳୀର ଗୋପ ଥିବାର ଜଗାଯାଏବିନ୍ଦୁ ସାଧାରଣ ମନ ବିଦ୍ୟୁତ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଉତ୍ସାହିତରୁ ବି ଏହି ଟାକ୍‌ ସାଧାରଣ ଅସନ୍ନୋଷର କାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଟାକ୍‌ସ ଦେଇଥିଲୁ ଅସମା ଦେବେ ବୋଲି ହୃଦୟ କରିଛି ବେମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଅସ୍ତ୍ରର ବୋଧ ଦେବ ମାତ୍ର ସହ ଅପ୍ରକଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଗୁଡ଼ ଦେବକରେ ସାଧାରଣ ଲେବଇର ଏଥରେ କୌଣସି ସମେବାର ନାହିଁ । ଅଥବା କର ଧର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରେ କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତସମେବାର ଥିଲା ବର୍ତ୍ତରୁବର୍ତ୍ତ ଅନୁଭାବନ ଦେବାହାର ଜାହା ସଜାତ ହୋଇ ଅସାଧ୍ୟ ଏବି ପ୍ରାୟ ବିନା ଝର୍ଣ୍ଣରେ ଅପରି କରିବାର ସୁଯୋଗ ଅଜନାନ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟୁତୀର ଥିବାର ଅଥବା ଲେବିନ୍ଦର ଅପରି କରିବାରେ ଅପରି କରିବାରୁ । ଟାକ୍‌ ଅଧିକ କରିବାରେ କୌଣସି କିମ୍ବା ନାହିଁ ଏବି ଅପରି ଝର୍ଣ୍ଣରେ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ଏହି ବିମ୍ବ କାରଣରୁ ଲେବିନ୍ଦର ଗବର୍ନ୍ରୀର ବିବେଚନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋକେ ଏକିକି ଏ ଟାକ୍‌ସର ଆଧୁ ପ୍ରତିକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଲେବେ ଯାଦ କରିବାରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବି ‘ବାନ୍ ମାରଲ କା ହଜା ସହିଲ’ ଶୈଳ ଲଟ ସାହେବ ଏଠାରେ ସେହି ପର ବିଦ୍ୟୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଜନରେ ଥିଲା ବିଶ୍ଵବାର ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଥବା ନାହିଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ମେଧେଯକରୁ ଲେବେ ସହରର ଅପି ଆମଦାନ କରିବାରେ ମେଘେ କଞ୍ଚି ୫ ବିଦ୍ୟୁତୀ ସାହାର ବିବନ୍ଦ ତାହା କି ବାହାର ଅବଦତ ଅତି ହିତରେ ସହିଲ ଉତ୍ସାହ ଯେବେ ହାତର କ ଶୁଣିଲେ ହେବେ ଯାହା ଉତ୍ସାହ ଅଜନା ବିନୋଦପ୍ରତି ହୋଇ ସେ ଟାକ୍‌ର ଦେ

କେଉଁ ଅଜେ ସିବ ? ଲେବେ ଯଦୁ ଦେଖନ୍ତି
ପେ ତାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧାଶ୍ଵର ଶୂଣ୍ୟ ଗଲ୍ଲ ନାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵ
ବାଳ ମନ୍ତ୍ର ଅଛିସି ବୌଦ୍ଧବିଚୂପେ ଟାକୁ ଦେଇ
ଗୁଲି ପାନ୍ତି ନୋହିଲେ ଘରଦ୍ଵାର ବିନ୍ଦୁ ଓ
ଅପରାହ୍ନ ଦେବାର କଥା । ଟକ ଦେଲେ
ବୋଲି ପେ ତାହା ପୁଣ୍ୟରେ କଲେ ଏ ବଥା
ରୁହିନୀ କଥାର ପୁଣିଷ୍ଠଳ ନହଇ ।

ସନ୍ ୧୮୮୫ ସାଲର ପ୍ରକାଶିତ

ପାତ୍ର

ଗତ ମୁଣ୍ଡିଆ ମରେଇରେ ଏ ଫଳ ବାହାର
ଅଛି ! ଧ୍ୟେ ପାଞ୍ଜୁଆର୍ଟେସ ଏବଂ ପ୍ରବେଶିକା
ପରିଷାର ଫଳ ଏହିକେ ବାହାରୁସନ୍ତରୁ । ଏବସ୍ଥ
ବାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତ ହୃଦୟ ପାଞ୍ଜୁଆର୍-
ଟେସ ପଲ୍ଲାଙ୍ଗରେ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧ ହାର ସାର
ଥିବାରୁ ଫଳ ଅଭିନ୍ନ ନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହିଁପାଇଁ ଅନୁପ୍ରତି ପର୍ବତ ଅଧିକା ଲମ୍ବର ହେ-
ବା ଆଶାରେ ଫଳ ବହୁରବତ୍ର କଲମ ହୋ-
ଇଥିଲା । ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏ
ବସ୍ତୁ ଅଭିନ୍ନ କଠିନ ଥିଲା ଯୁଦ୍ଧ ଅଛିରେ
ଯୋଜିବ ପର୍ବତରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା ଗୋରିବହୁପାଇଁ
ଅନୁପ୍ରତି ଲମ୍ବର ଦୟା ଯାଇପାଇଁ କୋଣରେ ଏ
ପରିଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ ସାର ଥାଇଥା-
ନ୍ତେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପବାର ବିଚାର
ଦେବା ବଳ ବଥା ହୋଇଲାହୁ । ଯାହା ହେ-
ବି ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାର ଫଳ ଏହିରୂପ ହୋଇ
ଅଛି କି ପ୍ରାୟ ୩୫୦୦ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟେଟାଙ୍କା
ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁକୁ ସଥା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
କି ୨୫ ଲକ୍ଷ ବିଲାପ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨୮ ଲକ୍ଷ
ଏବଂ ଉତ୍ତାପ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨୫୦ ଲକ୍ଷ । ଏଥିର
ଦୂର ବସ୍ତୁ କି ୨୮୦୦ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟେଟାଙ୍କା
ଏ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ପୁରୁଷ ବରଦର
ଫଳ ବରଦର୍ପଠାରୁ ଯାମାଳକୁମ୍ବେ ଅର୍ଥାତ୍
ଶତକର କି ୨୮ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ଡେଶ ପ୍ରକାଶକ ଏଥର ପରିଷାର ଫଳ ଅଛି
ଦ୍ୱାରା ହୋଲାଇନ୍ କି ୧୯ ଗ୍ର ଶତ ମେରୁ
କି ୨୫ ଗ୍ର ପାଇଁ କିମ୍ବାର୍ଥିତାରୁ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟକୁ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ
ଅଛି । ଗତ ବର୍ଷ ଦେବକ କି ୨୦ ଗ୍ର ପାଇଁ
ବରସ୍ତାରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ବୁଲ୍‌ ସ୍ଥଳ ।
ସେଇଁ ଶୁଭମାନେ ପାଇଁ ବରସ୍ତାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ଜୀବନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାଳ ହେଲା ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଚାରୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ମହ ବର୍ଷ

କ ୧୪ ଶ ପ୍ରସାଦୀରେ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜୟନ୍ତୀ
ପାଶ କରିଥିଲେ ଏ ଦର୍ଶକ ୧୩ ଶ ମଧ୍ୟରୁ
କ ୧୫ ଶ ପାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଏବଂ ଜଣ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ମୂର ଜଣ
ଦ୍ୱାରା ହଙ୍ଗ ପ୍ରଧାନ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

କେବୁ ଏକାତ୍ମିକୁ ଗତବର୍ଷ ୩ ଜଣାଯାଇ
ନିର୍ବୁ ଏକଜଣ ପାଶ କରିଥିଲା ଏବର୍ଷ ୩ ଜଣ
ପଶୁକାଠୀ ସମସ୍ତେ ପାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଫଳ
କେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟଇ ।

କଟକ ରୁ ନବସ୍ଥାପିତ ଇନ୍ଦ୍ରବେଶୀମ୍ ସୁନ୍ଦର
ଏବର୍ଧ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଏକଜଣ ଶତ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ
ଦେବକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସେ କାହିଁ
ଗଲା । ଏ ଫଳ ମନ ଅଟଇ ।

ପୁଣ୍ୟର ଚନ୍ଦବର୍ଷ କି * ଶ ଶୁଭ ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ତ ଶ ପାଶ କରିଥିଲେ ଏବ ତହିଁ ଖେରେ
କି କ ଶ ଯ ପ୍ରେଣୋରେ ଥିଲି । ଏ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟ କି * ଶ ପରମା ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଜମ୍ବୁ
ଶ ପାଶ କରିଥିଲୁନି ଏବ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ
ତଣ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂରକଣ ଚାଣ୍ଡୀ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଫୁଲ ପରିଗଢ଼ିଲା । ସ୍ଵଭାବଂ ଚନ୍ଦବର୍ଷଠାରୁ
ଏକ ଶତରେ ପଳ ନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେହେ
ଅନ୍ୟ ଏଷରେ ଦୂର ହୋଇ ହରିହରରେ
ସମାନ ଅସାଧ୍ୟ ।

ବାଲେଇବର ଗତ ବର୍ଷ ଜୁଣୀ ପଞ୍ଚମୀ
ଦେଇ କି ୨୩ କୃତହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏ
ବର୍ଷ କୁ ୧୦ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜୁଣୀ ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ
ଅଛି ଏଥିମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକଳଙ୍ଘ ଶାଖା
ଏବଂ ଆହୁ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ପଢିଅଛନ୍ତି ।
ସୁତ୍ରଶଙ୍କ ଗତ ବର୍ଷ ପରି ଉତ୍ତମ ଫଳ ଏ ବର୍ଷ
ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ତଥାବି ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ- ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିଏ ଶଢ଼ି ପାଖ କରିବା ପ୍ରଶଂସାର ଦିଶିବୁ
ଅଛି ।

କୁଣ୍ଡଳାଥ ଦିଦ୍ୟାଳୀ ନାମରେ ଏବଂ
ଆବୋ ଖତ ପତ ନାହିଁ ।
ବଢ଼ିବିରେ ବାବାର ଶତ କ ୩ ଏ ପଦ୍ମଶିଲ
ଦେଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ଏକଜ୍ଞବ ପାଇ ଦିଇ
ଅଛି ।

କେଟିବି କଲେଜ

ପ୍ରଥମ ଶେଖୀ ।

ଶ୍ରୀମ ଦୋଷ ।

କୁଣ୍ଡଳୀ ପାତାର ଦାନ
କୁଣ୍ଡଳୀ ପାତାର ଦାନ

ଶମ୍ଭୁବାଥ କର । ଗଣେଶର ଦାସ
 ଆଜନଚନ୍ଦ୍ର ମିତ୍ର । ପରମାନନ୍ଦ ସାହୁ
 ଉତ୍ସମଳ୍ଲ ଅର୍ଦ୍ଦ । ସବୁତରଙ୍ଗ କମ୍ପୁ
 କଟକ ଏବାଡ଼େମି ।

ଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ।
ପରମାନନ୍ଦ ବୋଷ ।
ଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ।
କର୍ମଧର ପଟ୍ଟାସକ । ଭାବହେତୁ କିଛି

ପୁଷ୍ପ ।
ପ୍ରଥମ ଶେଣୀ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୀର୍ଘ
ଶେଣୀ ।

ନଳିନୀବାନ୍ଧୁ ମୁଖ୍ୟୀ । ବାଲୁଙ୍କ ଦେଲା
ବାଲେଶ୍ୱର ।
ସୃ ଶ୍ରେଣୀ ।

ନିର୍ମାଣ କରିଲା ଦୋଷ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେଖା ।
 ଦୁର୍ଗାତରଣ ମହାତ୍ମି । ଦୂରନାଥ ଶୟ
 ସକଳନ ଚନ୍ଦ । ବାଳକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦ
 ପୂର୍ଣ୍ଣମୋହନ ପଢ୍ଟାଶୂର୍ଯ୍ୟ । ଉଦୟନାର୍ଥିଶ ଦାସ
 ବରନାଶ ଘୋଷାଲ

ବାହାର ଶତ୍ରୁ ପୁରିଶୋଭମ ଦାସ

ମିହନେଷିପଳ ଲଗ୍ଜାଇ ।
କଟକ ମିହନେଷିପଳଟିର ଭାଷ ତେଅର-
ମାନ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ମାନଶ୍ଚି ସାହେବ ଏ ସ୍ଥାଦରେ
ଆରୁ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ କାନ୍ତ ଉଥରାଥରୁନ୍ତି
ଛହିର ବିବରଣ ଏହି କି ମିହନେଷିପଳଟି
ଦେବେ ମାସ ହେଲ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ କ-
ବେଳେଖାନା ଶ୍ରୀପାନ କରିଥିଲୁନ୍ତି ସେ ସଦରର
ସମୟ କଷେତ୍ର ସେଠାରେ ପଣ୍ଡିବଧ କର
ସେହି ମାଂସ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅପଣା ଦେ-
କାନରେ ବିଜୟ କରନ୍ତି । ସେହି କଷେତ୍ର
ଖାନା ଛାତା ଅନ୍ୟ କୌଣ୍ଡିଟାରେ ପଣ୍ଡି ବିଧ
କରିବାର ନିଷେଧ ଅଛି ଓ ମିହନେଷିପଳଟି
ପଣ୍ଡିବଧର ଗୋଟାଏ ପାଇ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ସେହି
କଷାରଖାନାକୁ ଏକ ଜଣଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ପଳଟିନର ଦେବେ ଜଣ କଷା

ଭକ୍ତ କଷାଇଖାନାରେ ସଥାସମୟରେ ପଣ
ବଧ କରିବ କ ପାଇବାରୁ ସେଠାକୁ କ ଯାଇ
ପଲଟନର କଣ୍ଠର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତି ଅନୁ-
ସାରେ କହୁ ଭଲକା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶ୍ଵାନରେ
ପଶୁ ବଧ କର ଆପଣା ଦୋକାନ ଚଳାଇଲେ
ଜଣଇବାର ସେହି ବିଷୟ ଜଣାଇବାରୁ ମା-
ନିଷ୍ଠ ସାହେବ କଣେ ଉତ୍ସବ ଭାଇଷ ଚିଆର-
ମାଳ ଓ ଜୀବଙ୍କ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଟନ୍ତି ଦିଇନଷ୍ଟି-
ପଲ ଆଇନ ଲାଗନ କରିବା ଅପରାଧରେ
ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ମୋକଦମ୍ବା ଦାଏର କର
ସମଜମାନ ଜାଣ ସକାଶେ କଣ୍ଠେଲ ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । କଣ୍ଠେଲ ସାହେବ
ସମଜମାନ ଜାଣ କର ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖି
ଫେରଇ ଦେଲେ କି ଭାବାଙ୍କ ଅନୁମତି ସହିତ
ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଅପରାଧୀ ନୁହୁଣ୍ଟି ।
ମାତ୍ର ଜୀବଙ୍କ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମାନ୍ଦ୍ରି ସାହେବ ଯେ
କଥା ମନିବେ କାହିଁକି ଭାବାଙ୍କର ଅଞ୍ଜଳି
ଅନ୍ୟଥା ହେବ ଏହାଠାରୁ ଭାଣ କଥା ଆଜି
କି ଅଛି ସମନ ଫେର ଆସିଲାରୁ ସେହି ସମୟ
ସମନ ଜଣେ ପିଆଦାକୁ ଦେଇ ସରିଦ୍ବାବରେ
ଆସିମାନଙ୍କ ଛପରେ ଜାଣ ବିରିବାକୁ ଆ-
ଦେଖ କଲେ । ପିଆଦା ସମଜମାନ ଦେନ
ଯାଇ ଆସାନିକୁ ଯାତିବାରେ ସେମାନେ କହି-
ଲେ କି କଣ୍ଠେଲ ସାହେବଙ୍କ ଦୂଳମରେ ସେ-
ମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁଣ୍ଡି ସମନ ନେବେ ଜାହିଁ
ଏଥରେ ପିଆଦା ଓ ଆସିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବରଷା ଲାଗିଲା ଏବଂ ଏହି ଅବସରରେ କେହି
ନେବେ କଣ୍ଠେଲ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ
ଦୂର ଚାରିବାର ଲାଗାଇ ପଥିଥା ଦିଗନ୍ଦିର୍ଗମ୍ବା
କରିଥିବାର କହି ଦେଲା । ବର୍ଣ୍ଣେଲ ସାହେବ
ବିଶୁଲ ହିଆଇ ଗାର୍ଜ ପଠାଇ ଦେଲେ ।
ଜଣମାତ୍ରକେ ଶଳାବଧ୍ୟ ସିପାହୀ ଅସ୍ତ୍ର ସହିତ ବ-
ଟଣା ଶ୍ଵାନକୁ ଥରି ପିଆଦାକୁ ଦେଇ ଗଲେ
ଏବଂ ଭାବାକୁ ଯାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେନ
ଗଲେ । ତହିଁ କଣ୍ଠେଲ ସାହେବ ପିଆଦାଠାରୁ
ପ୍ରକୃତ କଥା ଦୂରି ଭାବାକୁ ଶୁଣି ଦେଲେ ।
ପିଆଦା କିମ୍ବା କୌଣସିରୁପେ ବନ୍ଦୁକ ସଙ୍ଗେ-
କର ମୁହଁରୁ ପ୍ରାଣ ନେଇ ପଲାଇ ଆସି ଜୀବଙ୍କ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଠାରେ ଆପଣା ଦୁର୍ଦଶାର ବିରାଗ
ଜଣାଇଲା ଏବଂ ଜୀବଙ୍କ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହିମତ
ଭାବାର ଜକହାର ଲେଖି ନେଇ କଣ୍ଠେଲ
ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଅବାଳତର ଅପମାନ
କରିବା ଅପରାଧରେ ମୋକଦମ୍ବା ଦାଏର କଲେ

ଏହି ଶାହଙ୍କ ନାମରେ ସମର ଜାଣ କରିବା
କାରଣ କାଗଜପତ୍ର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବଙ୍କ ନକ୍ଷା
ଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଶାଯୁକ୍ତ ପଥ ସାହେବ ଅବଧିକ୍ରମ
ଦିଲ ଲୋକ ଏପରି ନାମଜଳ ଦେଖି ବଡ଼ ବନ୍ଧୁ
ଦେଲେ ଏବଂ ପଳଟନାର କଣ୍ଠିରୁ ଅପସରଙ୍କ
ସମାନ୍ୟ ଅପରାଧୀ ପର ଅବାଳବକୁ ଟାଣି
ଆଗିବା ବଥା କରିବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଯେଉଁ
ସହକ ଜୀବ କର ଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ସେପରି
ଜଣା ଗଲା ନାହିଁ । ସେ ଦିନ ସେ ବନ୍ଦ ଆଜ୍ଞା
କ ଦିବର ତହିଁ ଅରଦିନ ମୋକଦିମାରୁ ଉପ-
ଦେଇ କଟିଲେ ଏବଂ କଷେତ୍ରଜାକାର ଜଳବ-
ଧାରକ ସଥା ସମୟରେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ବାକୁ ସର୍ବର୍ଗ କରି ଦେଲେ ଏବଂ ପଣ୍ଡ ବନ୍ଧର
ଫୌମଧ କିମ୍ବା ଭଣା କରି ଦେଲେ । କିମ୍ବା
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଏହି କିଷତିରେ ସବସାଧାରଣ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଲେ ସତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ଶାଯୁକ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ
ସାହେବ ଶତ୍ରୁକଣ୍ଠ ଦେଇଲେ । ତହିଁଙ୍କ
ବିଶ୍ଵରେ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରଳ ସଙ୍ଗର
ଦେଲ୍ଲୀ ନାହିଁ । ସେ ଦିନରେ କହିର ବନ୍ଦ
ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦ ଲେଖି ଶାଯୁକ୍ତ ସେବା କରିବ
ବିଶ୍ଵର ଭାରଣ ଭାରାଙ୍କ କିମ୍ବା ବାଗକପଢ଼
ପଠାଇବାର ପାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ଦିନ୍ଦୁ
ସାରେ ମୋକଦିମାଟ ଜଳକ ବନ୍ଧୁର ଶିଖିଲୁ
ଅଥେଶ୍ଵର । ଜଜ ସାହେବ ସହା ବିଶ୍ଵର
କରିବେ ପାଠିବାକଣ୍ଠୁ ଜଣାଇବୁ । ମେକ-
ବିମା ବିଶ୍ଵରଥୀଙ୍କରେ ଥିବାକୁ ଫାମେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋରାବ ନିରାମଳ ପ୍ରତାପ କରି କ
ଥାରୁ । କିମ୍ବା ଏ କଥା କବାଯାଇବାରେ ବୋଲି
ଯାଇ ଘାରେ ଯେ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେ ସାହେବର ହାତରେ
ମେହିଦିପାଲିଟି ଥିବା ପର୍ଦ୍ଦରୁ ଯେମନ୍ତ ନବର-
ହାଥୀ ବେମନ୍ତ ଲେଖ ଖାଇପ ଦେଇ କିଷତି
ଦିନ୍ଦୁ ଶାଯୁକ୍ତ ଦିନ ଲେଖ ଦେଇ ଏନ୍ତୁ
ଅନର୍ଥକାୟ କରିଲୁ ବନ୍ଧରେ କାହାରୁ ନ-
ଭିନ୍ନେସାଇଛାଇ ଦର ରଖି ଅଶାନ୍ତ ବ୍ୟୁତର
ଭାରଣ ହୋଇଥାଏଇ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ସହେବର
ବାହରେ ମେହିଦିପାଲିଟି ଥିବା ପର୍ଦ୍ଦରୁ
କଥାତ ମଜାଳ ନାହିଁ ଏହା ଅମେମାନେ ବନ୍ଦ
ବାଲକୁ କହିଥାଏଁ ଓ ନିର୍ଭୟା ଅମେମାନରର
ସେହି କଥା ସାର୍ଥକ ଦେଇଥାଏଁ ।

ଅଧ୍ୟୁ ମେଳାପ୍ରାବ ଏବେ
ସେହି ଜକ ।

୨୦ କ ୨୦ ଜଗନ୍ନାଥ ମେଟରେ ପ୍ରତି ୪୦ ମିନିଟ୍‌ରେ ଶ୍ରେଣୀ କର ଆହୁରି କରିଥିବାର ଉଚ୍ଚତରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ଲେବୁର ସାହେବ ଘାରୁ ଧୌଳିଦାସ ସୁନ୍ଦର କଲେ ଓ ମୋଦମାର ବିଶ୍ୱର କରିବାରେ ମେଲିଷ୍ଟାରଙ୍ଗଦାସ ହେଲା । ଅପରାଧ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଉନିକମର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବାବକୁ ରେ ୧୦୫/ ଏକ ବାବକୁରେ ଟ ୦.୮୮/ ଏକ ବାବକୁରେ ୧୦୫୮୮ ସଙ୍କୁର୍ତ୍ତରେ ମକ୍କା ଦମା ଚଳିଲା ଓ ବିଶ୍ୱରପତି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତି ଦିନ ଦଧାର ଅଭିଯୋଗ କଲେ ପ୍ରକାଶ ଟକା ଅନୁମାତ ନ କରି ଖଣ୍ଡାଙ୍ଗଜାରୁ ଧଠା-
ଥିବା ବ୍ୟାପାରରେ ଗୋଟିମାଳ ଦୋଇ-
ଥିବାର ଦିନର କଲ କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ
କି ପାଇଲା ଓ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦାତା ଜାଣି
ଟ ୧୦ କାପବ୍ୟାବୁ ଅମାନତ କରଇ ଦେଇଥିଲା
ଏକମେଲିଷ୍ଟାର ଘାରୁ ଦୋଗୀ କରି ପ୍ରଥମ
ଦଧାରେ ଦୂରବର୍ଷ କାରବାସ ଓ ଟ ୧୦ କା
ର୍ଥବର୍ଷ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ଦଧାରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବା
ମେଟରେ ପାଇବର୍ଷ ବାହୁବାସର ଦ୍ଵାରା ଦାପକି
ଆକି କଲେ ।

କାନ୍ଦୁରୋଇ ହେଉ ପରିବେ ଘେଟେ
କହ କାହିଁ ମାତ୍ର ଦ୍ୱା ଦିଲେ ହୋଇଥି
ଯାଏବା ଠକଳର କାନ୍ଦୁରୋଇ ଚନ୍ଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବହର ପାଇଥିବ ଟଙ୍କା ଉଦ୍‌ ସମୟରେ
ସାହୁ କର ପରିବେଳେ ବିଜୁପତି ଗଡ଼ିଲେ
ଦୂରଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଅଭ୍ୟୋଗରେ ହେଲେ
ବନ୍ଧିବାର ଦ୍ୱା ପାଇଥିଲା । ଏହିଲେ
କୁ ଶବେଳ ଶ୍ରଦ୍ଧିବାସରୁ ପାଇବର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧ
ସୁନ୍ଦା ଦ୍ୱା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ବାଜା ନମ୍ବର
କି ସର୍ବତ୍ରେ ଭବା ନାମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଯମା ଚଲାଇବାର ଯତ୍ନ ପକାଣ କରିଥିଲେ
ଯ ମେଳଖାର ଦୟାକୁ ତାହିଁ ପାଇବିବ ଏଥୁ
ସମ୍ମିତ ଦେଇଲା ନାହିଁ । ବାଜା ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ
ରିବେ ଏହିପରି ଦ୍ୱା ବିଧାନ କର ପାଇଲା
ଆଜିର ବାପବାପରେ ଉପିବାର କିମ୍ବା
ଦ୍ୱାରକର ମଳ ହୋଇଥିଲା କି ? ଅମାଜୁ
ପରିପୋର୍ତ୍ତ କି କରି ଫୌକଦାର ଥିଲାଇଛି
ଧନକମେ ଦୌଷ ଅଭାବ ହୁଲୁ ଦ୍ୱା
ବାର ଏହା ପଥର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନାହେ । ନିଜି
୨ ଏଠାର କିମ୍ବା ଡେପ୍ରିସ୍ ମେଳକୁର
ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମଦାର ମିଳିବିପଲ
ମ ହାନ୍ଦୁରାର ପାଥକୁ ବୌଦ୍ଧିକ କମେ

ନଥବର୍ଷ ଦୂରମାସ ବାରାମ ଦିନ୍ତ କେବଳ ର
ପଠନମୁକ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି । ବୌଦ୍ଧଗୀତା
ଅଦାଲତ ଏପରି ଦିନ୍ତ ଦେଲେ ଥାବୁ ବୌଦ୍ଧ
ଅଦାଲତର କି ଅବଶ୍ୟକ । କର୍ମଦୟ ଅତିକାଳେ
ନରେ ବିଧ ଅଛି ଯେ ବୌଦ୍ଧରେ ଏହାଙ୍କିମରର
ଆସାମୀ ସ୍ଵତଃ ପରିଧିମାନ କଥିଥିବ ଏବଂ ମନେ
ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସକଳେ
କି ଦିନ୍ତ ଧାର ଧାରକ ମତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
ଯେତେ ଦିନ୍ତ ଦେବାର ଅଧିକାର ଥାଏ କମ୍ପି
ରେ ବହିର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଦେଲ ନ ପାଇବେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ସ୍ଵତଃ ମେଜକୁଳ ପାଇ
ବର୍ଷ ବାରାମ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରିଦର୍ଶରେ
ଅଛି ଏକବର୍ଷ ଏପରି ପାଇବର୍ଷ ବାରାମ
ଦେବାରାକୁ ମାତ୍ର ଉପରୁତ୍ତ ଦୂରମାସ
ଆସାମାନେ ସ୍ଵତଃ ବା ସ୍ଵତଃ ପରିଧିମାନ
କରିଥିବାର ବୋଲିପାଇନ ଧାରେ । ବୋଲି
ଗୋଲ ହାତରେ ସରମାଟ କହିଲ ଆଖ
ସେଥିରୁ ସେ କେତେକ ଟଙ୍କା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂର
ଓ ସେ ଅପରାହ୍ନ ଧନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଲୋକଠାରୁ ଓ
ସବୁ ହୋଇ ଥିଲେବେଳେ ରହି ଏବଂ ଦୂରମାସ
ଥଟେ ଓ ବହିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ
ଜୀବ ବାରାମାନୁ ଦେବ । ବାରାମର ସ୍ଵତଃ
ଏ ସ୍ଵତଃ ଏହି ଧାରେ ଓ କି ଅଛି
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୋଷାକ୍ଷରଣ । ଏକ ବିଶ୍ୱାସରେ ମେଜକୁ
ପୁର ପାଇବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବାରାମାସ ହେଲ ନ
ଧାରାକୁ ମୋଳ କି ସେ ସେ ଗୁରୁଦଶାରେ
ଟଙ୍କା ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲୁ ପହଞ୍ଚିମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ଦିନା
ଦେବ ମୋଟିଏ ଟଙ୍କର ଦେଲ ପାଇବା
କାଶବାସର ଦିନ୍ତ ଦେଲ ଓ ଦୂରମାସ ଧାର
ଥିଲ୍ୟ ଦୂର ଦିନ୍ତ ଅତି ମୋଟିଏ ଟଙ୍କର
ଦିନ ଗୁରୁବର୍ଷ ଦୂରମାସର ଦିନ୍ତ ଦିନମାରା
ଏବଂ କ ଅଧିକ ପରାମରଶମାସ ଧାରି । ଅମ-
ମାନୁକ ବିବେଚନାରେ କରୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ
ଜୀବ ନୁହେ ଓ ସହିତପୋତମେଜକୁରି
କାର କରେ ରେବେ କି ସନ୍ଧାନେ ରାତ୍ରି
ଦୋଷ ଅଦାଲତରୁ ଅର୍ଥର ନ କରନେ ? ବୋ-
ଲିବର୍ସରରେ କରିଥିଲେକିମୁର ଏ ମାନୁକରେ
ଦ୍ୱାରିମନ ମାନୁକୁ ସାହେବରୁ ଅଧିକ ଅଧି-
ବିଧାନତା ଓ ଅପରାହ୍ନ ପରାମରଶ ଧାରା
ଯୋଡ଼ାଇବା ମାତ୍ର ଏପରି କୋଣିଶରେ ଧାରେ
ଅଧିକ ଦିନ୍ତ ଦେଲେ କ ? ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ରେ ସେ ଆପେ କୌର ଅମାରର ଦୂର କରୁଣ

ବିଧାନ କର ଥାଇଲୁ ଏହା ଆଜଳ ଓ ନିଧାୟ-
ଦିର୍ଘ ବୋଧ ହେଉଥିଲା ।

ଏହି ପୂର୍ବ ଏଠା ପୂର୍ବ କଲେକ୍ଟର ନାଜୁ
ର ଶ୍ରୀ ନାବନ୍ଧ ନାଜୁର ଛନ୍ଦର ବସନ୍ତର ମଧ୍ୟ-
ରେ ଛନ୍ଦ ସମୟରେ ଉନ୍ନା ବାବୁର କୋଣଟିଥି
ଅନ୍ତରୀଳ କରିଥିଲେ ସୁବିବେକ ଶୁଭନଷ୍ଠାଦେ-
ନ ଜୀବନମେଜଣ୍ଡର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା
କଲେ ଓ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର୍ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟର ଦଣ୍ଡ ହେଲା । ଜଳକର ଚକ୍ରବିଲଦାର
ସେମାନଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଓ ଉନ୍ନା
ଲେକକର ସହସ୍ରାଖକ ଜଳକର ଟଙ୍କା ଆବୁ-
ଧାର କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବା ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଦୋଷ କେ-
ବଳ ଗୁରୁବର୍ଷ ବନୀ ହେଲା । ଏପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ଭୁବନେ ମିଳିବ ଓ ଏହାର ଉଚିତ ଓ ନୟାଧୀ-
ସଙ୍ଗର ବାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ଦେମନର ଉନ୍ନିଶିତ
କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅନ୍ୟାକର ବୋଧ
ହେଉଥିଲୁ ପରେ ଏପରି ଅପରାଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସର-
ବାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମଶିଳଦାର ବିଜ୍ଞାପନାତକରା ଦେବଳ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅଧାରିତ ବିର୍ଗ୍ୟ ଥିଲା । ଅଧିକବ
ଆଇନରେ ମେଜଣ୍ଡରଙ୍କଦାର ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନିର
କିମ୍ବର ଦେବାର ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ସେଜଣ୍ଡରଙ୍କ ସମାଜୀକ ଦଣ୍ଡ ସଥେଶ୍ଵର
ହୋଇ ଥାଏ ଏହି ବିବେଚନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପକ୍ଷ ସତ୍ର ଏ ବିଧ କରିଥିବାର ବୋଧ ହେଉ-
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅଧିକ ମେଜଣ୍ଡରମାନେ ତଥାର
କୌଣସିମେ ଶେବନ ଜଳ ପାଇଛି ଯାଉ-
ଅଛନ୍ତି । ଶେବନ ଜଳର ବାହୁକୁ କଥବଧି
ବନୀ କରଇ ଆନ୍ତେ କି ନା ସନ୍ଦେଶ । ଏ
ମେଜଣ୍ଡର ଶାଶ୍ଵତ ରହିବ ଦେବ ପରିରେ ଜଳ
ପାଇବ ବା ମହାମାନ୍ୟ ହାଇକୋର୍ଡ ସୁବିନ୍ଦର
ନିରାଗ ଅବସାନ ।

ଏ ନଗର ଜୀବମାତ୍ରାଙ୍କ ବନ୍ଦେବପ୍ରୟୋଗର
କଢ଼ା ଓ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୋଇଥିଲୁ କାହାରକୁ ଅଧି-
ଦତ ଲାହିଁ ଏ ସତାନ୍ତରେ ଅମେରାନେ ଲେବେ,
ଅବ ଗଲୁଁ ଶି କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ ଘର୍ଷରେ କର୍ତ୍ତୃପାତ୍ର
କରିବାକୁ ଲାହିଁ । ଏ ନଗରନବାସୀ ବାବୁ ପା-
ନନ୍ଦାଏ ବନ୍ଦେୟାଧାରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାକ ପଥରେ
ବୋର୍ଡ ଓ ଗର୍ଭିନ୍ନମଣିକୁ ଅନେକଥର ଆବେ-
ଦନ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ପାଦ୍ମଶ କରିକାର୍ଯ୍ୟ

ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାହରାଇଲାମ୍ବଦ୍ୟାକୁ କିମ୍ବାଳୁ ଉଚାରି ଲାଟ ପିପଳ ସାଦେବ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଉଚିତମରେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ତରୁଁ ଘାନ୍ତ ବାହୁ ପରିକାଳର ଏକ ଥାବେଦବ ପତ୍ର ବିଲ୍ଲ ତର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭାର ମେମ୍ବର ମାନ୍ୟବର ଜାନ ପ୍ରାଙ୍ଗନର ସାହେବଙ୍କ ସମାପନ୍ତି ପ୍ରେରଣା କଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଫିଯେଲ ଯେ ପ୍ରଭୃତିର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କରିଗଲା । ସେ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବ ଯୋଗେ କୌଣସି ସାହୀଯ ହୋଇ ନପାରିବା ବିବେଚନାରେ ଆମ୍ବ ଥାବେଦନପତ୍ରକୁ ଶାମଳ ଭାରତେଷ୍ଟଙ୍କ ଭାରତବର୍ଷ ସନ୍ଧାନ୍ ଦେବେଷ୍ଟଙ୍କ ଶମ୍ଭୁ ପଠାଇଲୁ ଯେ ସେ ଏ ଶୁଦ୍ଧାରୀ ବିବେଚନା କର କିଛି ଦୁଃଖ ଥିଲେ ତହିଁର ପ୍ରଭାକାର କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବର ଅଶାକା ଏହି ସେ ଏଥର ପ୍ରଭାକାର କେବଳ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଜାଗର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟରୁ ଲିଳି ପାରେ । ଏଥର ସୁଲେ ଅଧିକ ଅଶା ଦିଶୁକାହିଁ ଭେବେ ବଲଭର ସେଜେଟ୍ସ ମହେଦୟ ମୁହାରର ବିହିତ ହିବେଚନା କରିବା ଆବେଗରେ ଆବେଦନକୁ ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ସମାପନ୍ତି ପଠାଇଲେ ଅବା କିଛି ଫଳ ପ୍ରତି ହୋଇ ପାରେ । ଅମ୍ବମାନେ ପୁଣ୍ୟ କହୁଥିରୁ ଏ ବନୋବସ୍ତୁଟ ଅତି କଟଳ ହୋଇଥିଲା । କେହି ଲମ୍ବିବାର ଏଥର ଜୟା ହୁବି କରିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ତାହା ପ୍ରଭାକାର ହୁବୁଦୟ ହୋଇ ଆନ୍ଦୋଳପାର ଏହର ଅଳ୍ପାୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସନ୍ଧର ମଣି ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାଳ ପୁନଃପୁନଃ ଆବେଦନରେ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ନିବେଶ କରୁ ଦାହାନ୍ତି ଅର୍ଥ ଅଗ୍ରମ୍ଭର ହିତପୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଥରେ କିହିତ ହିବେଚନା କରିବାକୁ ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟକେଲେ ଏ ବନୋବସ୍ତୁର ଭୂର୍ବ ଦେବାପ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବମାନେ ଦାନୁବାହୁ ଓ ଦ୍ୱାଇର ସାହେବଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା ।

ROCHDALE,
12th Decr. 1882.
DENO NATH BANERJEE
BALUBAZAR Cuttack
INDIA
SIE,

I have received the paper you have sent me but I do not know that I can

be of service to those whom you represent. I have forwarded the memorial to the India Office in London with a request that the complaint may be considered with the view of applying a remedy to any grievance which may be found to exist. I fear however that the only remedy can be obtained from the Government in India.

I am very truly,

JOHN BRIGHT.

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନରରେ ମୁଖକମାଜମାହିର ଏକ ସବୁ ଅଛି ।
ସେ ସବୁ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରକଟିତ କରିବା ପାଇବା ଏବଂ ନିସର୍ଗ
ଦ୍ୱୟ ଶ୍ରୀମାତାବ୍ୟକ୍ତ ଜଳ ବ୍ୟୁତ କରିବା ଅରିଯାପୁରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ଦେଇ ଲଗାଇ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଏକ ହତ୍ତ ପ୍ରସକଳିତ
ଶାପର ବରିଧାର ସବୁ କରିଯାଇବା ଯେ ତଳାପୁ ଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶ
ସ୍ଵର୍ଗ ସେମାନେ ପଢ଼ିବାକୁ ପାଇବାରେ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ସାହୁରେ
ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କୁଠ ଫାତ ହେବ । ଏହାକିନ୍ତି ଉପରେ
ସାରତ୍ତବଦୀର୍ଘ ବରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଅର୍ଥ ଲାଗିବା ହେବ
କିମ୍ବା ସାଧନର ଦେଇଥିବ ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଟ ୪୨୦୦୦
ମାର ଗନ୍ଧା ଉଠିଅଛି । ଏ ବାର୍ଷିକ ନିମିତ୍ତ ସବୁ ଧର୍ମବାଦର
ଏଥି ଅଟଙ୍ଗ ସବୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବେଶ୍ୟାତ୍ମକ ହବା ସମ୍ଭୂତ
କରିବାରେ କେବଳ ମୁକ୍ତିମାଜିବର ଅନୁର୍ଧ୍ଵ ଅଥବା ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଇବୀ ମିଳିଅଛି ।

ମନ୍ତ୍ର ଉପଦିଗମେ ତା ୧୨ ହରରେ ଏକଥିଲି ଯୋଗୀ
ସୁତ୍ୱର ଚିତ୍ତା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମନ୍ତର ମାତ୍ରାଳ ତାକ ଭେଲବାଣୀ
ରେ ଚକ୍ରକାରିର ବରମୋହ ବିଦ୍ଵା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଉଠି
ଦେଇଥିବା । ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟବଶିରୁ ତାକ ଭେଲ ମୂରି
ସେଇ ଉପର ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଛବରେ ଚାଲିଗଲା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
କୁର୍ବା ବୃଦ୍ଧାରୁ ଭେଦବାତର କୁହ ହେଉ ଜାହଁ ମାତ୍ର ତାକ
ମାତରି ଦୃଶ୍ୟର ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ଅର୍କିବ୍‌ମେ ଘେର-
କାହା କେବେକୁ ସେ ଅନିଷ୍ଟ ସାଧର ହୋଇଗାରେ ତାହା
କରିବା ପରିହା କରିବା ।

କୁଣ୍ଡଳ ମାସୁଳ ଅନ୍ତର କିମ୍ବା ଦେବାର ବିଥା କେହି କେହି
ରତାକ ସବାରୁ ପ୍ରେସ ମେଲିଙ୍ଗର କିମ୍ବା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଦେବାର ମାସୁଳ ଅର ଅତ୍ୱକ ହୀଏ ଉଦ୍‌ବିଧା କରନ୍ତି ଏବଂ
ଶୈଖିଷିକ ଯତ୍ତା ନହିଁ ।

ଏହି ସ୍ମୃତିବନ୍ଦିଙ୍କେ ଲେଖାତ୍ମକ ଯେ କାହିଁ ଉତ୍ତରମର୍ଗରେ
ଦୂରୀ କର ଶାତମାନ ଜଳରେ ଦୁଃଖାପଳେ ଦର୍ଶନ କରିବ
ପଥମାଣ ଶରୀରାଧୀ ଧୂମ ବନର୍ଗରେ ଦୃଷ୍ୟ । ଯେବେଳେ ଗୋଟିଏ
କୋତଳରେ ବୁଝିବାର ବାତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବସି ଠିକ୍‌ରୀତିରେ
ପାରି ଉଚ୍ଚ ଦର୍ଶାଏ ଦେବେ ସେ ଠିକ୍ ବାବାବେଳକେ
ହୋଇରେ ବାହାର ଯିବ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦାର କିମ୍ବା କରୁଥିଲାଳ ଜନମେ ସର୍ବତ୍ର ଏହି ପତ୍ର ଓ ଏହି ପତ୍ରର
ଦ୍ୱାରା ଗଜା ଉଠିଥିବାର ପ୍ରାଣାଶ୍ଵର । ସଥରେ ସବୁଷୁଟ୍ଟି
ଅପେକ୍ଷିତ କଣ୍ଠ ପର୍ବତ ହେବ ।

doing their work either owing to their ignorance of the language or caring very little for it. It is sad also to observe that an authoritative paper like that of Calcutta Gazette publishes such irrational things creating thereby a sure misapprehension in the mind of the public at large. I need not be long in the preface as the following will speak for themselves; and I leave them to the readers to weigh. I give here an extract from the quarterly list of books received into the Bengal Library for the last September Quarter published as supplement to the Calcutta Gazette of 27th December last, Page 41.

"Kanchi Kaveri Natak or a drama describing the story of Padmabati:—The story of the war, which was fought by the Raja of Puri for the hand of Padmabati, the beautiful daughter of the Rajah of Kanchinagar or Conjiveram, and in which the god Jagannath fought on the side of the Rajah of Puri and the god Ganesh on that of the chief of Kanchinagar, is related in Stirling's History of Orissa. This story is given in the form of a dialogue in the work under notice. The author says that this is his first drama published in Uriya."

Swami Parigraha (Acceptance of a husband or owner).—A poem in which Banki, one of the Garjat mehals in Orissa, recently annexed to the regulation district of Cuttack, is represented as a woman who gives assurances of happiness and prosperity under the new arrangement to her children, the residents of the mehal, who seems to apprehend that they will be henceforth oppressed by numerous taxes and harassed by inconvenient charges. She recites whole of her past history from the early Aryan times and says that by being annexed to Cuttack, she has, as it were, got England for her new husband. She exhorts the Queen Empress and Lord Ripon to make her children happy. Although full of congratulatory sentiments, the poem evinces a carefully concealed and secret-

ly cherished feeling of uneasiness and apprehension. This is perhaps the only poem yet written in Uriya in the manner, style, and spirit of the best living lyric poets of Bengal."

The Italics are, of course, mine. Let me add another extract from the quarterly list of books received into the Bengal Library for the June Quarter 1880, published as Supplement to the Calcutta Gazette of that year, page 45.

"Premtari (Vessel of Love).—A love poem in five cantos of which a bee is the hero and a tender creeper the heroine.

The Italics are necessarily mine. Now, no one having a whit of knowledge of and understanding in the Uriya language can fail to make out the hero and heroine of the last mentioned book, the idea of which has solely been taken from Goldsmith's Hermit, as stated by the author in his preface to the book. I myself have failed to comprehend as to whence could the writer of the remark column pick up his imaginary hero & heroine. I do not know whether the writers of the above are the same but whoever they may be, it is desirable that their views ought to be more sincere and faithful to be published in a paper like the one as Calcutta Gazette.

I shall thank you, Mr. Editor, for making room for the above in your widely-known paper.

Yours Obdtly
An Uriya.

ନିଜଲଭିତ ଶୁଦ୍ଧିମାନେ ହଳ ୧୮୮୦ ମସିହାର
ପରାମର୍ଶରେ ସ୍ଵ ପାରଦର୍ଶିତାକୁଷାରେ
ମାଳକର, ଶତବର୍ତ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚ-
ପ୍ରାଇମେସ ବୃତ୍ତିଲାଭ
ଭରାଯାଇଛି ।
ମାରନର ଦୃଢ଼ି ।

କଟକ ।

ନାମ	ସ୍ଵ
୧ ଶଥକୁଷ ଦାସ	କେନ୍ଦ୍ରପଢ଼ା ସ୍ଵ
, ଶିଳନାଥ ବୋଷ	" "

୩ ଭଗବତପ୍ରସାଦ ବୋଷ କଟକ ସଙ୍ଗତ ସ୍ଵ

୪ ଭକ୍ତଗ୍ରାମ ବିଧିକ ପାଇଷୁର ପୁସ୍ତି ।

୫ ବନମାଳୀ ପଢୁନାୟକ ଖୋର୍ଦ୍ଧା
୬ ଅନ୍ତେତରରଣ ବୋଷ ବାଲେଷୁର ।

୭ ରମାନାଥ ଦର୍ଶା ବାରବାଟା
ଭକ୍ତଯୁନା ଶ୍ରାମବୁଦ୍ଧି ।

୮ ଭଗବତପ୍ରସାଦ ବୋଷ କଟକ ସଙ୍ଗତ ସ୍ଵ
ଶତବର୍ତ୍ତି ।

କଟକ ।

୯ ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵର କର ଉତ୍ସପ୍ତ ସ୍ଵ
୧୦ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ ସବ୍ରିପ୍ତ ସ୍ଵ
୧୧ ମାଗୁଳୀ ସିଂହ ପଢୁମୁଣ୍ଡେଇ
୧୨ କଲାର୍ଦ୍ଦନ କନ୍ଦବର୍ତ୍ତା ଗନୋଲ
ପୁସ୍ତି ।

୧୩ ମାଳକର ନନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ଵର
୧୪ ସୁଦର୍ଶନ ମହାନ୍ତି ବେରବୋଲ
୧୫ ସନ୍ଦରବଣ ମହାନ୍ତି ଶ୍ରାମତନ୍ତ୍ରପୁର
ବାଲେଷୁର ।

୧୬ ସ୍ରଦ୍ଧା ଦିନ୍ଦିବ ବାଲେଷୁର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା
୧୭ ଶୁଦ୍ଧିତରଣ କାନ୍ଦର୍ଦ୍ଦା ବେମ୍ବା
୧୮ ଶୁଦ୍ଧିତରଣ କାନ୍ଦର୍ଦ୍ଦା କାଲେଷୁର
ଗଢ଼କାତ ।

୧୯ କନ୍ଦପାଣୀ ପଢୁନାୟକ ତେଜାନାଳ
୨୦ ବାଲକର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟତା
୨୧ ମାଧୁମୁଖ ସାମଲ ଅନୁମନ
୨୨ ରହାବର ମିଶ୍ର ବିଶିଷ୍ଟତା
ବିଜପ୍ରାଇମେର ଦୃଢ଼ି ।

କଟକ ।

୨୩ ଅନନ୍ତ କର ଦାଶବୁର ସ୍ଵ
୨୪ ମୁଖୁର ମିଶ୍ର ଦଶବୁର
୨୫ କହେଇତରଣ ଜଗନ୍ନ ପଞ୍ଚବିବାଦ
୨୬ ପଶୁନିତ ଦାସ ଦିଷ୍ଟିତା
୨୭ ଦାମୋଦର ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ କଲାଗର
ପୁସ୍ତି ।

୨୮ କୁଳମର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର କାକରୁତୁପୁର
୨୯ ମଧ୍ୟବନ ମହାପାତ୍ର ଦେଖିପୁର
୩୦ ମର୍ଦଗାଳ ସାମନ୍ତା ସ୍ରମୟର
୩୧ ଗୋବିନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର "

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ପ୍ରେସ୍ ବିଭାଗ

ତା ୨୦ ଦିନ ମାତ୍ରେ କନ୍ତୁରୀ ସଙ୍ଗ ୧୦୦୦ ମଟିହା । ମୁଁ ମାତ୍ର ଦିନ ଏହି ପରିମାଣରେ ଯାଇ ଏକବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅଷ୍ଟମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	୩୯୯	୩୭୯
ଜୀବନାସ୍ତର ଟଙ୍କା	୩୦୫	୩୧୯

ଗତ ଶ୍ରେମବାର ଏଠା ଦିନା ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ
ଇଂରାଜ ବାଙ୍ଗକର କେଳାବାଙ୍ଗ କରିଥିଲା ।
ଆଜେକଷୁଟିଏ ଇଂରାଜ ଓ ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱା-
ଲେବ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ବାଙ୍ଗ
ଦେଶ ସାତିଶୀୟ ବିସ୍ତର ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ।
ବାଙ୍ଗକର ଦୂର ଗୃହେଟ ଏମନ୍ତ ଚମକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଲା ବି ଯାହା ଏଠାରେ ଆର
ଦେବେ ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ । ବାପୁବରେ
ଏହାର ବାଙ୍ଗ ଦେଖିବାର ଉପରି ।

ଅଜବାଲ ଏ ଲଗଭରେ ଖେଳକର ଉପ-
ଦ୍ଵାରା ଘୁଣି ବିଶିଷ୍ଟ କେତେ ପରେ ସେହି
ପରି ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପୁଲସ ଦେଉ କନେଷ୍ଠ-
ବଳ ଗରେ ପଣି ଥିଲ ମାତ୍ର ଗୁହବାସୀ କେହି
ଜାଗର ଦେବାରୁ ବାହୁଡ଼ ଗଲ । ଆଜ ଏକ-
ଦିନ ଜଣେ ଖେଲ ଘେଷବଦରେ ପିତୃକର
ପୁଲସଙ୍କ ଉତ୍ସାଦ ଦେନ ଯାହିଁଥିଲ ହଠାତ୍
ପଦ୍ମବାଲ ହାବୋଜରେ ପଞ୍ଚବାରୁ ଦ୍ରବ୍ୟ
ବରୁ ପକାଇ ଦେଇ ପଳାଇ ଗଲ । ଖେଲ ଓ
ଅନ୍ୟମର ଏଥର ଉପରେ ମନ ନାହିଁ ।

ଏଠା ନିର୍ମିତିଶାଲିଟାର ଏଣିକ କିଛି ତାହା
ଦୁଇ ଦେବାର ଜଣାପାଏ । କେବେବଳ ହେଲା
ଦେଖୁ ଅଛି ଯେ ସଂହରେ କେଯାହୁ ଥିବା ବା-
ଲାରେ ସତକମାନଙ୍କର ଆଲୁଆ ଜାଲ ବିଥ କି

ଯାଇ ଅକ୍ଷାର ଦେବା ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ଦିଆ
ଯାଉଥିଲା । ଏହାହାବ ଏହି ଅଳର୍ଥକ ଶର୍ତ୍ତର
ଦେଖେଗୁଡ଼ିଏ ଅକାରଣ ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ ବିଷ ବନ୍ଦିବ
ଯେ ଜାହିଁରେ ମିଛିନ୍ଦିଷିପାଇଲାଟି କିଛି ଅଳ୍ପ
ସାଧାରଣ ହତସାଧନ ଦିଇ ପାଇଲେ । ଏପରି
ବୁଦ୍ଧିର ଆଗେ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା । କାହିଁ-
ଚରଣ ଏହା ଶିଖାଇଲେ କି ? ଏହି ଲାହା
ଦେଲେ ଯେ ବାଧାରଣ ଦୟାର ପାଇ ଅଟଇ ।

କେତେକ ସତ୍ତବ ସକାଶେ ମାନ୍ଦିଲା ପଥର
ପ୍ରଯୋଜନ ଥୁବାର ବିଜ୍ଞାପନ କି ଯାହା ଯଥା-
ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ତାହା ଦେଖି ଅ-
ମୃମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନ୍ଧବ ହୋଇଥିବୁଁ କି
ଏ ଜିନ୍ଦାର ଜିନୋଡ଼ ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତବ ଅର୍ଥାତ୍
ଶୂନ୍ୟବାଲ ତାଳବଣ୍ଟୀ ଓ ମାଛଗାଁ ସତକମାନ
ପଢ଼ା ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହେଉଥିଛି ।
ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ମଦବୁମାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଆମ୍ବା-
ନଙ୍କ ମନଙ୍କ ବଢ଼ି ସେଇଅଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ
୫୨ ମାରଳ ଲେଖାଏ ପଥର ବିଶ୍ଵ ହେଲେ
୩୫୦ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ ସତକ ପଥରର ହୋଇ
ଯିବ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ଚାଲି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
ଆହୁର ହିଲ ହେବ । ଅନେକ ଷ୍ଟବ୍ ନୁହନ
ମାଟ୍ଟ ସତକ ଗତିବାରୀରୁ ପ୍ରଧାନ ସତକମା-
ନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ପଢ଼ା କର ଦେବ ବିଶେଷ କାନ୍ତି-
ନୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ଲାଇ ।

ଏ ନଗର ଜ୍ଞାପନାହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିଷ୍ଣୁ
ପୁରେ ବିଳକ୍ଷଣ ପାର୍ଵିମେଘର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାତ
ସହ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ବ୍ରାହ୍ମ ସାହେବଙ୍କ ପଢ଼ ଯାହା
ଗର ସ୍ମୃତିରେ ଅମେମାନେ ଶ୍ରକାଶ କର-
ଥିଲୁ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଛେଷ କର ଜଣେ ସହିତେ-
ରିକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ପାଠକମାନେ ତାହା
ପାଠ କର ପ୍ରସଂଗିତ ସାହେବଙ୍କ ସରଳ-
ସ୍ଵଭାବ ଏବଂ ଅଭ୍ୟନ୍ତିମ ଘୋଜନ୍ୟଧାରେ ଅବଧାର
ଚକର ହୋଇ ଥିବେ । ତାଙ୍କ ପଢ଼ିଲୁ ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ
ସାହେବ ଆପଣା ସେହେଠେ ବା ବିଶ୍ଵାନାନ୍ଦାର
ନ ଲେଖାଇ ସ୍ଵଦ୍ସୁରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏଠା ଦରବ୍ଦୀ ଏବଂ ପ୍ରପାତିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରେରଣାବରେ ଶ୍ରବଣ କର ତହିଁର ବିହିତ
ପ୍ରତିକାର ନମିତ ତାହାଙ୍କର ଯାହା ସାଧ ତାହା
କରିଅଛନ୍ତି । ଏବା ସାମାଜିକ ଉତ୍ସାହଜନକ
ବିଷୟ ନୁହଇ । ଏହି ଭିଦାଦିରଣର ଜାଗର-
ବାସିମାନେ ଜାଗି ପାଇବେ ଯେ ତାଙ୍କ ମହେ-
ଦୟ ଏବଂ ତାହାଙ୍କପର ଅଛି କେତେ ଜଣ
ସାହେବ ପ୍ରକୃତ ଜାଗରବଳୀ ସ୍ଵରୂପ ଅମୃତାଳ-
ଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଶୁଣିବା ଏବଂ ତହିଁରେ ସହାନୁ-
ହୃଦ ଦେଖାଇବାକୁ ଏକାନ୍ତ ତଥାର ଅଟନ୍ତି ।
କାଷ୍ଟବରେ ମାନ୍ୟବର ବ୍ରାହ୍ମ ସାହେବଙ୍କ
ସହାନୁହୃଦରେ ଆମେମାନେ ମୋହର ହୋଇ
ଥିଲୁ ।

ବାଜୀ କିଶ୍ଚାର ମୁଦ୍ରାଧେନ୍ତୁ ଟାଙ୍କା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଅଛି କଠିନ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ସଂଶୋଧନ
କରିବା ସବାଗେ ଆମ୍ବେମାନେ ସେ ଏଥୁପୁଣେ
କଢ଼ିପଣକୁ ଅନ୍ତରେ ବରଷାଲୁଁ ତାହା ସମ୍ମଳ
ହୋଇଥାଇଁ । ଗତ ମାସରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଦୟାକୁ କଲେବୁର ସାହେବ ସେଠାରୁ ଗସ୍ତରେ
ଯାଇ ସୁଥିଂ ତିବଳ କର ଟ ୨୭୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି
ଦେଲେ । ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ପ୍ରଥମେ ଛାକୁ ବିଶ୍ଵାରେ
ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଟାଙ୍କା ବିଶ୍ଵାର ଥିଲେ, ଅପରି ୫
ଅଧିଲରେ କଟିଯାଇ ଟ ୧୬୪୦ ଟଙ୍କା ରହିଲା ମାତ୍ର
ଅଧିକାରୀ ଅପରିଷିକୁ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କ ବନ୍ଦନ୍ତ
ରଘୋଟ ଅନୁସାରେ ନିଷତି ହୋଇଥିଲା । ଏକ
ଅଧିଲରେ କଲେବୁର ସାହେବ ବିଶେଷ ଅନୁ-
ବନ୍ଦନାକ କରିବାରୁ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ
ଅନ୍ୟଥା ଦେଲୁ ଓ ତାଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର
ଟାଙ୍କା କେବଳ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କାରେ ରହିଲା । ତହୁଁ
ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଅପରିମାନଙ୍କରେ ତଦ୍ବନ୍ଦୁ
କରିବା କାରଣ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତଙ୍କର ଲିଖା
ବଳିଲୁ ୫ ଏଥୁରେ ଟ ୨୭୦ ଟଙ୍କା ବିଶ୍ଵାର
ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ ୨୨୦ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଲା । ଏହା
ଅଛି ସାରା ହୋଇଥାଇଁ ୫ ଏଥୁରେ ଗାଙ୍ଗ-
ଭାଗିମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ବୋଧ
ହୁଏ । ଧରିଯାବେବକର ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟଟି ଡିର୍ମ
ହୋଇଥାଇଁ ୫ ଏଥୁପ୍ରାର ଆମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଅନ୍ୟକାନ ଦେଇଥାଇଁ । ଗାଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର
ଟାଙ୍କା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୃତ୍କ ବୋଲି
ବୋଧ ହୁଅଲୁ ଏତେବେଳେ ହୃଦ ଧାଇଥିଲା ।
ତାମ୍ବୁବରେ ଟାଙ୍କା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଠିକ ବରିବା
ହେଉବିନି ବିଶ୍ଵାର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅକଳ ସହିତ ଅଭିଗତ ହେ-
ଲୁ ଯେ ଏତେ ଦିନେ କଟକ ହାଜରେଥିଲୁ
କେନୋଲାବେ ନିଯମିତରୁ ପ୍ରେସଥିକ ଓ ଚାକ୍‌ପାଦ
ଆଗ୍ରାଯୁଧର ବନ୍ଦୋକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁ
ପୂର୍ବେ ବସାରେ ଥିବେ ଠଗାରୋଟ ଯାଉଥିଲ
ସେ ଛାଉରେ ବସର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଲ ସବୁ ।
ଫୁଲି ବନ୍ଦୋକ୍ଷେତ୍ର ପରିଶୀଳନ କାଳ ପରିଷ୍ଠ ଅଛି ଏବଂ
ପ୍ରାହ୍ଲାଦୀ ତତ୍ତ୍ଵଜନର ବାରିହମାତ୍ରବିର ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଲଗାପାଏ ଯେ ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକଟିତ ଆଯୋଜନିତ ନାମର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୁକ୍ତ ଧୂଥାରେ ବୋଟ କିମିତର ମେଖାଏ କଟକ ଓ
ଦବାଖ ମଧ୍ୟରେ ମିଳା ଆବେଦା କରିବ । ପ୍ରକାଶ
ପୋର୍ଟାର ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ବୋଟ ଦେଇ-

ବସିଥାରୁ ସାହା କର ଜେନାପୁରିତାରେ ଅଧ୍ୟ
ଦିଆମ କଲ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ଗତି ହୁଲପ୍ରଦେଶ
ଦୂରରୁ ଏ ୨ ଝା ସମୟରେ ବୃଦ୍ଧିରେ ପଚ୍ଛାନ୍ତର
ବେଳେ ଏ ଗହି ଅରଦିନ ସକାଳ ଏ ୨ ଝାରେ
ଦୂରରୁ ବାହାର ତେବେକ ଗତ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର
ବାକିବା ବେଳେ କଟକରେ ପଦ୍ମଶବ୍ଦ । ଅଜ୍ୟାଳ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥରେ ଦ୍ଵବ୍ୟ ଓ ପଥକ ନେବା ରୁ
ଶ୍ରୀବା କରିବ । ବୋଟର ଦତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଶିଖୟଶ୍ରେଣୀର ପଥକ ଜଣା-
ପରି କଟକଠାରୁ ଦୂରଙ୍ଗ ବା ଦୂରପଥର ସା-
କାରୀଙ୍କ ୧୯୯୩ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ଲାନିମାନଙ୍କର
ଦୂରତା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉଗ୍ରା ଦତ୍ତା ଅଟିର ।
ସବ୍ୟଧି ଏ ରେଲବାଟରୁ ନାଲ ସର ନୁହେ
ତଥାର ଚିନିଦିନର ବାଟ ଏବ ଦିନରେ
ଯିବାର ସୁଧିଆ ବିସୁର ସୁଖକଳକ ଅଟିର ।
ଆମେମାନେ ଦିଲଘା କରୁଁ ଏ ଏହ ବାଣିଜ୍ୟ
ଲାଭକର ହେବ ଏକତରମାତ୍ର ଉତ୍ସାହର ହୋଇ
ଗପଣୀମେଘ ଏହାରୁ ଚରିପ୍ଲାଟୀ କରିବେ
ଚିନିଦିନାମ ତା ୧୫ ରିକାର୍ଡରୁ ଥୁଅଁ ବୋଟର
ଶେଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଞ୍ଜୁଆର୍ଟ୍ଟର ସମ୍ବାଦ ୧୯୫

କଲିକତା ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଞ୍ଜାଆର୍ଟ୍ସ
ପରସ୍ଥାର ଫଳ ଗତ ସହାଯର କଲିକତା ବା-
କେଟରେ ବାହାର ଅଛି । ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ଶତ
ପରସ୍ଥା ଦେଇ ହୁଲେ ଛର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କ ୪୪୭ ଗ
ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ଶ୍ରେଣୀରେ ୩୫, ୨୫ ଶ୍ରେଣୀରେ
୩୫ ଏବଂ ୩୫ ଶ୍ରେଣୀରେ ୨୭ ଉତ୍ତରାଖିନୀ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥର ପୂର୍ବବର୍ଷ ଏକବିଧି ଶତ
ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟବାଚ କ ୩୮୮ ଶ. ଉତ୍ତରାଖିନୀ ହୋଇ
ଥିଲେ, ସୁତରାଂ ପୂର୍ବବର୍ଷର ଫଳଠାରୁ ଏବର୍ଷର
ଫଳ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ନ ହେଲେ ହେତୁ ଶତବିବ୍ର
ହିନ୍ଦିଶ ଲେଖାଏ କଣା ପତ୍ରରୁ ପ୍ରମ୍ଭର
ଦୋଷରୁ ଯେଉଁ ମନଧଳ ହୋଇଥିଲା ଅନ୍ତର୍ଗୁର
ନେତ୍ର ଦେଖାରେ ମନ୍ଦ ସ୍ତରିତ୍ତରେ ସଜାନ୍ତ
ଯାଇ ନାହିଁ । କାମୁକରେ ପ୍ରଥମେ ଅଭିବେଳନା
ପଥକ ବିଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଦେଇ ପିଲାଙ୍କୁ
ବିଶାଖର ଦେଇ ଉତ୍ତରାଂ ପଶେ ଅନ୍ତର୍ଗୁର ନ-
ପର ଦେଲେ ସମ୍ପ୍ର ସତ ପ୍ରମ୍ପ ହୋଇ ନ
ଥାରେ । ଏକଥାରୁ ପଥିଷକମାନେ ବିଭ୍ୟ
ଚିତ୍ରରେ ବିରାମ କରି ଉତ୍ତରାଂତରୁ ଉତ୍ତର୍ୟ
କଲେ ବଢ଼ି ସୁଖର ବିଷୟ ଦେବ ।

ଏ ଫଳ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ଗଢ଼ବର୍ଷ ଜ୍ଞାନ
ପସାନ୍ତାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ଞାନ ପାଇ କରିଥିଲେ
ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୁ ଦୂରଜଣ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
ବସିଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ଞାନ
ପାଇ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀଟି ଆଦୋ
ଯନ୍ତ୍ର ଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଡେଖାଇ ଫଳ ଅପ୍ରାକଟିକ ନ୍ୟୂର ଉଥାପି
ଗଢ଼ବର୍ଷଠାରୁ ଏବର୍ଷର ଫଳ କିମ୍ବା ଅନ
ହୋଇଥାଏ ଏହି ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଜଣେଥିବା
ଦିଦୀର୍ଘ ନ ହେବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବଢ଼ି ହୁଏ
ଜିଏ ହୋଇଥାଏ ।

ବେଳନୀରୀ କଲେକଟର ମେହିଁ ଶାହମାନେ
ଏବଂ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାମ ନିମ୍ନେ
ଲେଖାଗଲି ଯଥା । —

ଯେତୋ :

ସତ୍ୟବର୍ତ୍ତୁ ହତସି । ପୁଷ୍ପକିନାଥ କଣ୍ଠ
ମିଶ୍ରମାନାଥ ଶୂରୁର୍ଯ୍ୟନା । ଗଜନବିହାରୀଚୌଥିଶା
ଶ୍ଵର ଶେଖୀ ।

ମେଘଦୁର ଦାସ । ବାମାତରୁଣ ପାଲିତ
ଶ୍ରୀପତନ ପଟ୍ଟକାନ୍ତୁକ

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲା ମୋହନ

ସ୍ଵାକାନ୍ତରେ ପ୍ରବାଣିତ ଖଣ୍ଡର ଉଂଘଳ
ପ୍ରେରଣହୁରେ ଆଠବମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ
ତେଣା ସାଧାରଣ ସାର ମହାମ୍ଭା ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷଦ
ନାମ ଚିତ୍ରସରୀଯ ବରବା କାରଣ କାରା
ଧାନନାଥ ବାନ୍ଦୁର୍ମୁଖର ପ୍ରସାଦମତେ ଧ୍ୟାନ୍ୟ
ବହାରୁତ୍ତର ଶତାବ୍ଦୀ (୧) ପ୍ରବେଦକ ମିତ୍ରନିଷିଧାଲି-
ଙ୍ଗରେ ଉପନିଷଦ ନାମକ ଟ ୧୦୦ କାଣ
ଟ ୧୦୫ କାଣ ମୂଲ୍ୟର ଯୋତିବ କବି ସ୍ଵାପିତ
ହେବ ଓ ତାହା ସଥାନମେ ଧାର୍ମାର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ
ପ୍ରବେଶିବା ପଦମାରେ ଭାବୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାବା
ଶତାବ୍ଦୀ ଦିଧ୍ୟାତିବ (୨) ପ୍ରବେଦକ ମିତ୍ରନିଷିଧାଲି-
ଙ୍ଗ ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷଦ ନାମରେ ଶୋଷିବ ସବୁକ
ନିର୍ମିତ ହେବ (୩) ତାହା ଶାନ୍ତିଶୁର ବନା-
ବସ ମୁରୁଷିତବାଦ ଓ ବନ୍ଧୁରୁର ମହାମାନେ
ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟାତି ବନ୍ଧୁକାପୁଣ୍ଡ ଶାଶ୍ଵତତାତ୍ତ୍ଵ
ଲୁଗା ଦୂରିବେ (୪) ତେଣାର କଳ ଶର୍ତ୍ତବାହୀ-
ମାନେ ସବୁକ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରତି ଓ ଅଗ୍ରନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ଛହିର ନାମ ଉପନିଷଦର ରାଜ୍ୟକ ଅଗ୍ରନ୍ତ
ଦେବେ (୫) ସମସ୍ତ ମିତ୍ରନିଷିଧିଲ ଓ କେ-
କଳ ବୋର୍ଡ ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷଦ ଖଣ୍ଡର ନେ-
ଖଣ୍ଡର ପ୍ରବନ୍ଦ ରାଜ୍ୟକ ଏବଂ (୬) ଗର୍ଭମୁଦ୍ରା

ଏହାର ଅନ୍ଦକାଳୀ ସଂକାଳ ନିୟମହାର ତେ-
ଣରେ ସବୁ ଓ ମଦବର ବିଷବାର ବିସ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ପାରବାରୁ ସେ ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଆବେଦନପତ୍ର ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ୍‌କୁ ପ୍ରେରିତ ହେବା
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କ କିଏ ଅନୁମୋଦନ କଲେ
ଏହି କେଉଁ ମାନେ ସବୁ ସ୍ଥଳରେ ବସେ ଏମାନ
ପ୍ରତି କଲେ ପଢ଼ିପ୍ରେରିତ ଏ ସମସ୍ତ କିଛି ଲେ-
ଖି କଥିବାରୁ କି ପରିମାଣରେ ଏହା ସାଧାରଣ
ମତ ଆମ୍ବେମାନେ କିଛି ବୋଲି ନ ଆବୁଁ ଏହି
ଏହି ନିର୍ବାଚଣମାନ ସବୁ କିପରି କାମିକର
କରିବେ ତାହା ସବୁ ତଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଆପାତକଣ ଏହି ବୋଲିବାରୁ ଦେବ କି ସଜ
ଏହାଦ୍ୱାରା ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷଠରେ ପ୍ରଗାଢ଼ିତି
ଓ କୃତଙ୍କରା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ମହି ଯେ ସ୍ତଳେ
ସବୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର କେତେବିନ
ହେଲ ଉକ୍ତ ମହାମୂଳ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି
ସେ ସ୍ତଳେ ଏ ସମସ୍ତ ଆଜିର ନ ଦେଖା
ଇବା ଦିଲ ଥିଲ । କଣାବାସୀ ସଥାର୍ଥ କହି
ଅଛନ୍ତି କି ମହିମା ଲଞ୍ଜ ରପନ ଆପଣା ଇହାରୁ
ଯାହା କରୁଥିଲା ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଲାଘ
ଯାଚିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଧାର୍ମ ବାହୁକର
ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ତାହାଙ୍କ ସରଳରୁ ଓ କୃତଙ୍କରାରୁ
ଜୀବ ହୋଇଥିଲା ମନେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅକ-
ର୍କି ସଙ୍ଗା ଦିଲ ଦିଶର ନାହିଁ । ଯେତୁସ
ଉଦ୍ବାଗବବରେ ମହାମ୍ବା ଲଞ୍ଜ ରପନ ଅମ୍ବମା-
ନକ୍ର ଅପ୍ରଗାସକରୁଥ ମଳ୍ଲବାନ୍ ରହ ଦାନ
କରିବାରୁ ପରିଦ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଆ-
ମେମାନେହରୁ ସଦକ୍ଷବହାରିଦ୍ଵାରା ତାହାର
ଶୁଭସଂକଳ ପୁଣ୍ଡି କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁ
ତେବେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁରସ୍କାର ହେବ
ସେ ଅଥବା କିଛି ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅଛଏବ ଯାନ ବାହୁକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଅଧ-
ିକର ସମସ୍ତ କେତ୍ରା ଓ ପରିଶ୍ରମ ସେହି ବା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ମହିକଥା ପାଇବା
କରୁ ଦେଲେ ଫରେଷ ଲାଇ ନାହିଁ ।

ଅଭିଜବ ହନୀଯାତ୍ରା

ଆରବାର ହିନ୍ଦୁ ଥୁଏଟରଦଳ ଅଳ୍ପଦଳ
ହେଲ ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥି ସୁବାର ଅମେରିକା
ପୁଣ୍ୟ ଲେଖିଥିଲୁ ବୈମାନିକ ବିଜୁନିଷ୍ଠ-
ପର ଦାଟରେ ନାଳିଟ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପରେ
ସୁପର୍ଯ୍ୟୁ ଲାଟିଭୀଆକା ନିର୍ମିତ କର ଗଲ ଘୋମ-
କାର ପ୍ରଥମ ଅଳ୍ପକଷ୍ଟ ଦେଖାଇଥିଲେ । ମଧ୍ୟ-

ମୁନ୍ ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କର ସମୟଶା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଶରଥ
ସଜ୍ଜାର ପୁତ୍ରକାମେଷ୍ଟୀ ଯଜ୍ଞ ଓ ଶାସମତନ୍ତ୍ରକ
ଜନ୍ମ ଅଭିନୟତ ମର୍ମ ଧୂଳ ହରାନୁଷ୍ଠାନେଷ୍ଟ ଗୋରାଣୀ-
କ ସ୍ଵରଗଃ ସମସ୍ତେ ବିଦତ ଥିବାରୁ ଲେଖିବାର
ଅନାବଶ୍ୟକ । ରଙ୍ଗତୂମ୍ଭ ଅଛି ପରିପାତରେ
ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକାଶ ଦେଶୀୟ ରୁ-
ଚିର ଅନ୍ୟରଣ୍ୟ କରିଥିଲା ଓ ସେଥିରେ ଆଧୁ-
ନିକ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକାଶକ ଅଭିବ ଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଅଛି ସ୍ଵଦର ଦଶୁଥିଲ ସମ୍ମାନରେ ତୌଙ୍ଗ
ଓ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମଞ୍ଚ ଯୋଗେ ଏକ ସହସ୍ର
ଦର୍ଶକଙ୍କର ବସିବାର ପ୍ରାତି ଧୂଳ ମାତ୍ର ସେବନ
ନଗରର ଅନ୍ୟତରେ ନାଚ ଜମାବା ଉଚ୍ଚାଦ
ଥିବାରୁ ସ୍ଵାପ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେବିଶର
ଲୋକକୁ ଅଧିକ ଅସି ନ ପାରିଲେ ମାତ୍ର ଯେ-
ରେ ଲୋକ ଅସିଥିଲେ ସେମାନେ ଅଧିକ୍ରୂଣ୍ଯ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଅଛନ୍ତି । କରେଷ୍ଟର ଅଭିନୟ
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ସତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ଗଜନନ୍ଦ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସହିତ ଶେଷଗାୟୀ ଦିଗବାନ୍ତ ଏବଂ ଅଗ୍ନିନାର୍ଘ-
ୟଶ ଏହି ଛନୋଟ ଦୃଶ୍ୟ ସେପର ତମାଙ୍କାଳ
ଦେଖାଗଲା ଭାବା ଏଠାରେ କେହି ବେବେ
ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟ କିଛି ସେମାନେ ନ
କଲେ ସୁଦା କେବଳ ଏହିପର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ଏହି ଜାଠିଗାନକୁ ଥରେ ହେଲେ
ସମସ୍ତର ନିବାର ଦୃଶ୍ୟ । ମାତ୍ର ଏଥା ଛଢା

ଅଭିନେତ୍ରମାନେ ସମସ୍ତେ ପେଣ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରମହୁଷେ ସମ୍ମାନିକ କରିଥିଲେ ବେଶତ୍ରୁଷା
ଓ ଚିତ୍ରପତ୍ରଗୁଡ଼କ ମୂଳ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଓ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ।
ବାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡେ ବେହେଲ ଓ ଗୋଟିଏ
ପଞ୍ଜାଇଛି ଥିଲା ମାତ୍ର ବାଦ୍ୟକାରିଙ୍କ ଦରଶା
ଦେଇ ବାଦ୍ୟ ଜମେଥିଲା । ବିଦୃଷକର ବାକ୍ଷ-
ପ୍ରତ୍ୟାମା ଥର ପ୍ରାତିକର ଓ ଚରୁରତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା
କେବଳ ଦରବାରଠାରୁ ଅନ୍ୟଧୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁଠାରେ ଏହାକର ଦର୍ଶନଟା କହି ଅତ୍ରାମ୍ଭା
ଜଗାଗଲେ ଶଳୀ ଦଶରଥ ଅଭିନ୍ୟରେ ଆଦ୍ୟ
ପ୍ରାନ୍ତ ଦରଶା ଦେଖାଇଥିଲେ ଓ ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଦୈଶ୍ୟ-
ଶଳୀ ଦରବାରଠାରୁ ଶଯ୍ତିନାଗାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶବ୍ସପଳ ସକ୍ଷିତ ଥିବାଟା ନିରାକୁ ଅଷ୍ଟା-
ଜବିକ ହୋଇଥିଲା ।

ଆନନ୍ଦମୂଳ ଓ ଭାବାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଦୃଶ୍ୟ
ଚମହାର ହୋଇଥିଲା । କୌଣସିଯା ପ୍ରକୃତ
ଶାନ୍ତମଗ୍ନ ଓ କେକିଘ୍ନ କଠୋରହୁଦୟ ।

ଉପରୁତ୍ତବା ଥିବାର ଉତ୍ତମ ପରିଚୟ ଦେଇ
ଥିଲେ ଉଠିଯେ ଅଛି ସନ୍ଦର୍ଭପେ ଅଛିନ୍ଦୀ
କରିଥିଲେ ଓ ଉତ୍ତ୍ତୁଷିତ କିଥୋପକଥିତ
ଅଛି ପ୍ରାଚିକର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସ୍ଵାମୀ ପାଖରେ
ଅନୁଶ୍ରବରେ ଥିବାବେଳେ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଗୃହୀ
ବକୁତା ଲାଗିବା ପରି କହିବାଟା ଦୁଷ୍ଟିକଟୁ
ବୋଧ ହେଉଥିଲା ।

ଦେବ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍କଣ୍ଠ ଉତ୍ତନାବ ଅଳ୍ପ
ବିରକ୍ତୁଜୀନକ ହୋଇଥିଲ ଏମାନେ ଠିକ୍ ସମ୍ମନ-
ନବମୀର ସମ୍ମବ ସୁଆଙ୍ଗ ପର ହୋଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ଅଦିଶେଳରେ ଅର୍ଦ୍ଧମ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାବିବ ହୋଇ ନ ଥିଲୁ
ରମ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ସବୋହୁଷୁ ଓ ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂ-
ସାର ଯୋଗ୍ୟ; ମନ୍ଦିର ବିଷ୍ଣୁଶଙ୍କର ଅଭିନଯ୍ୟ
ସନ୍ଦର କିନ୍ତୁ ରମ୍ୟ ଉଚିଦେଖ ପୁରୀ ଅଶୀଳ
ହୋଇଥିଲ ଓ ଆଜି ସହପାଠିମାନେ ପାଠ
ଅଭ୍ୟାସ କେଳେ ଲୋକ ଶକମାନ ଉତ୍ତାରଣ
କରିବର କାଳୋତ୍ତର ହୋଇ ନ ଥିଲ ଓ
ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ବିଜୋକ୍ତି ଓ ଅଶୀଳତା
ସାତାକୁ ବଳ ଯାଇଥିଲା। ଏହି ସମସ୍ତକୁ ଠାଳ କର
ଭୁଲିଲେ ଏହାକୁ ଅଦୌ କାଟକାଇନୟ
ନାମରେ ଅଭିହତ ନ କର ଏକ ପ୍ରକାର
ଉତ୍ତର୍ମଣ୍ଡଳୀର ମାତା କୁହା ସାଇ ଧାରେ
ଏଦେଶୀୟ ସମନବମୀ ଓ ସମଲାଳା ପ୍ରକଳି
ପଢ଼ା ସଙ୍ଗେ ଏହାର ଅନେକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛୁ
ମାତ୍ର ଏପାଦି ଅନେକ ଥିଲାରେ ଦିନଭିତ୍ତିରୁ
ଜ୍ଞାନାଥଟି। ଏଦେଶୀୟ ଯାତାବାନମାନେ ଯେ-
ବେ ଏହାକୁ ଅନୁକରଣ କର ଯାହା ବର୍ତ୍ତନେ
ବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଯାତାର ଗୋରବ ବୃଦ୍ଧି
ହେବ ଏଥିରେ ଅଶ୍ୱମାତି ସନେହ ନାହିଁ ।

ମୟୁରଭଙ୍ଗ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏ ମହାଲର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ
ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଜାଳା ଗବ୍ର୍ଣ-
ମେଝେ କରିଥାଇନ୍ତି ନୟୁରାଜିତର ବାହ୍ୟମାନଙ୍କ
ଦିହିରେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟକାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଗବ୍ର୍ଣ-
ମେଝେ ଲଣ୍ଠିଯୁବେ ଅବେଦନ କରିବାର ଚେ-
ପ୍ତ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଇଂଲିସମାନ
କାମକ କଲିବିବାର ବିଜ୍ଞାତ ସବାଦପତ୍ର ତା-
ହାକୁ ପରି ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରତର ହୋଇ-
ଥାଇନ୍ତି ସେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ମୁକ୍ତ ମହାରାଜା
ମରଗ କାଲରେ ବାହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାନେଇବା
କିମ୍ବୋଗ କରିଥିବା ସ୍ଥଳେ ଗବ୍ର୍ଣମେଝେଙ୍କର

ବିହୁ^୧ରେ ହସ୍ତମେଘ କରିବା ଉଚିତ ଦୋଷ
ନାହିଁ । ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଅଟିର କି କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେ-
ମାଳେ କି କାଣ୍ଡୁ ମାତ୍ର ଆସିଲାକିର ଧୀରଣ
ଏହି କି ବଜେଳା ଗର୍ଭମେଘ ଯେଉଁ ବନ୍ଦବସ୍ତୁ
କରିଥିଲୁଛି ତାବା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ କୋଟି-
ଅବବାର୍ତ୍ତସ୍ତ ହୋଇରେ ପଞ୍ଜିଯର ନ ରହିଲେ
ଯେତେ ମଙ୍ଗଳର ଆଶା କୌଣସିଗୁପେ କର-
ଯାଇ କି ପାରେ । ମୃଦୁ ମହାଶୂଳି ବିଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ
ଦାକଣୀଳ ଥିଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ତାବାକର ଶାସନ
ପ୍ରଣାଳୀ ଦୋଷଶୂଳି ନ ଥିଲା ଏବଂ ସକଳ ରତ୍ନ-
କାଠାରୁ ସେ ସେଠା ପ୍ରକା ଅଧିକ ସଖି
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ଲାହିଁ । ବାସୁବ-
ରେ ତେଣା ଗତକାତର ଶାସନପ୍ରଣାଳୀ ଅତ୍ୟ-
ନ୍ତ୍ର ମନ ହୋଇ ସାଧାରଣରେ ବିଜ୍ଞାତ ଏବଂ
ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ଶିଥାୟ ପାଇଁ ଲାହିଁ । ଶକ୍ତିମାନେ ଆପଣା
ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ କହାର
ଯହ କବନ୍ତି ଲାହିଁ ଏବଂ ବଣ ମଧ୍ୟରେ
ନାନାପକାର ପ୍ରମେତନରେ ସବଦା ପଢି
ବିହବାରୁ ଏମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟତା ଲିହ ଅବେ
ହୋଇ ପାରିଲ ଲାହିଁ । ଗର୍ଭମେଘ ଏମାନଙ୍କୁ
ଶିକ୍ଷିତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା କାରଣ ଯେତେ
ଯହ କଲେହେଁ ସେ ସମସ୍ତ ନାନା କାରଣରୁ
ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରିଲ ଲାହିଁ କୌଣସି ସମୟରେ
କେହ ଶକ୍ତି ନ ବାଲଗ ଉତ୍ତରବ୍ୟକାଣ୍ଡ ରଖି
ପରିଲେବ ଗମନ କଲେ କେବଳ ସେହି ସମ-
ୟରେ ସେ ଶକ୍ତିର ବିଶ୍ଵାଳା ସମୋଧନ ଏବଂ
ନାବାଲଗକ ଉପସ୍ଥିତ କିମ୍ବା ଦାନିର ଅନ୍ତର୍-
ରେ ଏକ ନିଜିକାଳିକା ଏବଂ କିମ୍ବା
ରେ କୋଟିଅବ୍ରାର୍ଜିତ୍ତର ଶାସନର ଅଧିକପଣ-
ଧାର ଏହି ଶାସନାଧୀନରେ କୌଣସି ଗତକାତ
ଅସିଲେ ଏକ ପଞ୍ଚରେ ଯେମନ୍ତ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର
ବିଶ୍ଵାଳକ ଉତ୍ତରବ୍ୟକାଣ୍ଡ ପ୍ରକାଳିକ ଏବଂ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଓ ସିରସା ସକାତ ହୋଇ ଯାଏ ହେମନ୍ତ
ନାବାଲଗ ଉପସ୍ଥିତ କିମ୍ବା କର ଉତ୍ତରବ୍ୟ-
କୁ ସେହି ଶକ୍ତିଲାବେ ଶକ୍ତି ଧାରିବା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବ୍ଧାଶୂଳବାର ବିହୁ^୨ ର କରି ତାକା-
ରୀ ସମର୍ଥ ହିଥାରୁ । କି ମୁଗଳବନ କମିବାଣ୍ଡ
କି ଗତକାତ ମାହାଲ ଘେରେବେଳେ ମାହା
ଶରକାରକ କୋଟିଅବ୍ରାର୍ଜିତ୍ତ ଅଧୀନରେ ଥାଏ
ଅଛି ହେତେବେଳେ ପଢ଼ିର ବିଶେଷ ଦୂରତି
ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ସଂପ୍ରଦୟ ସମ୍ଭବି
ମୁଗଳବନ କରିଲାରୁ ରଜ୍ଯାଧିକାର ପରିଲେବରୁ

ମୁଖକାରୀ ସବୁରେ ଲଗଦ ଟଳା ଗଢିଛି
କରିଥିଲୁ ଏହି ଅନେକକାଳର ବିଚାରକ ଧୋର
ହେଉ ଜମେ ଜମାର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ବନୋବସ୍ତୁ
ଏବଂ ଆସୁଥିଲେ ହୋଇଥାଏ । ତେଣା ଗତନାର
ମଧ୍ୟରେ ସୁଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଘେ-
କାଳକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହେତୁର
କାଣ୍ଡୁ କେବଳକର ପ୍ରାଚିଧୂରଣୀୟ ମୁହଁ ମହା-
ବଜ କି ନାବାଲଗୀ ସମୟରେ ଏମାକାର ବୋ-
ଈ ଉତ୍ସତର ମୁଲକାରଣ ଅଟିର । ଏଠି ପ୍ରଜା-
କ୍ଷପର କୌଣସି ଗତଜାରି ପ୍ରକାଶକୀୟ ନୁହନ୍ତି
ତହିଁ ଉତ୍ସବୁ ଦେଖି କେହିଁତ୍ତା । ନୁହନ ମହା-
ବଜାଳ ନାବାଲଗୀ ସମୟରେ କଟକରେ
ଥଇ ଶିଶ୍ରୀ ବରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ବାଜୁ-
ଭାବ ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ପରିବ୍ରା-
ଜଣେ ଉତ୍ସବକ ମାଦାପିଲମ୍ବନ ନିଯମରେ ହୋଇ-
ଥିଲେ ସେ କେତେକ ବର୍ଷ ସୋରେ ବହି
ନାନା ଉତ୍ସବର ସୃଜନ କର ଦେଇ ଅଣିଲେ
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାବଜା ସୁଖ୍ୟାତି ସହି ସତ-
ର୍ଗର୍ଭ ନିବାହ କର ପକାଳୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରଖିଅଛନ୍ତି
ସୁଧାରତ ଶକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବହିପଦାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜା ନାବାଲଗୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି
ଏବୁରେ ଅର୍ଥବାଳ ଆମ ବିଶ୍ଵ ଲଭ ଥିଲେ
ଏ ସେ ସବ୍ୟଦିଷ୍ଟ ବି ଉତ୍ସବରିଜିତ ହୁଏ ମହା-
ବଜାଳ ଭୁଲ୍ୟ ସୁଖ୍ୟାତି ଅର୍କ୍ଷବାଳୁ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଥାନ୍ତି ଉଥାତ ତାହାକୁର ବିତନ୍ତନଗୀ ସୌ-
ନ୍ୟଗୀ ବଦାନନ୍ୟଗୀ ଓ ପଳାଇନ୍ଦରକବା ସକାଗେ
ଯେ ହାଜାର ପ୍ରକାଶ ବରୁଆରୁ ଥିଲୁଥାନ୍ତି । ଏ
ଏ ଉତ୍ସବରିଜିତ ଉତ୍ସମରୁପେ ପ୍ରଞ୍ଚାନ
ବେ ବାହାର ମନରେ ଧାରଣା ନ ହେବ
ଯ କୋର୍ଟଅଭ୍ୟାର୍ତ୍ତବ ଗତଜାର ପକାଳ
ସୁଧାର ନିବାରଣ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ସାଧନର
ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ ଉତ୍ସବ ଯଟିର ଏବଂ ତହିଁରୁ
ଶିଶ୍ରୀ ସକ୍ଷୁଦ୍ଧ ବହି କରିବା କବାତ
କାମ ହୁବଳ । ଅବଧିଅମେମାନେ ଶାକାର
ହୁଏ ସେ କୋର୍ଟଅଭ୍ୟାର୍ତ୍ତବ ଶାସନ କରୁଥିଲୁ
ପୃଷ୍ଠା ବ୍ୟାପାର କରୁ ଫଳ ହୁତୁ ପରିହରୁ
ଏ ଅଧିକ ବନ୍ଦୁ ବିନା ଛଳ ପରାର୍ଥ ଲାଭ
ହୁଏ ନ ପାରେ ଏବଂ ସେହି ସଙ୍ଗାନ୍ତ ଏପରି
ହୁଏ ସେ ତାହା ଅନାୟାସରେ ଆବଶ୍ୟକାୟ
ପୁ ଯୋଗାଇ ପାରେ ସୋରେ ଅଧିକ
ହୁଏ ତର ସୁଧାରକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବ
ଏ ନିରବ୍ୟୁତା ନୁହନ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକା ସମ୍ବାଦବାଚାର ପତ୍ର

କନିବା ଲଙ୍ଘକାର ଗଞ୍ଜ ମୋକାମରେ
କାଥ ବାହୁଦର ତିରିଜାମକ ପେ ଗୋଟିଏ
କୁର ଅଛି ଆହାର ଲଙ୍ଘତ ନାହିଁ ଏହି
କା ଜୀବସରୁ ସେସବୁ ଶାରକ ଜାଗତୁବୁ
ସମାନେ ମଧ୍ୟ ଲଙ୍ଘତିଲୁଳ ହୋଇ ଲଙ୍ଘ
ହାର ଥାଏ ଏହାର ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବକ କଲେବୁ
ପ୍ରଫେସର ଅକାଶ ବାହୁଦର ବିଷାଦରେ
ଦେଖା ଯିବ । ଚଳଇବର୍ଷ ଘାହା ଜୀବସ-
ସ ଯେ ୭ ଗୋଟିଏ ଶାବକ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି
କୁ ୪ ଗୋଟିଏ ଲଙ୍ଘତ ନାହିଁ ଏହି ମନ୍ଦ
ରେ ଯେ ୩ ଗୋଟିଏ ଶାବକ ଜନ୍ମ ହୋଇଲୁ
ବେଳେ ମଧ୍ୟ କୁ ୨ ଗୋଟିଏ ଲଙ୍ଘତ ନାହିଁ
ଗୋଟିଏ ରିଷ୍ବବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ୍ୟ ହୋ-
ଇଗିବାର ଦେବ ।

ଗଞ୍ଜରେ ପେଟ୍ ନୂହଳ କତେଣ ଗୁଡ଼
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ତାହା ଠିକ୍ କେନ୍ଦ୍ରସମ୍ପଦ
କତେଣ ଦାରର ସୃଷ୍ଟ ବରଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା
ଅନେକଙ୍କାଙ୍କରେ ଭିତ୍ତିନ ଏହାର ନିର୍ମିଳକାରୀ
ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହୋଇ ଏସରେ ତା-
ର୍ଯ୍ୟାଚମ୍ପ ହେବ ।

ବିହେ କଳିବାର ଅନୁର୍ଗର ସଜନଗର
ମୋକାମରେ ସେଇଁ କଳିବାର ବରେଣ୍ଯ ଦ
ଅଛି ଶାତା ନିବଟ ଏକ ବେଷାଇପରରେ
ଯୋଡ଼ିବ ବାଟୁ ଶାବକ କାର୍ତ୍ତିକ ପାପରେ
ପିଥିଲେ ପରିଥିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ
କହି ନ ଥିଲେ ନନ୍ଦମ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲାନ୍ତୁ
ଗଟିବ ବାହାର ଗଲ ଥାର ଗୋଟିବ ମର
ତିଲ । କଳିବା ଏଲାବାରେ ଏବେପ୍ରକାଶ
ପର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲ ମାତ୍ର ବ୍ୟାପ୍ତ ଫିଲାଇର କୁ
ମୋକାମ ନାହିଁ ।

ଗାଁଙ୍ଗ ସ୍ତୁଲର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସେ କାର୍ଯ୍ୟର
ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା ସେହିରେ ଶ୍ରାନ୍ତବାଦି ଏକାକିଙ୍କର
ବିଜ୍ଞାନ ବାହୁଦାର ସହିରେ ଏବେଳେ ପାଇଗୋ-
ବ ଦାନ ଏବଂ ସମାଗେତ ପକ୍ଷକ ହେବ
ଶ୍ରୀମତୀ ସେ ପଦ୍ମମାର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ପ୍ରଥମ ନାନକଙ୍କ
ଗାଁଙ୍ଗର ରୌପ୍ୟ ଧନକ ଦେବାର କଥା
ମନ୍ଦିରରେ, ବିଜ୍ଞାନ କିଞ୍ଚି ମନ୍ଦିରେ ଛୋଟପିଲି ମନ୍ଦିର
ଗେଣ୍ଟି ସୁଦୂରରେ ଏପରି ମାରୁଛେ କିନ୍ତୁ ଆଜିର
ମା ଅଶ୍ୱେମାଜେ ଅଳ୍ପକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପରିବାହି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଚିନ୍ମରେ କଳିତା ଉପ୍ପାର-
ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଥଣ୍ଡ ସୋବେ ସରସଜ ନିମବ ପ୍ରଗ-
ତୀ ସଂତୁ ହୁଲରେ ଧମଦୁରର ସେହି ଧଂଶରେ

ରେଡିମାନ ଦେଖା ଯାଏ କାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବେଳ
ପୁରୁଷ ସୋରେ ଦେଖା ଯାଏ ଶାକାଥବା-
ରୁ ଯିବ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସୋରେ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦ ଅବର ଅଛି ଯଦ୍ୟପି ଗବଣ୍ଠିମେଘ କିମ୍ବା
କ୍ଲେଟ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ଗବଣ୍ଠିମେଘାର
ତମା ଘେଟର ଅନେକ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା ।

କୁଳକା ଏଲକା ସାମ୍ରଜିନୀ ପ୍ରଗତୀ ମଧ୍ୟରେ
ଆମେ ନାମକ ଶ୍ଵାନରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ଫୁଟ
ଅନେକ ବାଲିତିପ ଅଛି ସେଠାରେ କମିଶ୍ନର
ସାହେବ ମନ୍ଦ୍ର ବରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବଜା-
ର କରିବେ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ହୁଏ ଭାବା ହେ-
ଲେ ଅନେକ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷ୍ଟାର ଏବଂ ଧୂର୍ମକଳ
ଦ୍ୱାରା ଆସିବା ହୋଇ ପାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
କୁଳ ବନ୍ଦର ହେବ ।

ମାନ୍ୟବର ଜୀବା ଜନଶୋକୁର ମହୋଦୟ
ସୁଧ ପଶ୍ଚାତ୍ତା କରି ଯେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିଥ-
ଇନ୍ଦ୍ର ବହୁରେ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେଠା ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ବାରୁ ଶାନ୍ତାଥ ଚକ୍ର-
ଦୀର୍ଘ ଏଥର ଉଦ୍‌ଦିନ ନିମିତ୍ତ୍ ଦିଶେଷ ସହଶୀଳ
ଦୁଇକୁ ତାହାକୁର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମାତିବ ବଲେବର ଶ୍ରୀପୁରୀ ପଥ ମାହେବ ଚନ୍ଦମାସ
ଦା । ଦିନରୁ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରୁ ଏକଟି ସବୁପ ଉନ୍ନତି ପଲ
କାହିଁ ।

ଅନ୍ଧମାନର କଲେବୁର ସାହେବ ଆମାର ମାର୍ଗ ମାର୍ଗ
ଦେବାଳ ପ୍ରଥମା କରିବୁଲେ ମାତ୍ର ଅନେମାଙ୍କେ ଶୁଣିଲୁ
କରିବିଲେବୁ ତାରସ୍ୟବିଦ ଅନ୍ଧିତତ୍ତ୍ଵ କ ବେ ଚିହ୍ନିବାର ମାସ
ପ୍ରତିମ ତାରିଖ କବିତା କହି ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥର ହେଲେ ତାଙ୍କ
ହେଉଥିବା କର୍ମମୂଳ୍ୟ ନିଯୋଗ ପଥରେ ସୁଧାର୍ଥ ହେବ । ବୋଧ

କୁଟୁ ପାଇଁ ସାହେବ ଶାର୍ପ ଏଠାରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଲୁ ।
ତେବୋଳାକର ନାଗାଳଗ ଦୂରା ମୋଟିଏ ସ୍ମୃତ ଏଠା-
ରେ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ କିମେ କିମ୍ବା ଯାଇ ଉଦ୍‌ଦେଖିବାର
କଥାକୀର୍ତ୍ତ ଦଶେଷ ଆସାର ବିବାହ ପରାମର୍ଶ
ଏ ପରମର୍ଶ ଜାଗଧାରରେ କରିବା ନାହିଁ ଅଭାବାନ୍ତମାରେ
ଏ ହେବାର ପରକତାବାନ୍ତରେ କୋଟିଏ ହୋଇଥିଲା ।

କୁରିବାରୀରୁ ବଠାଇଁ ଜାତୀୟାଗ୍ରହିକା ସମବାଦିକାଳୀଙ୍କ
ନାମବିଧାତାଙ୍କ ମୋଟ ବୋଷପୂର୍ବତାରେ ନାବିବିମାନଙ୍କ
ଅନୁକ୍ରମିତାଗାଲେ ଗଢି ଅଗ୍ରଣୀ ନାପରେ ହତି ଆନନ୍ଦପାତ୍ର ।
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏକ ମହାଜନକ ଯେତେ ବନ୍ଦ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥିଲା
ଯୁଗୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ମହାଜନ ଏଥରେ କ୍ଷମପୂର୍ବ
କରିବାରୁ ପରିମେଲା ଦେବାକୁ ଶାକୁର ହୋଇ-
ଗଲାପାତ୍ର । ଉଦ୍‌ଦିମ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାର୍ଥ ହେଉ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଜଳକର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
ପାଞ୍ଚମ ପୁଣ୍ୟ ଲୋକୀଏ କଲେବସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୫୮୩

ଲାଠାରେ ଏପରି ଉପସା କଲେବୁଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନେକ
ପ୍ରକା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଯାଜ୍ୟସୁରଙ୍ଗ କେଷ୍ଟମ ଉତ୍ତେଷ୍ଟ ବାରୁ ବନ୍ଦିମତିରୁ ଗୁର୍ଣ୍ଣା
ନଦୟା ଜଳ୍ଖ୍ୟା କଥାତାରୀ ସବୁକଲକଳିକୁ କବଳ ହୋଇଅଛି
ଏବଂ ବରିପାତାର କେଷ୍ଟମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ବାରୁ କେବାରନୀଆ
ତର ଯାଜ୍ୟସୁରକୁ ଅସୁରଙ୍ଗ । ବନ୍ଦିମ ବାରୁ କବ ସୁରାତ
ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସୁରଙ୍ଗ ତାହାକୁ ବନ୍ଦିରେ
ଯାଜ୍ୟସୁର କାହିଁ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ସୁମ୍ବର ଯୌନଗାସ ଉଦ୍‌ବଳିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ
ମକତମା ଦାରୁର ହୋଇଅଛି । ଏ ଶକ୍ତିର ମାର୍କଟ୍ରେସର
ସାଥୀ ପାଣୀ ର ଜମାଦାର ଗନ୍ଧର୍ଷତରଣ ମହିନେ ମୁଦେଇ
ଠି ଲଜ୍ଜା ପାଇଁ କବାସୀ ଯୋଦନଗମ ସିଂହ ଓମେର ନୁଦ୍ଵାର
ମୁଦେଇ ଏକଜୀବରୁ ପ୍ରକାଶ କି ମଦାଳ ଗୋଦଦୟମ ସିଂହ
ତାରି ଅପାରୁ ସେ ବନ୍ଦରେ ରାତରା ଘରେ ଥିବା ନ ଥିବା
କଷ୍ଟୟ ଅଳକାନ୍ତାରେ ଡାରାର ବରିବାରୁ ପାରିଥିଲା ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ମୁଦାଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଦାଳଙ୍କ ପାତାଧରେ ମୁଦେଇ
କୁ ଅପରା ଘର ନିଃରେ ପାରିପିଟ ବରିଅଛି ମାତ୍ର ମୁଦାଳ
ଗୋଦଦୟମ ସିଂହ ପକାଏ କବେ କ ମୁଦେଇ ବଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ
ଯାଇ ଭାବର ଖାଲୀ ଟି କିନ୍ତୁ ଶୈଳା ଶୈଳାଧରୀ ବୁଝିବାର
କହାଟରେ ହତା ମାରୁଅମ୍ବ ସେ ମୁଦାଳ ସେ ସମୟରେ
ପରସ୍ତି କରିବା ନମଟେ ପାହାରକୁ ଠିଠି ମୁଦେଇଲୁ
ଦେଖି ଗ୍ରେନ ହୋଲ ଧରି ମାରିଅଛି ଏ ରହୁଥ୍ୟ ନଦ ନୁହେ
ମକତମା ବନ୍ଦୁଶର୍ମୀନ । ପଞ୍ଚାତ ନାହିଁ ହାଲ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

କୁଳବଦ୍ଧ ସୁରବୀ ହେଲୁ ଯେ ବାଲେଖର
ସୁଲକ ଦେବମାତ୍ରର ବାବୁ ଦେଶରମ ନନ୍ଦ ଏବଂ ଛନ୍ତି
ପୁଲର ସେବକେ ମହିଳା ଗ୍ରାସର ବାବୁ ଟ୍ରେଭେଦ୍ୟକାଳା
ବୋଷ ଘୋକଣା ଏବଂ ନୂରାଶାର ସୁଲକ ପ୍ରଥମ ନିଷେଖ
ପଦମ୍ବେ ଉପର ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶ ।

ବାଲେଖରେ ମନ୍ଦିର ସକାଳିତକ ସେଠା ପ୍ରଥା ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଦୁଇହୁଲ ନିହାର ପଥୀଷୁଢ଼ିବରେ ସମାଧା ହୋଇ ସିଙ୍ଗାଳ
ଅସ୍ଵିକ ମଧ୍ୟରେ ବଜାକ କରିରେ, ମଣିଳକ ସରେ ଏବଂ
ମୋତରଙ୍ଗ ବଜାଇରେ ତିକ ବଳ ହୋଇ ନିହାର ହୋଇ
ଅଳ, ଶକ୍ତିକାଟିରେ କାହିଁ ସୁରକ୍ଷାକମବେଳକର ଏହି ମଣି-
ଲ ପରେ କାହିଁ ଲାଗାଇବ ବଜାଇର ଏହିଷ କିମ୍ବା ପାଇ
ପରିଥର । ନୁହଗୀ ଏକ ମେଘା ନିହାର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇ
ଦର୍ଶଣ ।

ଏହି !
ଦିଲାରେ ପ୍ରାଚିକ ଜୀମ୍ବି ଏକ ସାହିତ୍ୟନ୍ତିକିଳା
ପଢିବା ଅଛି । ସେଠା ପ୍ରଥାନ ବକାଦପତି ଶାନ୍ତିମୟ ବୋ
ଲାଗୁ ଯେ କି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଉପରକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ସଖା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ବାହାର କରିବାରେ ୨୫୦୦୦
ଟଙ୍କା ଆହୁ ହୋଇଥିଲା ।—ବିଷକତ କଥା ସବୁ କବୁଳ
କୋର କୋଥି ହୁଏ ଏବଂ ଏ ସବୁ ସମ୍ବାଦରେ ବିଷକତ ସେ
ସମ୍ବାଦା କେତେବେଳ ନିରାକାଶ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ତାହା ବିଜ୍ଞା
କଲେ କମଳାର ଜଣାଯାଏ । ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ
କାହାର ବାହାର କରିବାରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଟଙ୍କାର୍ଥ ହୋଇଅଛି
ଏହି ପାଇଁ କେବେ ଏବଂ ଅସ କେବେ ହେଉଥିଲା ।

ହେବ ଓ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।—ମାତି ଏମାଜଙ୍ଗର
ପୁଅ କାଗେଇବ କିଏ ?

କର୍ମଜ ଦେଶର ଝୀ ସେବମାନେ ବନ୍ଧୁ ବରତ ଥାଏ
ସତ୍ୟପଦକ ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗୁ କାଳ ପ୍ରସ୍ତର କରନ୍ତି । ଏ
ଦେଶର ଝୀମାନଙ୍କପର ସେମାନେ ମୁଦରଇ ଖୋଷା ବାଜିବା
ନିମିତ୍ତ ମୁଣ୍ଡରେ କାଳ ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ
ସମୟେ କାଣ୍ଡୀ ହୋଇ ନେଣୁ ରସମ୍ପର କାଳ ବନ୍ଧୁ କରନ୍ତି,
ଇଂରାଜ ବଦମାନେ କର୍ମଜ ଦେଶର ବଦମାନଙ୍କ ମୁଗ୍ଧର କାଳ
ଦିଲି କରନ୍ତି ଖୋଷା କରନ୍ତି । ଅଧିକାଳି ଓଜନ ତିନାଙ୍କ ରହି
କାଳର ମଳ୍ୟ କାର ଠକା ।

ଜାପାକ ଲୁଜନ୍ଦର ପ୍ରଥାକ ସୁରେହର ନିଶ୍ଚିହ୍ନପୂର୍ବକ
ଲଂଲଗୁରୁ ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ସେ
ସେ ଶ୍ରୀଶିଖି ମର୍ଦଳଗୁର ଗାନ୍ଧୀ ଦେଖି ଗାନ୍ଧୀବେ; ପଦମି
ଏ କଥା ସତ୍ୟ କୃତ ସେ ଶ୍ରୀଶିଖି ଧର୍ମ ଲଂଲଗୁରୁ ମୁକ୍ତ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ, ଏକ ଧାର୍ମିକ କରିଅଛି, ତାହା ହେଲେ ଜାପାକ
ବନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେ ଧର୍ମ ରାଜକୀୟକ କରିବ । ୩୦ର ମାସ
ପ୍ରଥାକ ଧର୍ମଗାନ୍ଧିକ ଲଂଲଗୁରେ ଗନ୍ଧିତ କର ଏହି କଥା
ଶିଖି ସତ୍ୟକୁ ଫେରି ଆରିଲେ ସେ, ଲଂଲଗୁରେ ଯେତେ
ପାପ ଏକ ଦୁରଗୁର ଗନ୍ଧିତ କରି, ତାହା ସହିତ ତୁଳ-
ନା କଲେ ଜାପାକ ଗନ୍ଧୀ ଗନ୍ଧିତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ବୋଲିଗାଲୁ
ହେବ । ପାପ କରିଷେଣତଃ ମାତରମୀ ଦିକାରଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶ୍ରୀଧର୍ମ ସିଂଗ୍ରେ ଏବି ବୋଦି ଧର୍ମ ନିବନ୍ଧରେ ପରିଦ୍ରବ ହେବ ।
ସୁ, ସା ।

ଗୋଡ଼ ଦୃଷ୍ଟି କୁଶତାପୁର ହେଲେ ବନ୍ଧୁ ମନ୍ତ୍ରର
କଷରେ ଖଣ୍ଡ ପାଇଁ କୁଟ ଉପକ ବେଳୀ ଭକ୍ତାର ସେହି
ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ସ୍ମଲଟିବ ପରି ବନ୍ଧୁରେ ବାଜ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି,
ସକଳେ ତିଥି ଦେଖିବ କଣ୍ଠରେ ଅର ବନ୍ଧୁର କାହିଁ ତାହା
ନଚମେ ହୋଇ ପାଇଥିବ । ଦେଖିବେଳେ ରାତରୁମ୍ବେ
ବୁଝିଛ କୁଶାର ମହାମରା ।

ହାରବୋଲରେ ଏକ ନିୟମ ଦେବର ମୋତଦମା ଜଳ
କୋରିବୁ ସାହେବକହାର ସହଯତା ନିଶ୍ଚରି ହୋଇଥାଏ ।
ନିୟମ ବେଳ ସଂକଳନ କଥେ ଶେଷ ନିୟମ ହୋଇଥାଏ ।
ଜଳ ।—ନିୟମ ବେଳକଥା କୟାପର ହେବେ ?

କେବଳ ।—କଥାର ହୁଏ କି ଯେଣାଣ ।
ଜଳ ।—ସେ କି କରନ୍ତି କରେ ?
କେବଳ ।—ଏହି ଅଠାଲଗର ସେ କରେ ଏହିଦିକ୍ତି ନନ୍ଦବ-
ନନ୍ଦବ । ପାହାର ପ୍ରତିମାସ ଅୟ ଟ ୩୦ କ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଦିନାଂକ ।

କେବୁ ?

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ମାର୍ଗ ପାଦପଥ ପାଦପଥ ପାଦପଥ

ପାଇଁ !
କଳ ।—ତେବେ ଏ କଥାର ନିତାର ଉତ୍ସମ୍ମାନ ଏହି

ପ୍ରଦୟନମ ଏକକାଣ୍ଡ କାରଣ ସମ୍ମାନ ମହିଳା
ଅଗ୍ରେଲମ ସବେ ଅସୁରରେ ଶୁଣ୍ଡ ପତଞ୍ଜ ଏବଂ
ଆମୀ ସାମରେ ନନ୍ଦ ଖେଳିଯାଇ । ମୁଦ୍ରା ଅସୁର
କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ ମାଟ୍ଟାଗୁରୁକ ହୋଇଥାଏ କି ଯାଇ ?

ପ୍ରକାଶ ।—ତହୁଁକ ଏହି ନଗର ବିଥ ପ୍ଲାଟ ପାଇଁ ସେ
ଏହାର ଜୀବ କଣେ ସୁଧାସ୍ଥ ଦର୍ଶକ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷା
ପାହାର ନଳର ବରି ଝର୍ତ୍ତ କୁଠେ । ପରିଶୋଧ
ଦେବତା ଅଶ୍ଵାସୁରେ ଅଛି ଈକା କର୍ମ ଦିଶୁଥିଲ
ମାତ୍ର କରିମାନ ମନ୍ଦିରକମାଳକାର ପ୍ରଥାପତ୍ର ହୋଇ
ଦେବାରୁ ଏ ଅଦାଳତର ଅଶ୍ୱ ପରିଷ କରୁଥିଲି ।
କି ।—ପରିଶୋଧ କି କରିବା ଅଶ୍ଵାସୁରେ ମର ପଦ୍ମା

ବୟବା କମନ୍ତେ ବାଲବର କି ଅଧିକାର ଅଛି ?
 ଶୋଇ ।—ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କ ବୟବାରେ ଗାହାର କମ ହୋଇ
 ଅଛି ସବୁ ମାତ୍ର କବାହର ଦେଖା କମ୍ତ୍ତ ଅଧିକ ଅଟେ।
 କମ୍ତ୍ତ କଳ ।—ଏପରି ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କ ବୟବାକୁ ନିଜିତ୍
 ପରିବାରବର୍ଷକ ପାପମାର ଜଳାଇବାରେ ସେ
 କି ଯଳ ଗାହା ଅଥେ ଦୂରି ପାରୁ ନାହିଁ । ଯତ୍ତାହା-
 ଦୂରି କେତେବେ ରାତ୍ରିରେ ଦେଖାଇ କଳ ତିଥି ରେ
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଲେ ।

ବିଶ୍ୱାସନିତି ସମ୍ପଦ ହୁଏଇ ଥାହେବ ଅନିକ ଫେରୀ
ତ ଦୟାରମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ ସଂଖ୍ୟାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗଠିତ କରିବ
କିମ୍ବା ଅବ୍ୟାକ୍ଷିତ ପରିଶ୍ରମ ହେଉ ତୃତୀୟ ପରାମର୍ଶକୁ ଏହି
ଯେତେ ସକାଶେ ସମ୍ମତିରେ ବିପୁଲ କାଳ ଭ୍ରମକାରେ
ମୁଣ୍ଡ ଅଛି ।

କଳିତମୟ ପା ୧୦ ଦିନରେ ଅବକଷାଣା ସିଂହା
ମାତ୍ର କଲିତମୟ ନିବାରରେ ଉଚୁଦି ଥିବେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ । ଏମାତର କମ୍ଭର ସେଠାରେ
ଦୂରଗୋଟି ବାପଶାକ ରଢା ନିଆ ଯାଇଥିବା ।

ବନ୍ଦରେ କର୍ମଚାରୀ ଏକ ହାତେ କଳିମର କୋଟି ଟାଙ୍କାର
ଯାଏ । ଏହା ସବୁଦା କଥା ପଢ଼ିରେ ଜିମ୍ବା ସେ ପ୍ରତି
କଥା ଏବଂ ପରିବ ବାହାର କଥା ଯେବାହି କୁଠା ସୁରଧି
କଥା ଖୋକାର ପ୍ରମୋଜନ ହାହିଁ । ଏ ବେଳେ ଉତ୍ତରମଣ୍ଡ-
ଗୀରେ କନ୍ତୁ ଶୋକମଳ ଲବି ଯାଉଅଛି । ବା—
ଏବଂ ଡାକୁ ଏବଂ କୋଣେ ପାଞ୍ଚ କାହେଇ ଦେଇଲେ
ବାହାରମାରେ ହୃଦ୍ୟ ହୋଇ ଯାଏ ।

ମହାବିକ୍ରମ କେବେଳଙ୍କ ଜୀବନର ଦାରୁର ଭାବରେ ଶୀଘ୍ରୀୟ
ବସ୍ତୁପଦ ସମ୍ବଲ ହେଲେ ବସନ୍ତ ଅଛି । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ବକ୍ଷାର ମନ୍ୟ ଆଗର ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବା
ରେ ବସ୍ତୁପଦ ହେଲେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଲାର ପ୍ରସ୍ତର ବନ୍ଧନ
ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବନ୍ଦ ସବ୍ରବେ କରି ମାତ୍ରମାନର ଏକମନ୍ୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ । ୧୨୫୩ ଖର୍ବୀ ବ୍ୟବସାୟ ହେଲାର ମାନନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା
ବ୍ୟବସାୟ କରି ଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦରିଆରଙ୍କୁ । ବ୍ୟବସାୟ
କରିବାର ଅବସ୍ଥା ହେଲାର ପ୍ରାଚୀକରଣ । ମୁହଁମାର କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତନର
ଶାଲ ଦେଖିବାପାଇ ବସ୍ତୁପଦର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ।
ବସନ୍ତର ମୁକୁତାର ଅପରା ମନ୍ଦେଶ୍ୱର ମାତ୍ରକ ସର୍ବକ
ଦରିଆର ମୁଖରେ ବନ୍ଦକଠା ଥିଲାର ମହାତମ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଇଲା ପ୍ରାରମ୍ଭ ପରିବାରେ କିମ୍ବା ମିଶ୍ରିତ
ପ୍ରସାରକର ପରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରା । ସବୁ—ଦରିଆର ଏହି
ବନ୍ଦକଠାର ମଧ୍ୟରେ ଦିଶା, ପଠି, ଦିଶା, ମୁକୁତାର
ଏବଂ ଦରିଆର ପ୍ରାଚୀକରଣ, ମହାମାୟ (ଦରିଆରଙ୍କ ଅଛି ଏହି ପାଇଁ
ଏହି ପାଇଁ ଦେଇର ମଧ୍ୟରେ), ବନ୍ଦକଠା ଏହି ମିଶ୍ରିତ
ଏହି ପାଇଁ ଦେଇର ମଧ୍ୟରେ, ମଧ୍ୟରେ

ତେ ଶମୋପାୟ ସକଳ ଶମ ତେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ ସେମାନଙ୍କର
ଉପଯୋଗିତା, ହଦ୍ଦା ତେ ଚାଲାଇବା, ସଜାତ ତେ ବ୍ୟାପାର
ସକଳ (ବାଲକମାନଙ୍କ ଜନିତ) ବୈଜିକିଣୀ ତେ (ଧର୍ମମାନଙ୍କ
ଜନିତ) ପୁରୁଷ ବାର୍ଷି—ପ୍ରାଚୀନ ଦେଶର ଏ ପ୍ରକାଶ
ସହିତ ଅସମାନଙ୍କ ଦେଶର କେଉଁ ପଣକା ସବ ହେବ ।
ଆଜିପାଶାରୀର ଦିନର ଥିଲା କିମ୍ବା

ଏହା କୁଡ଼ା ପେନସନ ବେଳ ପରିବାର ହରାଙ୍କ ମହିତ ଗୀ
ଶୁଭେ ଦିକ୍ଷାର କରିବା ଥର କ ସୁଖକର ହେଉ ଯାରେ
ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜାକୁ ପୁଣେ ହେବେ ।

ଯେବୋଧୀର ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଅ-
ଗୁଣ ତାମ୍ଭେ ସେବକୁ ବାନ୍ଧି
ଦେଇ ହୋଇଥିଲା । ସୁରଦିନ୍ଦ୍ର—ଜହାନ
ସେବକୁ ପର୍ବତ କରିବାକୁ ଉପରେଇଲା ।

କରିବାରେ ଶେଷଠାରେ ହସିଛନ୍ତି ଜପନୀ ହୋଇ
ଥିବାର ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବାର ଯାଏକାଳୀ ଲିଖିରେ
ଶେଷ ହୋଇଥିବା ସପ୍ରାତାରେ କି ୨୫ ଏ ଏହା ବସନ୍ତରେ
ମରିଅଛନ୍ତି । ଦୁଇ ମେଘର ମଧ୍ୟ ଦିଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେ-
ବାଯାବ ।

ଜଣେ ପଦିପ୍ରେକଳ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ଦିନରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାକର
ଅବହାର କରେ ରାତ୍ରି ପାଇଁ ଯାଇ ସବୁରୁ ହିଁଲେ ହୁଏଥା
ଯଥାର କରି ବୋଲିଏ ଏବୁଠି ଅସୁରେଖ୍ୟ ବଳେତି
ବ୍ୟବହାରେ ଶାପକ କରି ଛାଇ ପୁଣ୍ୟକାଳ ବରିବା
ସା ଶାନ୍ତି ବନ୍ଧୁ ବଳେତିରେହିଁ ନିରା କେବେହି
ଶାକ ବିଶାଳଗ୍ରହ କରିବ ପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ରରେହିଁ ହୁଏଥା
ବିଶା ମନ୍ତ୍ରରେ ହିଁ ପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ ଲେଉଅବେଳି । — ତା
ରେ ଅଶମାନକ ଠେଣ୍ଟାୟ ବିଶାଳ ବ୍ୟବହାର
କରିବା କଥା ପାଇବା କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟମର୍ମ ଏବଂ ମନୋକ
ଲିଙ୍ଗର ବିଶାଳାତ୍ମକ ବର୍ଣ୍ଣର ପେ ଅଧିକ ସମବାହି
କର ବେଶ୍ୟରେ ଚାହ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଶମାନକ
ବେଳିନାହେ ନିରାକ୍ରି ପଥରେ ମେହିବ ହିଁ ପେଇ ଗାତ୍ର
ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ସାହୁ କାହାକୁବେଳକ ସମବାହ କରେ
କି ମଧ୍ୟରେ ଏହାରୁ ମଞ୍ଚ ସବିଦେଖିତ ବିବେ ଉତ୍ତମ
ହିଁ ।

ପ୍ରେସରାଜ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ ଦିଲାଲପାଣିକା ସମ୍ମାନକ

ମହୋଦୟ ସମୀପେ

ମହାଶୟଦ

ଏ ଦିନର ଜାତିର ବର୍ଷ ଶା ନାରୟଙ୍କ
ଚନ୍ଦ୍ର ଦୀଂ ଉଗେ ଅଶବ୍ଦ ପରେପକାଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତି
ଆମ୍ବନ୍ତି ବାହୁ ମହାଶୟ କାହାର ପାତା ଶୁଣିଲେ
ଅବଳମ୍ବରେ ସେଣୀ ଶୁଣକୁ ଯାଇ ସେହେତୁର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର ସହ ସଦବାରେ ଆମାର
ପଦ୍ମା କରନ୍ତି ସେଥିଲମନ୍ତ୍ରେ ଏଠାର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ
ଲୋକେ ଜାତିର ବାହୁ ମହାଶୟକୁ ଅନୁତବ
ଦ୍ୱାରା ବରଣି ଏ କହିନ୍ତିରି ଉପରେ ପାହା

କୁଳାର୍ଥ ଲମ୍ବେ ବ ୨୦ ବର୍ଷ ବୟସର ତଥା
୫ ଦିନପୂର୍ବେକ ପ୍ରାଚୀ ବ ୨୦ ବର୍ଷ ହେବ ମୁଣ୍ଡ
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇବେ ବଢ଼ି ବ୍ୟୋମ ଧାରିଥାଏ ୧

ବିଷୟ କାହିଁ ମହାଶୟଦ ଜ୍ଞାନଧାରରେ ଥାଏବା
ରୁ ଆକୁ ଅଗାମ ଗତ ଉଷମରମାସ ଶା ୨୭
ବିଖରେ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ସୁଧ୍ୟ
ଅଛି ଚକ୍ରଧାରୀ କାହାର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପ୍ରାୟ
ଅଧିକାଳକ ଓଜନର ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତର କା-
ହାର କରି ସେଗିକୁ ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ-
ଦୂଷେ ଅଶେଷ କରି ଦେଇଅଛି ପରମେଷ୍ଠ
ବାହି ମଦାଶୟଦର ଏହିପରି ନିଷ୍ଠକ ପଦ୍ମପା-
ଦାରଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ ଶାକୁ ସମଚାର ପୁରୁଷ କ-
ରିଷ୍ଟ ଏହି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମହାଶ୍ରୀ ।

ନିମ୍ନାଳିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଣ୍ଡିତୁ ଅଧିକାରୀ ଜଗ-
ଦ୍ୱାଷ୍ଟାତ ପହିଚାରେ ସ୍ନାନବାଳ ବଲେ ଚର-
କ୍ଯତ୍ତ ହେବ ।

ଏହି କି ସେ ତଳାଟ ମାସ ତା ୫ ଶଖା ଦିନ
ଅପ୍ରକଟ ଥି ଏ ଜୀ ସମୟରେ ଅଳଗୋଳ
ପୁରୁଣ୍ଠାଗଢ଼ ସୂଳ ଶୁଦ୍ଧରେ ସନ ୧୯୮୫
ମେହିର ଅଳଗୋଳ ସୂଳର ପଥମୋତ୍ତାର୍ଥୀ
ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଏ ଉଚ୍ଚାରିତ ବାନ ଜୀବ୍ୟୁ ଏତି
ମାନ୍ଦେହ ସହିତ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲା । ପୁଅର
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧରେ କଟକରୁ ଆ-
ତ ଫରେଞ୍ଚ ଡିପାଟମେଣ୍ଟର ଶାସନ ଏତି ଏତି
ଡେବିଲନ୍ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏବଂ ଭାବ ସଙ୍ଗେ
ଅସିଥିବା ଅମଳମାନେ ଓ ଏ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦିଲ-
ଦାର ଜୀ ବାହୁ ନାଶ୍ୟାଶତ୍ରୁ ନାୟକଙ୍କ
ସହିତ ଅଧିକ ସମୟ ଅନ୍ତମାନେ ଓ କଟକାର
କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ସବୁ ଉନ୍ନତେକର ଜୀ ବାହୁ
ପରିବର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟାରହ ଜୀ ବାହୁ ମଧ୍ୟମାନାଥେନ୍
ମହୋଦୟଙ୍କ ସହିତ ଏ କିମ୍ବା ମାଦିଯୁ ଉଦ୍‌
ଦେବମାନେ ଓ ପୁଲାଶର ପ୍ରଧାନ୍ ବିରାଗଙ୍କ
ମାନେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ । ସହିତୁ କରି ସମ୍ମନ
ପାଇଁ ଦୂରପରିବୁ ଉତ୍ତର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ଦୋହିଥିଲା, ସମ୍ମନର
ଅନ ମଳଖବର ଶାସନ ଏତି ଏତି କରିବିବନ
ବାହେବ ମହୋଦୟ ଏବଂ ଅମଳମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌
ଦେବବାର ମହାଶୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ ସମ୍ମନ
ପରେବାର ହୋଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ସୁଲବ ହେଉମାଞ୍ଚର ଆ ବାହୁ ଛଳା-
ଳିଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଶୟକ ସହରୁ କିନ୍ତୁ ସମାଜକୁ
ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିର ହୋଇ ଦର୍ଶକମାତରଙ୍କ
ନାଲୁ ଅବ୍ଧି କରୁଥିଲା ଏହି ହେଉମାଞ୍ଚର

ମହାଶୟଦ ଶିଖାନ୍ତରୁପ ଜ ୨ ଶ ବାଲକ ନା-
ନାଦ କବିତା ଓ ମୂରିକଣ ବାଲକ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଶ୍ଲୋକ ଛାଇବାକ ପଠନର ସହିତକିମ୍ବା ମୋ-
ହିତ କରିଲ ଥିଲେ । କହାବ ସାହେବମହୋ-
ଦୟ ଅନନ୍ତ ସହିତ ସୁହୃଦୀରେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ
ପାଇଗୋପିକ ବିତରଣ କଲା ପର, ଅମ୍ବାନ
କର ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ମହାଶୟଦ ଦେଖୋଦିଏ
ଏବଂ ପାଇଗୋପିକ ଦାନ ବିଷୟେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ବକ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ଆହା କି ଶ୍ରଦ୍ଧା କର ସହି ମଣ୍ଡଳୀ ବିଶେଷ
ଅନନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଦିପରେ ସାହେ-
ବ ମହୋଦୟ ଇଂରାଜରେ ଏ ଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟା
ଶିଖା ଓ ଏ ଦେଶର ଜ୍ଞାନି ସାଧନ ବିଷୟରେ
ଏପରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାର୍ଗ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତା କରିଥି-
ଲେ, ଯହିରେ କି ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଦୃଷ୍ଟି କମୋଚନ ଓ ସଜ୍ଜ ସମ୍ମାଦନାର୍ଥେ ବନ୍ଦା-
ଶିଖା ବିଷୟରେ ଯହ ଓ ନେଷ୍ଟା କରିବା ନିମ୍ନ-
ତ ଆପଣା ଉପରେ ଥିଲେକ ନିର୍ବିର ଉତ୍ତିବେ
ମାନ୍ସ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ ବକ୍ତାଙ୍କାଟ
ଇଂରାଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଉହିରେ
ଭାବ ଉତ୍ତରିକେ ଉତ୍ତମ ଇଂରାଜ ଜାଣିବା
ଲେବ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ସାମ୍ବନ୍ଧିତ ସମାଜରେ
ବ୍ରାହ୍ମ ଦେବାର ସତିର ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତାହା
ହୋଇ ଲ ଥିବାରୁ ଅଥକାଂଶ ନେବ ଭାବ-
ର ମର୍ମ ବୁଝି ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏହା ଅତି
ଶୋଭନ୍ତର ବିଷୟ ଅଟି ।

ପାରିବେଶିକ ବନ୍ଦଳ କାର୍ଯ୍ୟ, ସମୀକ୍ଷାନାଳୁ-
ର ସଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ହେଲା ତଥା ତଥାରେ ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟାରେ ଆର ଗୋଟିଏ ମହାଜ ଶ୍ରୀ ଯାହା ବ
ସଙ୍କାନାଧାରଣରେ ଅବରଣୀୟ ହୋଇଥି,
ତାହା ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ ଲାଭ ହୁଏକି
ହୋଇ ଲାଗିଲୁ, ତାହା ଏହି ଯେ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ସବୁରେ ଆନନ୍ଦ ଦୋର ଅନୁଭୂ-
ତ ପ୍ରକାଶ ପଢକ ଅସ୍ଥିକାଂଶ ଶତକୁ ଅପରାର
ଗୋ । ତା ଦୁଇ ଛପରେ ଅବସରି କବିତା
୧ ୧ ପଠିଲୁ ପଚାତ୍ମମର କବିତାରେ ।
ଆହେବ ମହୋଦୟକର ଏହିବୁପ ତାଙ୍କ
ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞାଦିତ ହୋଇ ସାହେବ
ମହୋଦୟକ ବିଶେଷ ଧଳେବାକ ଦେଇଥିଲୁ ।

ତୁଳିଷିଲଦାର ମହାଶୂନ୍ୟ ଉତ୍ତରାଗବିଜ୍ଞାନ
ଅନେକ ହବୁଲୋକ ଏହି ପୁଣ୍ୟାଳ୍ପନ ସାହେବ
ନହୋଦୟ ଭକ୍ତ ସମାଜରେ ଉପତ୍ତି ହୋଇ

ଥିଲେ । ବାବୁ ମହାଶୟ ଯେପରି ପ୍ରକା ରଙ୍ଗଳ
ଓ ପରମଦୟକୁ ଏହି ଶୁଣ କୁମ୍ଭରେ ଏ ବଜାୟ
ଶାସନ ବରୁଆଛନ୍ତି, ସେପରି ମଧ୍ୟ ଏ କିଲା
ଉନ୍ନତି ପ୍ରକା କିମେଷ ଯହଶୀଳ ହେଉଅଛନ୍ତି,
ବାବୁ ମହାଶୟଙ୍କର ଏ କିଲା ପ୍ରକା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେବୁୟ କୃପା ଦୂଷି ଅଛି, ସଦ୍ୟପି ଏହା ଭା-
ବାଜ ଅନ୍ୟକରଣରେ କିଛିକାଳ ସ୍ଥାପି ହୁଏ
ଦେବେ ଏ କିଲାଟି ବାବୁ ମହାଶୟଙ୍କାରେ
ଚିରକାଳକୁ ରଣୀ ହୋଇ ରହି ପାରିବ ।
କାହିଁ ।

ଗାଁଟଙ୍କ } ନିବେଦନ
ଅନଗୋଳ } ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରପାଣି ପଟ୍ଟନାୟକ

To
THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA.

SIR,

According to proposals of Babu Dinanath Banerjea, the committee of the Orissa People's Association have adopted the following resolutions :—
1st—That with a view to perpetuate the memory of his Excellency the Viceroy, all Municipal Boards in India be requested to found a scholarship entitled the "Ripon Scholarship" of the value of Rs. 20 or 10 according as the Municipality is First class or Second class, the 20 Rs. scholarship being held by an inhabitant of the Municipality who passes the First Arts Examination and the Rs. 10 scholarship by one who passes the Entrance Examination.

2nd—That every Municipality in India be requested to name one of the roads in it after the name of Lord Ripon.

3rd.—That the weavers of Dacca, Santipur Benaras, Murshidabad, Cashmere, &c be requested to weave into the texture of a piece of cloth a song celebrating the goodness of Lord Ripon.

4th—That rings and flowers of a new fashion entitled "Ripon rings" and "Ripon flowers" be made by the best artists of Orissa and that a ring and a flower be presented to the Empress of India and a ring of the same

kind to Lord Ripon and a flower to
Lady Ripon.

5th—That all Municipal and Local Boards in India be requested to keep portraits of Lord Ripon in their offices.

6th.—That every Municipal Board in Bengal be requested to keep a portrait embodying the likeness of both His Honor the Lieutenant Governor and the Honorable Mr. Reynolds.

7th—That in view of the great increase of drinking and opium-smoking in Orissa in consequence of the present excise policy of Government a memorial be sent to His Honor the Lieutenant Governor of Bengal.

Yours truly
Onlooker.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବୁ ସାଧାରକୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଜୀବ କରିଯାଉଛି
ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବେଳେସେ ସ୍ଵପ୍ନମାନ ମରିମଣ
ସକାଶେ ଏପକାର ମାଜିତାପଥର ଦେବେ ଯେ
ସେ ପଥରମାନ ମନୋମାନ ହେବ ଓ ସେ
ମାଜିତାପଥର ଦେବା କିମ୍ବୟେ ଯେଉଁ ପେହିଁ
ଲେବମାନେ ଯେ ଯେ ବେଳେରେ ସରଜାରକୁ
ଭାବୁ ପଥର ଦେବେ ତହିଁର ଟିକ୍ଟୁର ଭଲବ
କରିଯାଉଥିଲା ଯେ ଭାଲୁ ପଥର ସତକମାନ
ମରିମଣ ସକାଶେ ଜମା କର ଭାଙ୍ଗି ପରିଷ୍ଵାର
ଓ ସଭାବରୂପେ ସବୁ ଓବରିଯୁର ଦେଖାଇ-
ଦେବା ଜାଗାମନଙ୍କରେ ଗାନ୍ଧୀ ଏମନ୍ତ ସୁନରେ
କରିବେ ଯେ ତହିଁରେ ଗର୍ବୀର ସ୍ଵପ୍ନାର
କୌଣସିରୂପେ ଅବରୁଦ୍ଧ ନ ହେବ ।

ସନ ୧୮୮୩ ମେହିଦା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତାରିଖ
ରିକ୍ଷ ପୂର୍ବରେ ସମସ୍ତ ମାଳମାଳ ଥାମଦାମା କରି-
ଗଲ ଉତ୍ସାହ ମାପ କରିଯିବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଲଲଭ
ଏକ କୁଆଠ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲଲଭ ଏକଧାରେ
ଯେବେ ପଥର ଦରକାର ହୁଏ ସେ ସବୁ
ପଥର ଜମାକଲ ଉତ୍ସାହ ମାପ କରିଯାଇଁ ତା-
ହିଁର ଫାମ ଦିଅଯିବ ଯେବେ ପଥରଗାଦିମା-

ନଳକ୍ଷରେ ଫୁଲାର ଥାଏ ତେବେ ଜହିଁ ସକାଶେ
କାନ୍ତୁଗଠକାରର ଦାମରୁ ବଟେଇନ ହେବ
ଯେବେ ବେଶ୍ଵରେ କାନ୍ତୁଗଠକାର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୂର
ତେବେ ସେ ଆପଣା ଖର୍ଚ୍ଛରେ ପଥରମାଳ
ସୁନ୍ଦରୀ ଗାୟ କରିବ ରସ୍ତା ସକାଶେ ପଥର

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରି ବା

४८६

୪୮

ରେବନସା ବଲେବିରୁ ଗତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ
ପସ୍ତାରେ ଦର୍ଶି ହୋଇଥିବା ଜୀବମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ତଳ ଲିଖିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦିଗ୍ୟ
ଶେଣୀର ସରବାର ହରି ପାଇଅଛନ୍ତି ସଥା,—
ନଗେନଳାଥ ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର !

ପ୍ରତିବିକା ପଞ୍ଚମାରେ ସେଉଁମାନେ ହିନ୍ଦୁ
ଆଜିଥିଲୁଛି ତାହାର ନାମ ଅଛି କଲିକତା
ମନେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବ । ଆଗାମୀ ବେ
ଳାହା ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

ଏ କଣରେ ସ୍ଥାପିତ ଶ୍ରୀଗା ପିଲାପଳସ୍
ଅଧେଷିଷ୍ଠନ ମହାମାଳିକ ଲିର୍ ରାଧା ପ୍ରତିକିଷ୍ଟା
ବାହାରୁଙ୍କ ପ୍ରମାଣିକୁ ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦନାଥଙ୍କ
ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଗହଁର ଯେ ଉତ୍ତର
ଅଧେଷ୍ଠନ ବେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ପ୍ରତିକିଷ୍ଟା ଅମ୍ବୁମାଳେ
ପାଇଥିବାକୁ ଥାଓବାକୁ ଜ୍ଞାନିବା କାରଣ
ଶ୍ରୀମାନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଅଭିନନ୍ଦନାଥଙ୍କ
ଲଂଘନ ଏବଂ ତେଣ୍ଟା ହତ୍ୟା ଘାସରେ ଧଠ
ପାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମାନ୍ଦରୁ ତେଣ୍ଟା ଅନବାଦିଟି
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ହେଲୁ ।

କଣାଳ ଗବର୍ଣ୍�ମେଟରର ଗଡ଼ିମାର ତା ୨୫-
ଲିଟର ଲିଟର ନିର୍ବାଚନପତ୍ରର ଏକପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ
କରି ଆସୁଛି ଅଣ୍ଟର ସେକେଟ୍ରୋ ଦେଇ ସାହେବ
କନ୍ଦାରୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବାର କୃତିତା ସହିତ

ଶ୍ରୀକାର କରୁଥିଲୁ । ଉତ୍ତର ନିର୍ଭାବରୁ ଅବସତ
ଦେଲୁ କି କଙ୍ଗଳା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର
ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦେଖିଯୁ ସଂଭାବପଦିତ ଅଭିଭାବ
ହୁଏବାକି ଏବଂ ଏକଖଣ୍ଡ ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ
ବିଜ୍ଞାପନ ଯୋଗାଇବା କାହାର କଙ୍ଗଳା ଗର୍ଭରୁ
ମେଘ ମନୋମାତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ଏହଁ ମଧ୍ୟରେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକା ଉତ୍ତରପଦିକାର ଜାମ ଥିଲା ।
ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ସହାଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ରୀ-
ଦେଖିଲୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲା ।

କଣ ପାର ଦେବାର ସରକାରୀ ଧାରମାନଙ୍କ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଏ
ସମସ୍ତ ଧାରାରେ କୃପ ନିର୍ମିତ ଭାବ ମୟୁକର-
କୁ ଅର୍ପିତ ହେଲା ବନ୍ଦ ଅନ୍ଧକୁ ଜାଣ୍ଠି ଓ ବିପଦ-
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂଷଗାନ ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ଏଥରେ ପାର
ଦେବାଦେଲେ ରୂପିବାର ଅଶକ୍ତା ହୁଅଇ
ଏହ ପଞ୍ଚରେ ଛତ୍ର ଥିବାରୁ ଗୋବୁଳ ଗୋତ୍ର
ଗଲିଗାଇ ଦେବେ ଗୋବୁ ଜନମ ହୁଅନ୍ତି ।
ମାତ୍ରମେହୁଟମାକେ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ସରକାରୀ
ଧାରମାନଙ୍କର କୌତୁ ଓ କୃପର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତର
ମରୁପେ ତବନ୍ତି କରେ ଏହ ଅକିଞ୍ଚନ ଏକ
ପ୍ରକାର ପ୍ରଗଭାର ଦେବ । ଆମେମାନେ ସନ୍ଦ
ଯୋଗିବର ଏହ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମ୍ମୂହରୁପେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମୋଦନ କରୁ । ଧାରମ୍ପ୍ରାକରନ୍ତି ପରି ବିଜ୍ଞାନ
ଆମରଙ୍କର ଜନ୍ମଦର୍ଶୀ ରହିଲେ କଣ ପାର

ମୂଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରମ	ବଜାରୀ
କର୍ଣ୍ଣକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ଭାବମାସିକ	ଟ ୦୪	ଟ ୧୮

କେନ୍ଦ୍ରୀଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶାହୀପ୍ରେସ୍‌କୁଳ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଏହି ବର୍ଷରୁ ଛାତ୍ରଶ୍ରେଣୀର ଦେଖାଗୁଡ଼ ମୁଲ୍ଲ
ବୋରାପତ୍ର ଏବଂ ସ୍ନାନାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ସହାଯ
ବାରାର ପତ୍ରରୁ ଧାରାନାମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ
ଯାତ୍ରାରୁ ସ୍ଵର୍ଗର ଏହିପରି ଦେବାର ମୁଖ୍ୟାତ
ଦୋଷରୁଥିରୁ । ଏହି ମୋତ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗର ଉନ୍ନତ
ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପରି ସାହେବଙ୍କ ଆସନକାଳର ପ୍ରଧାନ
ଜୀବି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ରାତ୍ରାକୁ ଠେକ୍‌ରୁ ଓ
ଉଦ୍ୟମରେ ଏହା ହୋଇଥିଲା । ଏ ଜିଲ୍ଲାର
ଯୋଗିଏ ସବୁତିବଜନରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟାଲୟୀ-
ମାନ ଦେବା ସାମାଜିକ ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ ନୁହଇର
ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ ସବୁତିବଜନମାନଙ୍କରେ ଦିନାମା
ଯିବାର ରସାୟନ ନାହିଁ ଦେମନ୍ତ ରେବନସା
ବଲେଜର ସୁର୍ଖିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଏହି ତୁର
ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଅଧାରରେ ନିର୍ମାଣରେ ବାର୍ଷିକ
ସ୍ଵର୍ଗାଧିକର ପ୍ରକରଣର ସମସ୍ତାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷ ଘାରିବେ ।

ଦ୍ୱାରା କଲୁର କେତେ ମୋକ ଦ୍ୱାରା
ଠାରୁ ଅମଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବାରୀସୂଚନା
କାହିଁ ଏବଂ ଜମାବିଷ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହୁଁ ର
ଗୋଟିଏ ଏ ଶାଖା ବିନିର୍ଦ୍ଦ କର୍ମମାଳ ବସ୍ତୁମର
ବିନିପତ୍ରରେ ନିକଟରେ ଅବେଦନ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ସେତାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଉହଁ ର
ସପରିରେ ମର ଦେଇ ଶ୍ଵରେ ସମ୍ମର ଶୁଣାଗାଁ ଏ
ଯେ ଦ୍ୱାରାତାମ୍ବୁ ଜମାବିଷ୍ଵାସ ଅଥବା

ଅମବା ପାଟେ ଘାଁଠାଳ ଓ ମେଦିନୀଧୂର ପର୍ବତ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ କରିବାକୁ ଗବ୍ଦି-
ମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଛିଛି । ବର୍ଣ୍ଣକା ମଧ୍ୟରେ
ଘାଁଠାଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ବାଣିଜ୍ୟାନ କିନ୍ତୁ
ହିଲ ବାଟ ନ ଥିବାର କରିବାର ସହିତ କାହିଁ
ବାର ଚାଲିବାରେ କିମ୍ବା ଅସମ୍ଭବ ହେଉଥିଲା
ଏହି ରେଲହାର ତଥା ପଣାର ହେବ
ଏବ ମେଦିନୀଧୂର ପଶ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ଏ ବାଟ
ବିଶେଷ ତୃପକାଶ ଦେବ । ସମ୍ମର ନାଲହାର
ମେଦିନୀଧୂର ଓ କଲିବଜା ଯୋଗ ହେଲେଦେହୁ
ରେଲବାଟର ସ୍ଵଭାବ ତାଳରେ ନାହିଁ । ଯେବେ
ମେଦିନୀଧୂର ପର୍ବତ୍କୁ ରେନ ଥିବିବ ହେବେ
ବ୍ୟାଲେଶ୍ୱର ରେଲବର୍କିଟ୍ରୋପ୍ରାଥିନୀ ଅଗ୍ରଧର
ହେବାର ଅଳେବ ସ୍ଵଯୋଗ ଦକ୍ଷତାକୁ ସଖର
ଦ୍ୱାରା ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ରେଲବାଟର
ପ୍ରସାଦ ଦ୍ୱାରା ଦେଉଥିଲା ।

ଅମ୍ବମନଙ୍କର ବଳେବୁର ଜୀପୁଣ୍ଡ ପଥେ
ସାହେବ ମା ୨୦ ସର କୁଟ ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତି ।
ଆଗାମୀ ମାସ ତା ୧୯ ରିକରେ ବିଜେତା ଯାଏବା
ବରିବେ ଗୋଲ ଶୁଣାଯାଏ । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ପଣ୍ଡିତାବେଳ
ଅଛନ୍ତି ଶାନ୍ତି, ଦୟାକୁ, ଉଦ୍ଦେଶନ ତେବେଳେବ
ଥିଲା ଓ ଯାହାରେ ସେ କେବେଳାଟ ସାମାଜିକ
ଦୋଷର ବାଧା ଆମେମାନେ ସମୟରେ ଉପ୍ରେସ
ବିଶିଥ୍ରୁ ସେଥିରୁ ଏକା ଘାନ୍ତିର ଅଛ ମହିତର
ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା । ସେ ସାଧମକେ କାହାର
ଅଳ୍ପାବ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଦୋଷ ମାର୍ଜନା
କରିବା ଭାବାଙ୍କର ସାମାଜିକ ଶୁଣା । ଏହର
କିମ୍ବା ହାବିମ୍ବାନ୍ତ ବଦାମ୍ବ ଦେବାନ୍ତ ସେ ଲୋକ-
ମାନେ ଅଧିକ ଦୁଃଖର ଅଛନ୍ତି ଏକଥା
କୋଳିବା କାନ୍ତିଲ୍ୟ ଅଛନ୍ତା । ଏହାଙ୍କ ବର୍ଷରେ
କୋଳିହେ ସାହେବ ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ କାହାର
କଲେବିଟର, ଧରାର ଅସ୍ତ୍ରର ପ୍ରୟୁକ୍ତି କୁଟ
ନେଇ ବିନ୍ଦୁଏବି ଯାଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଅକ୍ଷସରର
ସମୟ ଅଧନ୍ତା ମାସ ତା ୫ ରିକରେ ଶେଷ
ହେବ ଓ ସେ ମେହି ଦିନ ଏଠାବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦେଇ ଗୁର୍ବ ନେବେ ବୋଲି ବିନ୍ଦୁତ ବାର୍ତ୍ତା
ଆପଥିଲା । ଏ ସହାସମ୍ଭବ ପ୍ରସତ୍ରେଜୀବ କଲେ-
ବିଟର ପମଳେଖୁର ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ତାଙ୍କ
ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଧରିତିଶୈଖ ଧ୍ଵଳେ
କଲେବିଟର ପିଲା-ପିଲା ବାଲରୁ କଲେବିଟର

ମୋତୁଥରୁଣ୍ଟି । ଶାଖାରେ ଏ ପାଦେବ ଧରି
ହୁଏ, ଶାନ୍ତ ଓ ଦୟାକ । ସମ୍ବାଦେବଙ୍କ
ହୃଦୟ ଅଶ୍ଵମାସ ତା ୧୯ ବେଳେ ମନ୍ଦିର
ମୋତୁଥରୁ ମାତ୍ର କୋଳସଂହିତେ ପ୍ରଥମ
ଦାରୀରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଯାକୁ ଗୁର୍ବ ଦେଇ
ତା * ରିଖ ପର୍ବତୀ ଏଠାରୁ ପ୍ରମାନ ଦିତିନେ ।

କାଂଘୋଡ଼ି ପଥରବନ ।

ବିଟକର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ମହାନାଳା ଓ
ବିଶିଖରେ କାଠଯୋଡ଼ୀ ଥିବାରୁ କେବଳ ଯେ
ଏ ନିଷାରର ନୈସର୍ଗିକ ଶୋଭା ବହିର ଦେଇ
ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ; ନିଷାବ୍ୟ ନିଷାରବାସି-
ମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର୍ୟବିଜ୍ଞାନର ହେଉ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
ବିଟକ ନିକଟରେ କାଠଯୋଡ଼ୀର ଯୋଗ ଥିଲା
ପ୍ରବଳ ଓ ପଥରବଳ ନ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁଠାରେ ସହିର ଅଛି ସେଠାରେ କବାପି
ନ ଆନ୍ଦୋଳନ । ଉତ୍ତର ଦିଗର ଶୋଭା ଓ
ଦୂଷିତିରୁଷାନୁହେଁ ମାତ୍ର ବସନ୍ତାରୁ ମହାନଳ୍ପା
କୃଳ ଦୂର ଦେବାରୁ ଓ ସେ ଦିଗରେ ଲାଭ-
ଦେଖିଯୁ ରଜଷ୍ଟ୍ରପ୍ରମାନେ ଓ ବିଆହମାନେ
ରହିଥାରୁ କାଠଯୋଡ଼ୀର ଜଳ ଘେରିବର
କଣେପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗଇ । କାଠଯୋଡ଼ୀ
କଳରେ କବାଶି ଲୋକରଙ୍ଗତାମୂଳିତ ହୁଏ;
ଶ୍ରେଣୀଜୀବନକେ ଶିଥର ପ୍ରାଣକର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାସ-
ଦାସିମାନେ ଜଳ ଅବାର, ଘେରିମାନେ
କର୍ଣ୍ଣିଲ ବାୟୁ ସେବନ, ପରିବହମାନେ ବହିନାର
ପ୍ରକରିଷ୍ଟାଧନ ଓ ଗାନ୍ଧିମାନେ ତ୍ରୁମଣ ହେଉ
ଦୂରବେଳେ ଏହି ଜୀବକଳାଙ୍କ ଥସନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ବନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭିତ୍ତି ଓ ବନ ଦେବାରୁ
ବିଶେଷ ସାରଧାନ ଦେଇଲ ଗଲେ ଧିଦେ,
ଅଦ୍ସଳନ ପ୍ରାଣ ନାଶର ସମ୍ବାଦନା । ଏମନ୍ତ ବି
ବଳେ ମନ୍ଦିର ଓ ଗୋଟିଏ ଶୋକୀ ପ୍ରଭାଵ
ଦ୍ୱାରା ଉପରୁ ଧତି ଲାଗୁ ଦୋଷିତାହୁଣ୍ଡି । ଏହି
ଦୂରବୁଥିମେମାନେ ପ୍ରପ୍ରାଦ କରୁଁ ଯେ ଭନ୍ନ
ଧରେ ଗୋଟିଏ ଚିନିପଟି ଉଚ୍ଚ ପଥରକାତ
ଦ୍ୱାରେ ଭାତମ ଦେବ । ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକାର
ବିବୟରେ ମନୋଧୋଗୀ ଦେବାର ଦୂରିତ
କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟପାଲିତା ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ସହାୟ-
ର ପାଇନ୍ତି । ଥିଲେକ ଅର୍ଟଗ୍ରୂପ୍ ଲ ଦେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ନାହିଁ ସବ୍ଦ, ମାତ୍ର
ପରାବର୍ତ୍ତ ଦୂଷି କଲେ ଏ କିମ୍ବାରୁ ସମାଜମ
ବାରିବାରୁ ଦେବ । ଶ୍ରୀପୁର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେ-
ବର ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ଵାସ ଥାଇ ବା କିମ୍ବାରୁ ସେ

ପେହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୂଷ ଦୁଆସୁ ଉଚ୍ଛିରେ
ସୃଜନାସ୍ତି ଯହି ଓ ପରିମଳ କରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ-
ମନେ ଆଶା କରୁ ସେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ର ଦୁଷ୍ଟିଗାତ କରିବେ ।
ଆଜ ସେ ସହାଯ ହେଲେ ଅନୁଭବମରେ
ଏ ଧରିବ ମୋତର ହେବ ଏହା ଅମ୍ବମାନ-
କର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟାସ ।

ପୁନଃବର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କବିତା

ଏହି ମାସର ଦୋଷ ଅୟବେଶନରେ ପୁଣ୍ୟ-
କୁ ଗୋଟିଏ ଜୁଳ୍ଲ ମୋଦମା ଅସିଥିଲା । ଗତ
ମଙ୍ଗଳବାର ଉଚ୍ଚର ନିଷତି ହେଉଥିଲା ଏ
ମୋଦମାର ଅସାମୀ ଜଣେଥାଏ ଲେବ ।
ଧୂଲିବ ଭାବାକୁ ମୁଖକ କରିବାରେ ସେ ମାତ୍ର-
ଦ୍ୱେଷକ ସମ୍ମରଣରେ ଏହିପରି ଅପରାଧ ସ୍ଥିତାର
ବିଘ୍ନକ କି ସେ ଅତି ଦୁଃଖୀ ଧାନ ଭଣି ପାଦା
ଅର୍ଜନ କରୁଥିଲେ ଆପଣ ଏବଂ ଅପାର ସାମାନ୍ୟ
ଓ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵାସିତ ଏବଂ ଦୁଃଖାଧି-
କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭାବକି ପରିବର । ଜୀବବାର ଅବାକି
ଯେତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂଥାଏ ଏହି ଉଚ୍ଚପାଇର
ଭାବର ଜୀବ ସହିତ ସମୟରେ କରନି
ହେଉଥିଲା । ପାଠ୍ୟବିଦିକ ଜୀବ ସଙ୍ଗେ ବୋଲିବୋ-
ଲି ହୋଇଥିଲା ଓ ଶାଶ୍ଵତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରି ବାହିଦା-
ନେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ ସେ ଭାବାକୁ ଭାବିବାକୁ
ମରି ଫରାଟିଲେ କିମ୍ବା ଏହି କୁଳ ଅନାତ ଧାର
ସେହି ସମୟରେ ମରିଗଲା । ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ତେଣୁ
ଭାବାର ଜୀବ ପୁଣ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଦେଲେ ଯାଏଁ ବାର
ପ୍ରେସରରେ ଧରାଇଦେଲେ ସେ ତୁମ ବୁଝ
ନିର୍ମାଣକାରୀ ଲୋକରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ପରମ
ଧୂଲିବ ବିଦ୍ୟାରେଖରେ ନତା ହୁତ ମରିବାର
ପରେପର୍ବ ଦେଇଥିଲା ଅନ୍ୟ ସବ୍ରମିତିଶେଷକର
ବାରଙ୍ଗ କର ଥାବୁ ଗଲିଗ କଲେ ଓ ଭାବା
ଜୀବାମୀ ଏହି ଧିନ ହୁବି ସାବାରିପରେ ମାତ୍ର
ଦେଲେ । ବୌଧିରେ ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିବାର
ବିକାଶ କଲା ଏବଂ ପିଲାଟି ପରିଷର ଅମାମା ମାତ୍ର
ବୁଦ୍ଧରେ ସାଥ ଦେଲେଦେଇ ସେଷରେ ଭାବ-
୧୩ କମାଦାରର ପ୍ରିସାମରେ ସେ ଭାବ
ଦାର ହୁଅଥିଲା । ସେ ଏହିକମ୍ପୁଲ କାଳିତ
କାଳ ସେମନ୍ତ ଜୀବରେ ସାଥ ଦେଇଥିଲା
ଏହି ହୋଇ କଥିଲେ ସେଷର ଦେବା ହୁଏ-
ଥିଲା । ଭାବୁର ସାହେବ ମୁହିଦେବ
କାରିତ କର ତୁମ ବୁଝ ମୁହିମୁହୁର୍ତ୍ତ ପ୍ରଗୋଚି
କଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ ଦେବରେ କହୁ ଥିଗାଇ

କି ଥୁଲ କି ସହିଁରୁ ତାହାକୁ କେହି ମାର
ପକାଇବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଳିପାରେ । ପୁଲିସ ଖାଲ
ଅପରାଧ କିଲାଶଗୁଡ଼େ ପ୍ରମାଣ କର ଆସିଲୁ
ଦୌର ପରିଦର୍ଶନ ଆଶେଷରେ । ମାତ୍ର ଆଶେଷର
ତେ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ବିଶୁରକୁ ଥରିଛିମ କର
ପାରିଲେ କାହିଁ । ଆଶେଷର ମୌର୍ଯ୍ୟ ମହିନିବ
ଦୋଷେନ ମୁକ୍ତାର ଏବ ବାବୁ ଦାନନାଥ ସର-
କାର ଉଚ୍ଛବୀଶ୍ଵର ଦ୍ଵାରା ଅଶାମୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ
ଥିବାର ମନ ଦେଲେ ଏବ ଜଳ ସାହେବ
ତହିଁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିଗୁଡ଼େ ବିଳା ହୋଇ ଆସି-
ଲୁ ଉତ୍ସାହ ମଞ୍ଜୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ମାନ୍ୟବର
ଜଳ ସାହେବ ପୁଲିସର ଚରିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆପଣା ବୟସରେ ହୁଇ କଲମ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି ଧୂଗର ମାଜି-
ଷ୍ଟେଟ ଏବ ପୁଲିସ ସ୍ଵପନଶ୍ଵରଶ୍ଵର ଏଥର
ପଥାର୍ଥ ବିଶୁର କରିବେ । ଯେଉଁ ପୁଲିସ
ବର୍ମଗୁଡ଼ା ଜାଣି ଶବ୍ଦ ଦେଇ ବା ମୁଖ୍ୟାବଶରଙ୍ଗ
ଦେଇ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଅପରାଧର
ଅଧୀନ କରିପାରେ ସେ କେମନ୍ତ ଦୟକୁର
ଲେବ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି କର ନ ପାରୁଁ
ଏଥର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ଉପସୁଲ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ନ ପା-
ଇବେ ତେବେ ପ୍ରକାଶର ଧନ ପ୍ରାଣର ଆଶା
କେହିଁଠାରେ ରହିଲା ? ପୁଲିସ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ
ଏକ ଅମୋଗ୍ୟତାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ
ସବ୍ଦା ଶୁଣିବାରେ ଅସର ମାତ୍ର ଏପର କା-
ର୍ମ୍ୟକ ଘଟାଳର କାହିଁ ।

କଟକ ନିର୍ମଳସିଂହାଲଠୀର ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରତି
କମିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ସୁଦୃଢ଼ୀ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ କରିଥିଲୁ ସାହେବଙ୍କର କେତୋଟି
କାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବମାଳକୁ ମନକୁ ବଜା ଦେଇଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ଏହିପୁଣ୍ୟ ମୁକୁତିପଲ ସହକାର
ସର୍ବପଞ୍ଜ ଓ ଜୀବଶମେଜିଷ୍ଠର ମାନ୍ଦ୍ରୀଘାତେବଳ
ଓ ପଳଟନର କର୍ଣ୍ଣିଲସାହେବଙ୍କ ଲଭାଇ ପ୍ରସ-
ଙ୍ଗ ପାଠମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ଏ ମାମଲରେ
ଶ୍ରୀପୁରୁ ଜନ୍ମସାହେବ କେବେଳ ବିଷୟର
ସ୍ଵାଧୀନ ମେଜିଷ୍ଠର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ବିଶ୍ୱର ସୁଧାର ଉତ୍ତରାଳ୍ପାତ୍ର । ଆମେମାନେ
କୁଣିଳୁ ଏଥମଧ୍ୟରେ ଏ କିମ୍ବା ଶ୍ରୀପୁରୁ କମି-
ଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କର ଜୀବାରରେ ଆସିବାରୁ
ସେ ମାନ୍ଦ୍ରୀଘାତେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଛି ଅବହିତ
କାଳ କରି ଗର୍ଭିମେଖକୁ ରାଧୋର୍ଚ କରି ତାଙ୍କ-
ଠାର ଦେଇପାହୁ ତଳକ କରିଅଛୁ । ଏଥର

ସବୁଶେଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିବାକୁ ଆମେମାନେ
ଅନ୍ଧମ ଥିଲୁ ପଥାର ସବୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ମାନ-
ସ୍ତ୍ରୀହେବ ମେଳଞ୍ଜର ସାହେବଙ୍କ ସୁକର୍ମରରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟକ ହୋଇ ଜଳସାହେବଙ୍କଠାରେ ପୁନଃ-
ବିଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଅଛନ୍ତି ଏହିଦେଇ
ବେହୁ' ଭାଙ୍ଗର ଜିଦିବୋଲି ବହନ୍ତି କମିଶ୍ଵର-
ସାହେବ ଥବା ଏହିପର ମଣିଥିବେ ମାତ୍ର ବନ-
ଶ୍ରମେଶ ଯେ ମୀମାଂସା କରିବେ ତାହା ସମସ୍ତ-
କୁ ଅଗନ୍ତୁ ମାନବାକୁ ପଢ଼ିବ ଓ ସୋଠାରେ
ଅବଶ୍ୟ ସଥାର୍ଥ ବିଗ୍ରହ ହେବ । ଅତିଏବ
କମିଶ୍ଵରସାହେବ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶରେ ଜଣାଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତି ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଏ । ଏ
ମାମଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଏ ଦିଗରେ ବିଗ୍ରହଧୀନ
ଥିବାରୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା-
ର ଅନୁଚ୍ଛାତା ।

କମିଶ୍ଵରସାହେବଙ୍କ ଆଜୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ; ମୁନିଷିପଲ ଟାଙ୍କ ବସନ୍ତି ରହିବ କର-
ବା ସଙ୍କର୍ତ୍ତାୟ ଦେବମାମକଦମାର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଆମେମାନେ ଗତମାସ ତା ୩୦ ରଖିବ ଅଛି-
ରଙ୍ଗ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶ ବରଥିଲୁ ତାହା
ଆସନ୍ତି କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ
ମେଳଞ୍ଜର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ତହିଁର ରଘୋଟ
ଭଲବ କର ଅଛନ୍ତି । କମିଶ୍ଵରସାହେବଙ୍କର
ମନ ଏହି ଯେ ଭୁଲ ଥବା ଡଙ୍ଗକହା କମେ ଉଣା
ବସନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ କେବଳ ସେହି ପୁନେ
ମିଳିଷିପଲ ଅଇନର ଥା ୮୫ ସ ନୂରୀରେ
ଟାଙ୍କ ହବି ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଏଥର ଅଧିଲ
ଆ ୧୦୪ ସ ନୂରୀରେ ହୋଇପାରିବ । ସଦି
ମିଳିଷିପଲ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଗୋଟିଏକର
ବାହୁଙ୍କର ଅଧିଲ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି ତେବେ ତାହା
ବଜ ଭୁଲ ହୋଇଥାଏ ତାହା ପୁନରୁଆପନ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଏପରି ଅଧିଲ ଶୁଣିବା-
ର ପ୍ରଥା ନ ଥିଲେ ସେ ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକ କରିବାକୁ
ହେବ । କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଆଇନର ସଥାର୍ଥ
ମର୍ମ ବୁଝାଇନ୍ତି ଓ ଏ ପଢ଼ିବାରୁ ଏ କଥା ଜ୍ଞାନ
ହେଲାମାନକେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହିତ ଅଙ୍କ ପ୍ରଗ୍ରହ
କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ-
ସା କରିଅଛୁ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛୁ ।

ଜାକ୍‌ର ଅଛୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ
କାନ୍ତି ଚରଣଦ୍ଵାରା ମିଳିବିପଲ ଟଙ୍କା ଆସିଥାଏ
ପ୍ରସଂଗରେ କିମ୍ବନ ରିପୋର୍ଟ ଏର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋଇ
ନ ଥିଲା ତହିଁର ବିସ୍ତାରର ରିପୋର୍ଟ ତଳବ
ଲବିଥିଲାନ୍ତି । ଏଥି ପୂର୍ବେ ମାନିଷୀ ସାହେବଙ୍କ

ହାରୁ ମିଛନ୍ତିପିଲା ଟାଇମସ ଜ୍ଞାମକ ସବାଦିପତ୍ର
ବାହାରିବାର ଭୂଦ୍ୟମରୁ କିଶିନର ସାହେବ
ଭୂତିମରେ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାର ପାଠକମାନେ
ଅବଗର ଅଛିଲୁ । ମାନଷ୍ଟି ସାହେବଙ୍କ ଅନେକ
ଅଳ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏ ତିନି ଖଣ୍ଡହିତରେ
ଯେ କିଶିନର ସାହେବ ଦସ୍ତଖେତ କରିଥିଲୁ-
ନ୍ତି ସିଖର ବିଷଦ୍ଦୁଆଟେ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧପ୍ରଦ
ଦେବ ଏହାର ଆଗା ଦେଉଥିଲୁ ।

ସାଧାରଣ ଅମୋଦରେ ନିରୁପାତ୍ମ

ଆରବାର ନାଟକାଇନ୍ୟ ଦଳଙ୍କର ପ୍ରଥମ
ଅଭିନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅମେରିକାନେ ଗର ସ୍ଵରୂପେ
ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ଆର ତିନିଥର ଅଭିନ୍ୟ ଦେଖାଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଗର ସପ୍ରାଦ ଗୁରୁବାର ଦିନ ସେମାନେ
ମହାଭାରତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜୀବକ ବଧର ଅଭିନ୍ୟ
ଦିଗ୍ବିଶ୍ୱରେ ଓ ତାହା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲେ
ଦୌଷିଯା କରୁଣାରସ ଅଳ୍ପ ସନ୍ଦର ଦର୍ଶକର ଥିଲେ
ଓ ସେଥିରେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଚିତ୍ର ବିଗନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଆସେପର ବିଷୟ ଯେ ସେ
ଦିନ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସଞ୍ଚାର ଅଛି ଥିଲା ।
ତହୁଁ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ଟିକଟର ଦର ହଜାର
କର ଗର ଶିଳବାର ସୁହନ୍ଦୁପରିଗ୍ରହୀତ ଅଭି-
ନ୍ୟ କଲେ ଏହିନ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଆସେଥିଲେ
ଓ ନାଟ୍ୟଶାଳା ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାଇ ବଡ଼
ଜମକ ହୋଇଥିଲା ଅଭିନ୍ୟରେ ବିଷ୍ଟ ଦୋଷ
ଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେହେଁ ମୋଟରେ ଉତ୍ତମ
ଓ ପ୍ରୀତିକର ହୋଇଥିଲା ଏବି ଯାହାର ଅନ୍ତର୍-
କରଣ ଅନ୍ତର୍ମାଦି ଥିଲା ଶେଷରେ ସେମାନେ
ଗୋଟିଏ (Farce) ପ୍ରକରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଆଙ୍ଗ
ଦିଗ୍ବିଶ୍ୱରେ ଓ ତାହା ସହୋତ୍ରୁ ହୋଇଥିଲା
ଏ ସୁଆଙ୍ଗର ନାମ “ ଅସର ବି ଜମସଲ କମ-
ସଲ ବି ଅସଲ, ବଜାରକା ଲୁଗା, ଗାଦକା
ଗଧା ” ଅଟେ । ଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ କାହାଣୀ
ଅଟେ ଏଥିରେ ନବାବଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ଓ ଅବ-
ଗ୍ରହ, ମହି ବା ଦେବାଳଙ୍କର ଜାଗରୁକି ଓସିବୋ-
ଶଳ ଏବି କଟୁଥାଳର ଅସହାଗ୍ରର ଉତ୍ତମପରି-
ଚିତ୍ର ମିଳିଥିଲା । ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କରେ କଟୁଥାଳଙ୍କ
ଆଧୁନିକ ଘର୍ମରଜ ଲକ୍ଷେମଟର ସ୍ଵରୂପ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଆଧୁନିକ ପୁଲିସ ସୁଦା ଯେ
ନିଃୟ ଏହାର ଦେଖାଇବାର ସେମାନଙ୍କର
ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ସେମାନେ କୃତ-
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏ ଅଭିନ୍ୟାତି ଉତ୍ତମ

ଓ ସ୍ଵାଭାବକ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ପ୍ରୀତି
ହୋଇ ପୁଣି । ଆଜନ ଧୂନିକରିଥିଲେ ।
ଗର ଦୁଃଖବାର ହୃଦୟପୂରଣରୁ କଳାସୁରର ଆ-
ଶ୍ଵାନ ଓ ଭୁଗବତରୁ ଶାକୁଣିକ ଘସନ୍ତାର
ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ଛବିଟର ନୟକ ଦର
ଗୁରୁଥାଙ୍କା ମାତ୍ର ଥିଲେହେଁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସଞ୍ଚୟ
କେବଳ ଶବ୍ଦରୁ ବିହିତ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଭିନୟକାରୀମାନେ ହତାଶ ହେବାରୁ ଅଭି-
ନୟ ତେଜେ ହିଲ ହୋଇ ନ ଥିଲା ତଥାର
କଳାସୁରର ଅନ୍ତମରେ ପାଦଗଢ଼ର ବିଳାପ
ଓ ଅସହାୟ ହୋଇ ଭୁଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ଓ
ତାଙ୍କ କୋପାଳନ ଜ୍ଞାନରେ କଳାସୁରର ଦେବ
ଦାତ ଅଭିନୟାର ଓ ପ୍ରୀତିକରି ହୋଇଥିଲା ।

ଅମେସାନେ ଏଥୁ ପୁଣେ କହିଅଛୁଁ ଏମା
ନଙ୍କ ଅଭିନୟ ନାଟକାଳିନୟ ଲାମର ଯୋଗ
ନୁହେ ଉତ୍ତର୍ଷୀ ଯାଦା ଅଟେ । ରହିର କାମ
ଯାଦା ଦେଉ ତାଦା ଅଭି ଭତ୍ତମରୂପେ ହେଉ
ଥାରୁ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ଅଭି ଆନନ୍ଦର ହେଉ
ଅଛୁଣ୍ଡ ଅଭିନେତ୍ରମାନଙ୍କର ବିଥୋପକଥନ ହି-
ନୀରେ ଓ ହିନୀ ସେମାନଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ନ
ହେଲେହେ ବହିରେ ସେମାନେ ବାବ୍ପଟୁତ
ଉତ୍ତର୍ଷୀରୂପେ ଦେଖାଇ ଅଛୁଣ୍ଡ । ସେମାନଙ୍କର
ବିଥୋପକଥନ ସୁମିଖ୍ୟ ଓ ସାଧୁଭାଷାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ଶିଖି କହିଲ ପ୍ରାୟ ଲେଖମାତ୍ର ଜଣା ନ
ଯାଇ ସାହବକ ପ୍ରାୟ ଜଣାଯାଏ । ଏହା ଅବ-
ଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଟେ ମାତ୍ର ଦୂର୍ଜ୍ଞର
ବିଷୟ ଏହି ସେ ଅଭିନେତ୍ର ଦଳ ଏଠା ସକ-
ସାଧାରଣତାରୁ ଦୂରିତମରେ ଉତ୍ସାହ ଓ
ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଜର୍ଣ୍ଣା
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଶୋଧ ହୋଇଥାଏ କି କା ସ-
ନେହି ସେମାନେ ଅନେକ ଦୂରରୁ ଅସି ଅର୍ଦ୍ଧାନ୍ତ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିନୟ ଅବା ଯାଦା ମନ୍ଦିରରେ
ଦେଖିବାର ଭିପ୍ରସାଦ ଓ ଦେଖି ଲୋକେ ପ୍ରାତି
ଦେଉଅଛୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ପାରୁ ଲାହାନ୍ତି ଏହା କଟକ ପ୍ରତିନିଧାର ବିଷୟ
ଅଟେ ଏଠାରେ ତିନ ମାସ ରହିବାର ସେମା-
ନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଥିଲା ମାତ୍ର କିରୁସାହ ହୋଇ
କିବିଟରେ ପ୍ରସାଦ କରିବାକୁ ଦୂର୍ଦୟତ ଅରନ୍ତି ।

କେତେବିନ ହେଲ ଜଣେ ଛଂରେଇ
ବାଜାବର ଏ ନଗରକୁ ଅସି ଥଇଛି । ଏହାଙ୍କ
କୁହୁଳ ଖେଳ ଅଛି ଚମଞ୍ଜାର । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ
ସେ ଏଠା ବିଶ୍ଵାରେ ଦୁଆଥର ବାଜା କରି ଗଲ
ସେମବାର ଶ୍ରପାଖାନାରେ ବାଜା କରିଥିଲେ ଓ

କଟର ଦର ଏକଟଙ୍କା ଓ ଦୂରଟଙ୍କା ହେଲେ
ଦେଖି ଦର୍ଶକମୁଣ୍ଡଲରେ ଗୁହ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା
ବାଜାକର ପ୍ରଥମେ ଝଙ୍ଗିଳରେ ଗୋଟିଏ
ସୁନ୍ଦର ବକୁଳା କଲେ ସେ କହିଲେ କୁହୁ
କାକାରେ କେହିଁ ଦୋଷାଶେଷ କରି
କାରାଗ ଏହାହାର ମହ ବା ଘାର ବାଉଜା
ବିଧାସ କହି ଅନୁଷ୍ଠାନର କୁଷ୍ମାର ବିପ୍ରାର
ଦୂରି ହୁଅଇ । ଏହେତୁ ଥମେ ଦର୍ଶକମାନର
କହି ଦେଇଥିବୁଁ ସେ କୁହୁକରେ ମହ କି ଦୀର୍ଘ
ବାଉଜାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିମା ଚୌଣ୍ଡି ପ୍ରକାଶ
ଅଲୋକକ ମହିମା କିଛି ମାତ୍ର ଲାହିଁ । ବାସ୍ତଵ
ବରେ ମହ ଘର ବାଉଜା ଓ ଅଲୋକକ ମହିମା
ଏ ସବୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ମିଥ୍ୟା କଦାପି ପକୁଳ ନୁହେ
ଏବ ପୃଥିବୀରେ ଅଲୋକକ ମହିମା ଆଦୋନାହିଁ
ଏ ସବୁରେ ବିଦ୍ୟା କରିବା କେବଳ ତୁମ
ହାତର ଚାହିଲା, ଦ୍ରୁଷ୍ଟିଗୁଡ଼, କଳ କୋଣାଳ
ଓ ସହ ସାଧ୍ୟତାରେ କୁହୁକମାନ ଦେଖାଇ
ଦିଅମାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ (spiritualism)
ପ୍ରେତତର ବିଦ୍ୟା ବାହାର ଅଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ
ମିଥ୍ୟା ଓ ଠକହାରି ଅଛି । କେହି ମନୁଷ୍ୟ କିଛି
ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵ ଜନନ୍ତରେ ଲେଖା
ହୋଇ ଯାଏ ପ୍ରେତ ଲେଖି ଦେଲା ବୋଲି
କେହିଁ ବିଧାସ କରିବୁ ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ
ପ୍ରେତବଦ୍ୟା ବ୍ୟବସାୟୀ ଅତି ବୋଶଳ କମେ
ଭାବା ଲେଖି ଦେଇ ଆଏ ଥମେ ଏହା ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ଦେଖାଇ ଦେବୁଁ ଓ ଏଥରେ ସେ ନମ
ହାରଗୁପେ କୁହୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ସେ
ଖଣ୍ଡେ ସିଲେଟ ଓ କେତେକ ଖଣ୍ଡ କାଗଜ
ଆଣେ କଣେ ଦର୍ଶକକୁ ଦେଇଲେ । ଦର୍ଶକ ସେ
ସବୁ ପରାମା କର ବିଲଟର ଏକ ପାଖରେ ଗା-
ରେଇଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ-
ଲେଖି ସେ କାଗଜ ଦେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଗୋଡ଼ାଇ
ରଖି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ସେ ଗାରଯାକ ଲିଖ
ଯାଇ ସୁନ୍ଦର ରଂବେଳା ଅନ୍ଧରେ ଉତ୍ତର
ଲେଖା ହୋଇଥାଏ । ଥର ସବୁ କୁହୁକ ମଧ୍ୟ
ଏହିପର ଚମଳାର ଥିଲା ସଙ୍ଗେଶ୍ଵର କୁହୁକ
ଏହି ସେ ବାଜାକରଙ୍କ ମେମ ଖଣ୍ଡ ବାତକୁ
କିମ୍ବା ପୋତ କେବଳ କକ୍ତା ତିପରେ ହିତା କର
ଦୂରି ର ଅଶ୍ରୁଗରୁ ଭାବାର ହାତ କହୁଣିରେ
ଲଗାଇ ପାଦସାଧା ପର୍ଦନ୍ତ ଶୂନ୍ୟରେ ଲଟକି
କହି ହସ୍ତପଦାଦ ଗୁଲକ ଓ ବିବିଧ ଆୟୁଧ
ଆରଧ କର ବଦଳନ୍ତୁର ବିନ ଗୁର ମିନିଟ ଲମ୍ବ
ଦୀର୍ଘ ଶୂନ୍ୟରେ ଶୋଇବା ବଜ୍ର ଚମଳାର

ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶକମାନେ ଦେଖି
ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିକ ଓ ବଡ଼ ଅଳନନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।
ବାଜାବର ତହଁ ଆରଦିନ ମଧ୍ୟ ବାଜା କରିବା-
କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଳେକବଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସି
ରହିଲେ ଦର୍ଶକ କ ସଂକାରୁ ବାଜା ଉଠିଲା
ପାଗିଲେ ବୋଧକୁ ଏହିକଟର ଡଳ ଦର୍ଶକର
ଗୋଟିଏ କାରଣ ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ବାରଣ ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବର ଗିରେନାମା ଥିଲା ।

ସାଜ୍ଜର ସମ୍ବାଦବାଚକ ପତ୍ର

ଚିଲିଗ ମାସ ତା ୧୯ ରଖିରେ ଅମ୍ବାଜଙ୍କ
କଲେହୁର ମହାମାନ୍ୟ ଶାୟତ ପଦି ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ବିଷ୍ଣୁମାଳ ହୋଇ
ତା ୨୦ ରଖ ପର୍ବତୀ ସବତ୍ରିକଳପୁ ସମସ୍ତ
ତିଥାର୍ଟମେଘର କାର୍ଯ୍ୟମାଳ ତଦକ୍ରତେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ
ତିଥେନ୍ସର ପ୍ରତିକି ସବର୍ଣ୍ଣହୃଦୟ ସନ୍ଦେଶ
ହୋଇ ଅଦ୍ୟ ତା ୧୯ ରଖ ପ୍ରାତିକାଳରେ
ସବନା ଅନୁର୍ଗର ମାରତର ମୂଳମରୁ ଶ୍ରସ୍ତାନ
ବରାଥର ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କର ବିଶେଷ
ଲିହା ଥିବାର ଦେଖି ଏ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ସେବତେଷ୍ଠଙ୍କ
ଏ ବାହୁ ବିରଧାବିଲ୍ଲଙ୍କ ଦିଲି ଏଠା ମିତ୍ରଦେଶୀୟଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ମିରୁ ପରି ମାର ଟଙ୍କ ୨୫୨ ଲେଖାର୍ସ୍ସାକାର୍ଯ୍ୟ
କୁହିବାରୁ ମିତ୍ରଦେଶୀୟଙ୍କ କରିଗଲିରମାନେ ଦ୍ଵାରା
ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ସାହୁର ଅରୁଣ୍ଟ ପାରୁ ମରିଷ୍ଟିଥ
ମଧ୍ୟ ଗୁଲା ହୁବି ଦେବା ବିଷ୍ଣୁରେ ବିଶେଷ
ଯହ କରୁ ଅରୁଣ୍ଟ ମାତ୍ର ଗବହୀମେଘରୁ ତିଲ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସାହୀପ୍ରୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ଏ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଅକାଯୁତରେ ହାଇଅର୍ ସୁଲ
ଦେବାହାର ଏ ଅଛଳର ବିଶେଷ ଅଳ୍ପକ
ମୋତନ ହେବ ଏ ବିଷ୍ଣୁରେ ବିଶ୍ଵାସରଗର
କର୍ମଗୁଣମାଳଙ୍କର ବିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରଯୋଗୀ ହେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ତେସଟି ବଳେବୁର ବାହୁ
ବକ୍ଷିପତନ୍ତ୍ର ଶିଖୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ବଦଳରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ
ଲୋହମାକେ ବିଶ୍ଵାସ ଦୁଆରି ଅଛନ୍ତି ବାହୁ
ମର୍ଦ୍ଦସ୍ଥ କରୁରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଣେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ଥିଲେ ଓ ତାର ତୁଳ୍ୟ ନାରପେନ୍ଦ୍ର କାଳିମ ଥିଲୁ
ଅକୁ ଦେଖା ପାଇଲା ।

ଏ ସବୁଦିକନର ଧୂଳସ ଲନ୍ତୋଦୟ
ଦାରୁ ଉଦ୍‌ଗାନାଥବୋଷକ ଧୂଳର କର୍ମବେଶ
ଦୋଦୟଳ ସେ ତହୁପରିଷରେ କଣେଷ ତୃତୀୟ
ଗୋତନ ଓ ସମ୍ପ୍ର ହଦୁ ଲେବମାକରୁ ଅମ୍ବାଲ

କରି ଘେଲି ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ମଜଲିସ ହାର
ସମ୍ମାନିତ କରି ଥାଇନ୍ତି ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଲୋକରେ ସେଗର ପାହୁର୍ବଳ
କାହିଁ ଶବ୍ଦାବି ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରପ୍ର ଦେଉ
ଥିବାରୁ ଲେବମାନେ ସୁଖରେ କାଳ ଯାପନ
କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଦୂର ଏକଦିନେ ଶାୟତ୍ରାକିଶିଳର ସାହେବ
ଏ ନଗରରେ ପହୁଞ୍ଚାଇ ସମାବ ମିଳିଥିଲା ।

ସାଧୁଦୀନ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣୁଥିବୁ ଏଥର ବି, ଏ, ପରାମାରେ ଦେବକ୍ଷତ୍ଵା
କଲେଜର କଣ୍ଠ ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିବାକୁ ବହୁ ଅଳ୍ପକର
ଦୁଃଖ ।

କଣ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କୃତିବାନ୍ ଯାରେ କେଳ ମୋଟି
ଅପରାଧ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କଥେ କୋଳିବାଟେ
କି ଏ ମୋଟିଅପରାଧ ପରାଶା ଦେଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ସାହେବ ଏଠା ଲଳକର ମହିମାନ
ତଥାତ୍ତ୍ଵ ସୁଧାରେତ୍ରେ ବୃଦ୍ଧ ଲମ୍ବ ହୋଇଥାର
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ସାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ଏଠାର ଅପରିବିତ ବ୍ୟକ୍ତି
ତଥା ସେ ଗର୍ବ ଭୋକୁ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ଧାଳେ ଥିଲେ ।

ଅସ୍ମିନ୍ଦ୍ର କନିକାରୀହେବ ଆଶାମୀ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ
ଲାଭରେ ଗସ୍ତର ଫେର ଅସ୍ତିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଧାଏ ।

ଏଥର ଦୌରାରେ କୋଟାଏ ଅସାଧନିବ ପାପର୍ତ୍ତମର
ନିର୍ମଳମା ଆସିଥିଲା ଏ ହେତୁ ପତା ଆଜିର ଜମେ ମୁସଲ
ମାନ କୋଟାଏ ଗାହ ବନ୍ଦ କରିବାର ଅପରାଧ ଦୌରା
କରୁଥରେ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ଲୁହାମିଶ୍ରତ ଚିନିକର୍ଷ କାପିବାର
ପାଇଁ ଦୋରାଥାଳି ।

ବାରୁ ଦିଲାଇଲାକ ପଣ୍ଡିତ ଅମ୍ବା କଳିଖାର ଦିଲାଇ
ପଲାଶେ କଇବାକୁ ଗେନାଥ କାର ତଥାର ଅନ୍ଧର ତେ
ତନେକ କରୁଥିଲୁ ଅମ୍ବାର କର ଆଜି ମନ୍ଦରମ୍ଭକରବାର
ହେଲା ଏହି । କରିନ ।

ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ବାବୁ ଶକିବାର
ଆମର ହିନ୍ଦୁ ନୀତିଧ୍ୟାକସ୍ଥର ଅଭିନୟନ ବାଳରେ ବୌଦ୍ଧିକ
ଶର୍କ ଏବଂ ପାତାକର ଦେଶରେତେ ସଙ୍ଗା କି ସେମାନେ
ଯଥ ବଦେଶରେ କର୍ଣ୍ଣ କାହାର ଅନେକ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ମାନ ନାମରୁଷ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଅଭିନୟନ ଦେଖାଇଥିଲେ କି
କିନ୍ତୁ ରୁ ସେମାନେ ସୁମରଗ ହୋଇଥାଏ ବୈକଳ ମନ୍ଦରେ
ଯଜେତୁ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା ଧ୍ୟାଯିବ ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ଵି
କମ୍ପ ମନ୍ଦରୀ ନାମେ ଏବଂ ଅସେମାନେ ଅଣା କାହିଁ
ଏବଂ କଥା ଏଇ ସୁମାରି କାହିଁ ।

ମୁଖ୍ୟତଥାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ବାହୁଦ୍ୟଗାନକ ତଥା କିମେ
ଯନ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲା । ସେହି ଅନ୍ତର୍ମାନ ମନ୍ଦିରଜାତୀ ବାହୁଦ୍ୟର
ମୁଖ୍ୟକ ଅଧିକ ସେଥିର କର ପ୍ରକାର ହୋଇ ଗାହିଁ ।
ତେଣୁ, ପ୍ରକାଶତାକ ମର ପାଇଅବୁଝି, ଏହା ଅଳ୍ପ ହେଲା
କର୍ତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ । କଲ୍ପନାପାନକର ଏ ବନ୍ଦସ୍ତରେ ବାଳକ-
କର୍ତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ । ଏହାରେ ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲା ଅବୁଝି । ଏବେ
କିମ୍ବା ଚାଲା ଗମି ଆପାବିନିଃ କରିଲାହୁନ କରିବାର
କାମ ନାହିଁ, ସେବେ ଶ୍ରୀପ ସହି, ଡାକ୍ତର ଓ ଅଧିକ
ମାତ୍ର ନାହିଁ ।

ପାଇଁ ମୁହଁ କାମକ ଛାନଇ ଭାବସରେ ଗୋଟିଏ ଘୁରି

ଶୀ କବିତା ତାହାର ସଂସ୍କାର ହସ୍ତଲିପି ଖଣ୍ଡିଏ ତଠିର
ସୂଚନା ଉପରେ ଦେଖିଲେ । ସେ ତଠିଖଣ୍ଡି ଆର ଗୋଟିଏ
ଧୀମେବକାମରେ ଥାଇଥିଲ । ପୁଲଙ୍ଗ ତରକାରେ ସ୍ଥାନୀୟ
ପ୍ରେମରେ ସହଜାନ ହୋଇ ସେ ପହିର ଅବରାମ ମେତଳ
କର ଗଠିଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେ କେଳଖାତାରେ ରହ ଦେହ-
ର କ୍ଲାନ ମେଞ୍ଚାର ଅଛନ୍ତି । ଅମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସୃଜ-
ଯୋଗି ଅନ୍ତରୀ ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ସେ ଶୀ କବିତା କିଷ୍ଟ କର
ନିରପତ ନୁହେ । ଅମେମାନେ ଶୀତାର କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତମାନର
ମହିଳା ଏ କଷ୍ଟପରେ ଦରେଖ ଅପରାଧିଙ୍କ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷମା-
ନ୍ଦିତାର ସହା ଅପେକ୍ଷା କେତେ ସହସ୍ର ଅପରାଧ ହେଉ-
ଅଛ । ତାହା ଦୋଷ କ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା କରିବାର
ଦେବ ।

ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଦେଶର କମିଶନର କମ୍ବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡୁ ଲେଖି
ପଠାଇଅଛନ୍ତି ସେ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଦେଶରେ ବିକଳ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ
ପଞ୍ଚାଏତହାଏ ମିଛନ୍ତିପିଲ ବିନ୍ଦୁକର ନିଦାନର କଲେ
ଦକ୍ଷ ଭଲ ହେବ । କମ୍ବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ଡାର୍କ୍ ରେ ସନ୍ଧିତ
ପ୍ରାକ୍ କଲିଅଛନ୍ତି ।

ଏଥର ଦେଖେଇ କୋଟ ସଂଖ୍ୟା ତାଳିକା କାଗଜରେ
ସାହେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଲି ପ୍ରଥମ କେତୋଟ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପଥରର କେତେବେଳେ ଗ୍ରାମ
ସେମାନଙ୍କ ଘାସାଳକୁ ପଢିବାରେ ବର୍ଣ୍ଣ କୋରି
ଲେଖି ଦେଉଥିବା; ଜଣେ ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ସେ
“ତାହାର ଅର୍ଥାଣୀ ପଢ଼ି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ପାଇଲ ହୋଇଅଛନ୍ତି” ବକାହୁଠ କ ନାହିଁ ଯେବା-
ଠାରେ ଲେଖିଥାରୁ ହୃଦ୍ୟ ସେଠାରେ କଥେ ଲେଖିଅଛୁ ସେ
“ଦିବାହିତ! ଆହେ ସେଥିର ଅଳ୍ପକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵିତୀ ଅଛୁ”
ଆହ କେତେକଣ ସେମାନଙ୍କର ପଢ଼ାଇଲ ନାମ “ପୁରୁଷ” ବୋଲି
ଲେଖି ଦେଇବାଛନ୍ତି । ଡଃ ବଜା ସବନାଟ୍ରିଯୁ ସୁଭଦ୍ରମାନେ
ଏହେବେଳେ ବହୁକୁ, ରାଷ୍ଟ୍ରମା ସବେତା ସଙ୍ଗରେ ଉପବେ-
ତ୍ତୁରୁପେ ବନ୍ଦନ ଏ ତିରରେ ପ୍ରତିକଟି ହେଲେ କି
ପ୍ରେମିତେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ? କୁ କି,

ମୁଖ୍ୟର ତେବାକ ଉପରେ ସେଇପାଇଁ ହୋଇଥିଲା
ଯଥାକ ଅନ୍ଧାର ।

ଜାତିରକାଳୀମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା ।
ଶିଖରେ ପ୍ରାଚୀଯ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀଯ ହୋଇ ଏହି ବାର୍ଷିକରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଉତ୍ସବ
କରିବା ବାର୍ଷିକ “ଦେବକଳ ଅମୋରୀସବ୍ଦ” ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାରିବ ହେବ । ପାଠରେ ଉତ୍ସବ ଦେବା
ନିମିତ୍ତ କେତେବୁନ୍ଦିବ ଦୂର ଶାପକ ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ କଲ
କରେନା ବିବରାବୁ କହି ସକାଶେ ଟ ୫୦୦୦୦ ଲାକ
ଗୋଟିଏ ପାଣି ବିଦ୍ୟାର ଯୀର ହେବ ଏହି ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଟ ୫୦୦୦ ଲାକ ଦାନ ଶାକ୍ଷରିତ ଓ ଟ ୮୦୦୦ ଲାକ ସୁଖ
ବିନିମୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା ।—ସବର ମନ୍ଦିର
ପାଞ୍ଚମୀ ସମ୍ପଦ ସହ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟାପକ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାହାର ଦେଖିଲୁଛା ?
ବ୍ୟାପକ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କର୍ତ୍ତାମାନ ଜଣା କରିବାର
ଦେବୋଧା ଗଲାଗତ । ପ୍ରଥମରେ ବେଳେ ମହିନରେ ଦେବୋଧା
ଟ ୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଟ ୨୦୦୦ ଲାଖ ଆସାର ଦୟାବିକାଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ବିଷ୍ୟ ଲାଭକର ସଥାର୍ଥ ନିମ୍ନ
ଅଛି । ମାତ୍ର ଅସମୀଯାଙ୍କ ବବର୍ଜିନେ ଅନେକ ସମସ୍ୟାରେ
ଉପରେ ଉପର୍ଯ୍ୟାତାରୁ ଅଭିଭାବ କରିଛି ।

ଟେଲଗ୍ରାଫ ଅର୍ଥିରୁ ତାର ସାହାଯ୍ୟରେ ପକୁ ପ୍ରେରଣ
କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଟେଲପୋର ଅର୍ଥିରୁ ତାର ସାହାଯ୍ୟରେ
ବିଧାରୀ କରିବା ସେବର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱୟମୂଳିକ ସେହିପର
ଶୀଘ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ବ୍ୟାପିକାର ସୁଧାର ଆଛି । ଉଷ୍ଣିରେ
ଅନେକ ପ୍ରାକରେ ଟେଲଗ୍ରାଫ ଅତ୍ୟସ ଯୋଗ୍ୟ ଅତ୍ୟସ ସନ୍ଦେଶ
ମିଶାଇ ଥିବାର ସମ୍ଭାବ ନିରଳ ଏବଂ ଏହି ଟେଲଗ୍ରାଫ
ଅତ୍ୟସନ୍ଦର୍ଭରେ ଟେଲପୋରର ପ୍ରକଳନ ଥିବାର ଜଣକୀୟ
ମେଧାକର ନାର ଓ ଲୋକଙ୍କର ସୁଧାର ବୁଦ୍ଧି ହେବାର
ବିଶେଷ ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ।

ଅକ୍ଷୁଦ୍ଵାନ ତଳେ ତଳେ ସନ୍ଧିର ସମୟରେ ମାତ୍ରାକର
ଶବ୍ଦର ଗ୍ରାଣ ଉପରେ ଯାହାକ ମହୋତ୍ସବ ଅନ୍ତରେ
ଦୂରବ୍ୟାକ ବାହାରିଥିଲେ ପାଠରେ ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ଦୁଃଖପର
ପ୍ରକାଶିତ କବରୁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଦେହରେ କଷତ ଆଗାମ
ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହେବ। ତର୍ହେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଏକାବେଳେ
ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ଶେଷ ଲେକରୁ ଧର ଯାଇବ ଏବଂ
ଦୂରବ୍ୟାକ ବୁଦ୍ଧିଶାରେ ଅପେ ବ୍ୟାକୁରକ ହୋଇଥିବାର
ଦିକ୍ ପ୍ରଥାୟ କଲେ। — କଲ, ଏକାବେଳେ ଜୀବାରମ୍ଭକ ଏଠା
ଦେବତାଙ୍କ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନର ଦେଶାପାଇଁ ।

ସାଲେମଠାରେ ହନ୍ତ ମସକମାନକୁ ମଧ୍ୟରେ ଘୋର
ଦିଗାଦ ଉପରୀତ ହୋଇ ଯେଉଁ ମୋକଦମା ଉଥିର
ହୋଇଥାଏ ଚହୁଁରେ କେତେବେଳ ହନ୍ତମାନେ ଦିଗ୍ନ ପାଇସବା
ବସ୍ତୁ ଯତ ପୁଣେ ପାଠମାନକୁ କଣାର ଅଛି । ସେମାନେ
ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୦ ଏ ଅଧିକର କରିଥିବାରୁ ଜ ଶ ଏ
ଅବସର ପାଇଁ ଜ ୨ ଶହ ପରିଷରେ ଅଧିକ ଅବ୍ୟାଳତର
ବସ୍ତୁ ବାହାର ହେଉ । ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଏକ ଦିପାରେ ଜ ୮ ର
ନିଷ୍ଠୁର ପାଇସେ ଅଳ୍ପ କ ୬ ବରଷ ବସ୍ତୁ ବାହାର
ହେଉ ।

ଅବହାକାରରେ ଜ ୫୦୦୦୦ ଏ ଲୋକ କାହିଁ ବରତ୍ତୁ
ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିଧର ଜ ୪୫୭ ଏ ଗ୍ରାମୀୟାନ !

ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶର ଦରତ କବାଇପରେ କବାଇତମାହେ
କଣେ ପ୍ରଥାନ ବରଣ୍ଗଲୁର ମଧ୍ୟକ ଦରତ କରି ଯାହାର
ପଞ୍ଜବ ହାତ ସବୁ ଛାଣ୍ଡ ପକାଇପରେ । ଏଥର୍ଥରୁ ଜୀବେ
ମାତ୍ର କବାଇକ ଖପ ପଢ଼ ନାହାନ୍ତି ଏକ ସ୍ମେନାକୁ ଦେହ
ନିର୍ପାର କରି ଦେଲେ ତାକୁ ୫ ୧୦୦ ଲା ସୁରଷାର
ଉତ୍ସାହିତାର ବଜୀପଳ ଦୟାଯାର ଅଛି ।—ଧର୍ମ ସେଠା
ପରିଷ ।

ଅପାରୀ ଅଗ୍ରେଲମାର ଶୁଣି ହାତଦରବାଦର ନିଜାମ
ଅପାର ଦେବାକଙ୍କ ସଫେ ମୁଦେଇ କୃଷନ୍ତୁ ବାହାରିବାର
କରିବକ ଶୁଣାଯାଏ । ଅତି ଉଚ୍ଚମ, ଏ ଦେଖିଯୁ ବଳାମାକେ
ଥେବେ ଏହିପରି ସଂଧ୍ୟାହାର କରିବାର କର ପାଇଛେ
ଦେବେ କରିବାରିର କରିବାକ ଦୁନାକଣ୍ଠ କରିବାର
କରିବକ ହାତ୍ ।

ଅତ୍ରେଲସାଠରେ ଘୋଟିଏ ଖଣିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପରି-
ମରେ କଥିନକ ଉର୍ଧତଶା ସଂଥରୀ । ତଥେ କର୍ମକାଳେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି କର ସୁଧାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କାହାରେ ମହୁରସ୍ତ ଦକ୍ଷ
ପାରି ମାତ୍ରକୁ ଏବାହେଲଙ୍କରେ ଗାହାରୁ ଦୁଃଖ କରି
ଦରେ ମାତ୍ର ଦେବ । ଖଣି ଶାକ କଳରେ ପରୀ ହୋଇ
ଯିବାରୁ ତହିଁରେ ଗୋ ୧୦ ଟ ପ୍ରାଣି ନକ୍ଷ ଦେବେ । ଏହି
ମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ କ ୫ ଏ କବାହନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ମୃଦୁରେ ଗୋ ୧୦ ଟ ପ୍ରାଣି ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ମନ୍ଦ ।

ବଳଦମୀର ଗା ୧୯ ବିବ ବନ୍ଦିପାଳକ ବତ୍ର ଆଶ
ଘଞ୍ଚାରୁ ଘାଏ ଥାର୍ ପିଲିଲଠାରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶ
ସ୍ମିକ୍ଷଣ ହୋଇଥିଲା । ନଥ କହୁଁ ପଢ଼ରେ ବନ୍ଦୁର ବନ୍ଦୁ
ସଂଗ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ସମ୍ଭବ ଏକ ଅନ୍ଧ ଶକ୍ତି
ଦିଲ୍ଲୀ ଜହାନମେଳକ ସାହାମନେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ମହାତମ
ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରଦ୍ରଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡା ମହାବାକାର ଏ ସୁଖକିରଣ
ଆମ୍ବାନାକେ ଯୁଦ୍ଧବାହୀନ୍ତି ଶ୍ରୀ ରାଜ ଚରଣକୁ ବର୍ଜନାନ
ବର୍ଜନ ଏକ ଯେ ଅନ୍ଧର ମର୍ମବାଦୀ ଉଷା ବରତା ନିମ୍ନର
ମହାଭାବୀ ସବ୍ଦା ସତେଜେ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମହାପତ୍ର କୃତ୍ତବ୍ୟାନକ ଗ୍ରାନ୍ଥାବଳୀ (ପଞ୍ଚ ତ୍ରୈତାଂ ଅର୍ଥାତ୍
ବିମା ସମ୍ବାଦୀ) ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କବିତାରେ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀପାତ୍ରଙ୍କିଲାଙ୍ଘନ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ କୋମହିତରେ ଦିକ୍ଷଯୁକ୍ତ କବିତା କବିତାର କବିତାର ଅର୍ଥ-
ଧ୍ୟୁମ କୋର ବାଦତା ଦେଖିବା ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ତଳାକାର କବି
ଦିଗନ୍ତ ବହାର ଉପରେ ବରପିଲ କୋର ପାଇବାର କାହାର
ଦିବ ବିଶାର୍ଦ୍ଦ ନିର୍ମତ ବଳୁଅଛି ନାଶର ଆବଶ୍ୟକ ତ୍ରୈତାଂ
ମହାକାର ଥିବ ବାଲକରଙ୍ଗାନନ୍ଦକ କରୁ ନିରାପଦ କବି
ରହିବ କହିବେ କି ଏହି ପାଠୀ ଦିନ ପଠିବ କୋବାଦିନ
କଥ ପାରିବ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟ ପାଇବେ ଯକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧ ବିମା ଦେବିତର
କ୍ରିତ୍ତବ୍ୟ କବି କବିତା ବହାର ଜ୍ଞାନକ କବିତାର କବିତାର
ପାଇବେ ଏ ତରିପାତ୍ର ବହାର ।

ବାରପଟାରୀରୁ ଯାଏସିବାରେ ନିଶିହାରୁ ଫେରୁ
ଖେଳକଟମାର୍ଗ କଥାକାରୁ କହାଇଲୁ ଆହାର ଖାମ ଦଳ
ଖୁମାନଙ୍କେ ବାରକମଣ୍ଡା ହାତେକମାରେ ନିଷ୍ଠ କରୁଅଛୁ
କୁ ବର୍ଷକ କରିବର ଏ ମାର୍ଗଟୁ ମୁଖ୍ୟ ଦେବ ହୋଇ ଗଲା
ପଢ଼ିବାମାରେ ରକ୍ତଜା ବର୍ତ୍ତନାର ।

ମାତ୍ରା କାଳମୟେ ପୁରୀରୁ ସେ କେବଳାମାନଙ୍କୁ
ବିଶ୍ଵକାର୍ତ୍ତ ଉଠିଲେ କବନ୍ଧାଦେ ପାଇରାଯାଏ ଓ ଗ୍ରାମ-
ମାଳରେ ବାର୍ଷି ବରରେ ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ମାନେ ଦୂରମୁ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶାଳକୁ ଚାହେଇ ମାନିବା ହେଁ ସାରାଜ୍ଞ
ବରମ୍ଭ—ଏଥରେ କୁଣ୍ଡ ପରେଇ ବସିବ ଦେଖାଇ ଥାଏ
ଅଛି ।

ହୁଣ୍ଡୁମୁକେ ପାତୁଳରେ ପାତିର୍ଥୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଇଲା
ଏହି ଗୋଟାମ ପିତାରଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟଭାବରେ ଥିଲାପ୍ରତିଷ୍ଠା-
ନ ହେଉଥାଏବୁରେ ଏହି ଶାଖା ଗୋଟାମ ଗୋହକାର
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା।

ଶୀମା ପ୍ରଦେଶରେ କଥୟ ହରିରେ ଜୟନ୍ତ ସବା କିମ୍ବା
ହରିନ୍ଦ୍ରିଯ ତ ତମେ ଏକିଛି କରିବାର ଗୋ ଏ ହେଉଥାଏ
ବ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତି ଅଧିକ କାଳିତମାଙ୍କେ ବାହି କେଇ ସବାପୂର୍ବ
ବଦିଥାଏନ୍ତି । କଥୟ ହରିରେ ବାଯେ ଘଟାଇବା ଏକାହରେ
ହଠାତେ । — ଏ ଏକ ଦୂରତା ପ୍ରକାର ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଚାନ୍ଦୁ ।
ଶ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଚାନ୍ଦୁ ।

କରିବାରେ ସମ୍ବଲପ୍ତ ସହିତୀୟ ହେବ, କୋଣାର୍କ-
ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବାବୁର ଜେହି ମହି ଆହେତ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀ
ବହୁଧିଲେ ପାହା ନକ୍ଷତ୍ର ଏହି ସମ୍ବଲପ୍ତ ଦୟକଷ୍ମ କରିବ
ଯେବେଳେ ସହିତୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ମହି କମିଶେ ହେଉଁଥିବାରେ !

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କଣନଦିପିଲା ସମ୍ମାନକ ମହାନାଳ

ଗଲ ସ୍ପାହର ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗନ୍ଧେଶ୍ୱର ସମେ

ପଦ୍ମାବତୀ ପଳ ହୃଦୀରେ କଣ୍ଠାୟାଏ ଯେ
ବ୍ୟମ୍ଭ ଉତ୍ତରଶ୍ଵର ବିଭୁଗରେ ଏ ବର୍ଷ ଜ ୨୫ ଶା

ଶୁଣ ଦ୍ୱାରୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଲକ୍ଷମ୍ବାନୀ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ହେବ କେବଳ ଏକ-
ବିରେ ମନ ବୋଧ କରିବ, ଜାମନ୍ୟ କୌଣସି
ବିଶେଷ ଆଶା ଅଛି ଯବା ସେ ଏବର୍ବନ୍ ନହିଁ
ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଗତି କୋଡ଼ିଏ କର୍ତ୍ତା
ହେଲେ ପ୍ରାୟ ପରା ଅଖକରେ ଏହରୂପ ଫଳ
ଦେଖା ସାରଥିଲା । ଉତ୍ତରବାରେ ଇଂବଜା ଗିରା
ଆବମାନୀରୁ ପ୍ରାୟ ଅନୁନ ଥାଏ ଗତ କଣ
ଏ ଘରଙ୍ଗରେ ଦ୍ୱାରୀ ହୋଇ ଝୁବେ ମାତ୍ର
ଦେଖିଥିଲୁ ହିତସାଧନ ପରେ କେତେଜଣ ବ୍ୟସ
ଅଛନ୍ତି ବାହାରକାରୀ ଦେଖିଥିଲୁ କୁମର କେତେ
ମହିନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା ?
କେତେଜଣ ହାଥୀର ଜୀବିତ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ଅପଣାକୁ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାପନ କରିଥିଲୁ ରହି ଆଶା
କେତେଜଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସରକମ୍ପ ଦେଇ-
ଥିଲା ? ସତ୍ୟର ଦେଖିବାରେ ଅଛି ଅନ୍ୟ
ଲୋକ ଛପା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସରକାର କୁମର
ଲାଲପାରେ ବ୍ୟସ ଟ ୧୦ ଟାର ବିଷ୍ଣୁଗାରିଗ୍ରାମ
ଦ୍ୱାରା ମୋହରିଶ ଶଣ୍ଡେ ପାଇଲେ ତ୍ରମ ସହିତ
ଓ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଆଶା ଚନ୍ଦରାର୍ଥ ମନେ
ବରନ୍ତି ଅଜଳାର ସରକାର କେତେବାରାନଙ୍କ-
ରେ ବିଶେଷ ଉପାୟଧାରୀ ଯୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତା ସମ୍ଭାବ
ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅଥବା ମାତ୍ର ପଦ୍ଧତରେ ପ୍ରତିକ
ଉତ୍ତର କେତେଜଣ ତ ସେମାନେ କେତେ-
ଶତ ବିଜତର ଅସନ ଅଖକର କରିଥିଲା ?
ଅଦନକିଷ୍ଟଠାରୁ ଅଛି କବି ହେଲେ ହେଉ-
ବଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକବି ମଧ୍ୟରେ ଦୋତ୍ର-
ଦୀତ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ନିରା କିବେଳ୍ୟ
କିବେଳେ ଶେଷ ଆଶା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ତୋ-
ରେ ମନେ ସୌଭାଗ୍ୟ କାଳ ଅଳିବାହିତ କର
କି ପେନ୍‌ସନ୍ ଦେଲି କରିବା ଅବିଲେସନ୍‌ପ୍ରେସ୍
ଠାରେ କଲେଜ ହେଲି ବନଠାକୁ ଭାଜ
ମାର ପଥ ପ୍ରଶ୍ନ କୋରଧିକା ପ୍ରତିକରେ
କେବଳ ଅଛି ଅଛି ଲେବେ ତହିଁରେ ମନ
ଲାକ୍ଷ୍ମୀ ସେବେଦ୍ଧ ଯେବେ କର ଏହେନ୍ତି ଧାର
ରହି ବହୁବି ପ୍ରାୟ ୨ ଏଲ୍, ଏ, ପରିଷାରେ
ଦ୍ୱାରା ଯାଏ ଓ କ, ଏ, ପରିଷାରେ
ଉତ୍ତରା ଭାଗରେ ଶୂନ୍ୟ ପତି ଥାଏ କି କବା
କିମି କଣେ ଅଧେ ବାହାର ପତନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଛି
ଏଥେର ବିଷୟ ସେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥି ! ଏବେବାଳ ଅଭିଶାଳ ପରିଷର
କି ସକା ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଲସହାଧାରୀ
କି ଶିଖିବ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମବଳ ହେବା

କୁ ପଡ଼ିଲା ଅପରାଇ ହଞ୍ଚି ସାଧ୍ୟ ଶରୀର ପଥ-
ଗୁଳନା ନ କର ପଦ ମର୍ତ୍ତିବାର ଟେକ ନ
ଦିଏ ଯେବେ ସେହି ଅସଦାୟ କମ୍ଭୁରୁ ଜାବ-
ବାମ୍ବୁଣ୍ଡୁ ପରି ଲାକାଇଛି ହେଲେ ତେବେ ତଳ
ଶିଶ୍ଵାର ଆହ ଗୋରକ କେଉଁଠରେ ରହିଲା
କେବେ ଜୁଗେଥ ଥିଲେ ହାବମମାକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ
ପଡ଼ିଲେ ବିବଧାତକ ଦଳକର ପଦକୁ ଜାର
ଦେବାର ସମ୍ମାନା ମାତ୍ର ତାହା ସଦଜ୍ଜରେ ବନ୍ଦ-
ବାର ବଠିକ ଉର୍ଧ୍ବପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁରତ ଶୁଣର
ଅବସାନ ଓସେଥିରେ ଅପଟି ହେଲେ ଯାବନ୍ତି-
ବନ ଏହ ସ୍ଥାନରେ ଧତ୍ତ ଗଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ ଓ ଅଳ
ଶିଶ୍ଵାର ଦୂରେ ସବଳମାଲେ ହେଲୁ କପି ଯନ୍ତ୍ର
ଲହା କ ସାମାଜିକ ଜନାର ବିଷୟ ? ଅଷ୍ଟ
ଅନ୍ତିମ ଲୋକେ ବନ୍ଦ କଞ୍ଚିରେ ସହ ପାରବେ
ମାତ୍ର ସୁଦର୍ଶନ ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କ ପରେ ପାହା କ
ବଦାପି ସହ୍ୟ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ?

କେହୁ ବିଦ୍ୟାକୟରେ ଥିବାବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
କରି ଲମ୍ପ ବିଜୁଳାକୁ ସା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଜାଗାରେ
ପରିଚୟ ଦେଇ ଆଜ୍ଞା ମାତ୍ର ସଂରାବରେ ପଦା-
ର୍ଥର କରିବା ମାତ୍ରରେ ସେ ସବୁ ଏକାବେଳକେ
ଲୋପ ହୋଇ ଯାଏ ସମୟକୁବରେ ଦେଇ
ଅବା ଅଛନ୍ତିବାବରେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଲୋପିବି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରୁଗ ହେବାକୁ ମନ ଦଳାନ୍ତି
ନାହିଁ । ସଦାସଂଦା କାର୍ଯ୍ୟାସବଳୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟକ
ବିଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ଦେଇଆନ୍ତି । ଦେଖିଯୁ
ମଙ୍ଗଳାମଙ୍ଗଳର ଚିନ୍ମା ଲଭିବା ଦୂରେ ଥାଇ
ଅପଣାର ଗୃହ ଛାର୍ଯ୍ୟର ଫୁଲଳା କରିବାକୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଳାଇ ନାହିଁ । ହୃଦୟର ପ୍ରାଚ୍ଚାଳି-
ରେ ଏହାକି ଅତିକ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରାଯିବ ପାଦା ଶୀଘ୍ର
ଦୟନ କରିବାର ଉତ୍ତର ଅଭୟବ ତିର୍ଯ୍ୟକ ପୁର-
ବମାଳେ ଚାଲି ଦୂର ନିଷେଷ୍ଟ ଭାବ ପରିବଳନ
କର କୁଣ୍ଡା ସରକାରୀ କୁକୁରକୁ ଆଶ୍ରମ ନ କରି
ଉଠ ଅଗାର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ଦୂର ହୀନ୍ତ ଶୀଘ୍ର
ବିଦ୍ୟା ପରିଚୟକାଳୀ କରି ଅନ୍ତରା ପରିଶାଳନ
ନବନବ ଜୀବନୋପାୟମାନ ଆବଶ୍ୟକ କର
ଅପଣାର ଓ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଭାବବଳକର
ଶୀଘ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ ପରେ ପର୍ବତାଳ୍ପ ହୃଦୟ ଦେଖିଯୁ
ହିର୍ଯ୍ୟାଧିଳରେ ବୁଝି ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର
ମହିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସାଥୀ କରି ଏଇରା ଏକାନ୍ତ
ନାହିଁଯା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଦେଖିବାରେ

To
HIS EXCELLENCY THE MOST HONORABLE
GEORGE FREDERICK SAMUEL ROBIN-
SON, MARQUIS OF RIPON K. G., P. C.,
G. M. S. I., G. M. I. E., VICEROY AND
GOVERNOR GENERAL OF INDIA.

MAY IT PLEASE YOUR EXCELLENCE,

The undersigned members of Orissa People's Association, sensibly alive to your Excellency's noble deed in sowing fresh seeds of liberty in the life of the people of India, destitute of independence, by vouchsafing to accord to them the benefits of Local Self Government, humbly beg to offer their present of hearty thanks to your Excellency. We express our deep sense of gratitude we owe to your illustrious statesmen, for the revocation of the Press Act, and having graciously re-established its freedom. We are truly grateful to your Excellency for your earnest desire to effectuate the advancement of commerce and mass education in this country. Sanguine hopes are entertained by Orissa People's Association that under the wise administration of such an enlightened and righteous Viceroy the Laws relating to Rent would be just, and devoid of any tinge of partiality, and

contribute to the welfare and production of beneficial fruits both to the Landlords and Rayats in general; and that the difference of Laws, now in force, in connection with the legal prosecution of a European and a Native, would be annulled, and their uniformity be effected, and that your Excellency would graciously be pleased to repeal the Arms Act.

Though we are sorry for being deprived of the honour of seeing the true benefactor of the Indians, the just, kind, and worthy Representative of Her Most Gracious Majesty the Empress, yet as we are enjoying the peace and prosperity equally with the other parts of India, greatly advanced by your Excellency's wise measures, the ever-loyal Orissa People's Association offers hearty prayers to the

Almighty Father that His Excellency Lord Ripon may have a prolonged life, that our Friend of India, the magnanimous Ripon, may have a long life.

We are
Your Excellency's most obedient
Servants;

四

BABU DENONATH BANERJEE
Offg. Hon'y. Secretary Orissa
People's Association
CUTTACK.
1 Larkins Lane
Calucutta 12th January 1883.

Six

In accordance with the request contained in your letter of the 19th ultimo I have laid the address before His Excellency the Viceroy, who desires me to express to the Orissa People's Association his thanks for the terms in which they speak of the measures of his Government.

I am Sir
Yours Obediently
H. W. PRIMROSE
Private Secretary to the Viceroy

ବିଜ୍ଞାପନ ।

୧୨। ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରର କରେଯ ମିଳିଯା ବ୍ୟାପାର ପଦାର୍ଥ
ଦର ଲେଖିବା କରସିଲୁ ଅବଶ୍ୟକ ଘେରିଲାମାନେ ଜୀବିତାଳ
କାହାର ଜୀବିତରେ ବେଳାକେ ଆପଣଙ୍କ ସାଂକେତିକ ସହିତ
ଆବଦିଦର୍ଶକ ଅଛି ଭାବିଷ୍ୟତ ୫୫ ବି ନିଧରେ ବିଜ୍ଞାନ
ମହାଶ୍ୟାମ ମେଲେଚଳି ବ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରର ନିକଟରେ ପଠାଇବେ
ତା ୫୦ ଟି ଏ ଜନାର୍ଥର ସନ ୮୦୦
ରୋହି ।

କମାଟ ୫ ଦିନରେ କଣା ଜାଗଥିବ ହେଉ ମୋହଳ୍ଲା
ପାଇଁ ଯାଦିବ କେତେବେ ୩୧୭ ଲା ।

କରୁଥା ଦସାନେ ପଢାଏ ତ ହସାନ ଉତ୍ସମବ୍ଲେ
ତାମ୍ରବ ମେତୁରେ କାହିଁ ମାରୁକ ହେଉନ ପାଇଁ ମନ
କାହାରେ !

ବସିଗୁରୁ ଲଜ୍ଜା ହେବାର ମୃଦୁଳ ସେ ଏହି ତାରିଖକୁ
ଏକ ମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପରି ମହାମ ସତର କବିତାରେ
କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରର ମେନେକର ଶ୍ରୀପୁଣି ଥିର ଏହି କବାନ୍ତିର
ପ୍ରାତିହବ୍ରଦ୍ଵାରା ନିବକ୍ଷୁ ଦରଖାତ୍ ପଠାଇବା । ତା ତୁ କିମ୍ବା
କାହିଁପରି ସବୁ ଯାଏଇ ମାତ୍ରା ।

୧୮

ପତ୍ର କଣ୍ଠରମ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

339

ପ୍ରଦୀପ କମାଳ ୫ ଲକ୍ଷ

TO LET.

The coconut plantation at False-point containing about 12,000 trees—
with Tanks, well, and fresh garden

Apply to R. H. BODDAM,
Manager Killah Coojung
Tikree.

Tikree }
Cuttack, }
23-1-83 }

ସବ୍ ସାଥାରକୁ ଏକାଟ୍ରାନ୍ ଜୀବ ବିଶ୍ୱାସରୁ
ଯେ କିମ୍ବଳିଖିତ ରେଡ଼ିସେସ୍ ବିଶ୍ୱାସାନ ମଧ୍ୟମର
ସବାରେ ଏପବାର ମାଜାପଥର ଦେବେ ଯେ
ସେ ପଥରମାନ ମନୋମାତ ହେବ ଓ ଯେ
ମାବଜାପଥର ଦେବା ନମନ୍ତ୍ର ଯେଉଁ ଯେତେ
ଲୋକମାନେ ଯେ ଯେ ରେଟରେ ସରକାରକୁ
ଭକ୍ତ ପଥର ଦେବେ ରହିର ଟେଣ୍ଟର ତଳିବେ
ବିଶ୍ୱାସାନରୁ ଯେ ଭକ୍ତ ପଥର ସରକାମାନ
ମରମଜ ସକାଗେ ଜମା କର ରାଜି ପଞ୍ଚାମୀ
ଓ ସରାବରୂପେ ସବ୍ ଓରାଯିପୂର ଦେଖାଇ
ଦେବା ଜାଗାମାନଙ୍କରେ ଗାଥ ଏମନ୍ତ ସୁଲଭେ
କହିବେ ଯେ ରହିରେ ଗତିଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
କୌଣସିଗୁପେ ଅରଜନ୍କ ନ ହେବା ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିତା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ଜାତ୍ରା
ଶକ୍ତି ପଦରେ ସମସ୍ତ ମାଳମାଳ ଅମଦାମା କରି
ଗଲ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ କରାଯିବ ପ୍ରଭେଦକ ମାରିଲାର
ଏକ କୁଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥାତ୍ ମାରିଲାର ଏହିପାରେ
ଯେତେ ପଥର ଦରବାର ହୁଏ ସବୁ
ପଥର କମାଳନ ଭାଙ୍ଗିର ମାପ କରିଯାଇଁ ରହି
ର ଦାମ ଦିଆଯିବ ସେବେ ପଥରଗାହମାନ
ନିଜରେ ପୁରୀର ଆୟତେବେ କହି ସାରେ
କାନ୍ତରାଜକାରର ଦାମର ଉଠେଇନ ହେବ
ସେବେ ଯେଥିର କାନ୍ତରାଜକାର ଅଧିକାରୀ ହୁଏ
ହେବେ ସେ ଅଠା ଖର୍ଚୁର ପଥରମାନ
ସୁନ୍ଦରୀ ଗାୟ କରିବ ହୁଏ ସାରେ ପଥର

କ୍ଷେତ୍ର ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮୮ ଜାନ୍ମୟ

୩୦ ଜୁଲାଇ ୧୯୮୮ ମରିଛା । ମୁଖ ମାତ୍ର ୫ ଟଙ୍କା ୬୫୦ ଟଙ୍କା ଶାଲ ପତାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ରିମ	ବକ୍ସାଥୀ
ବାର୍ଷିକ	୩୫୯	୩୯୯
ଡାକମାସିଲ	୩୦୪	୩୧୯

ଜୀବନ

ବିଜ୍ଞାପଦେଶର ଶିଖାବ୍ରାଗର ଉଚ୍ଚେକ୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ରାବେବ ବିଜ୍ଞାପ ସକାଶେ ଶିଖା ସମ୍ବନ୍ଧର ସରରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ଦେବା ଏବଂ ତାହାର ବିବରେ ପ୍ରେସିଜେନ୍ଵି ବଳେକ୍ଷର ପ୍ର ନିସ୍ପଳ କେଳେଇ ସାହେବ ଏକଟଙ୍କ ରହିବା ସଂବାଦ ଏହି ପୁଷ୍ଟେ ଲୋଗିଅଛି । ଯଶ୍ଶବ୍ଦର ବାରୁ ବିଦେବ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା ବେଳେଇସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ବାହା ପ୍ରତିମେ ଲାଦାଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ଶେଷ ଅଭିଭ ସାହେବଙ୍କୁ ପଦୋହିତ ଦିଆଯିବାରୁ କଲା ଗୋଟି ବର୍ତ୍ତର ବିଶ୍ୱର ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକ ଲୋକ ସନ୍ଦେହ କରିଛି ଏବଂ ମାଲା କରି ଶେଷଟଙ୍କ ଟମସନ୍ ଆହେବ ଏପରି ସନ୍ଦେହର କାରାର ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାର ହଲ ହାତ ଲାଦାନ୍ତି । ମହାମାଳି ଲାର୍ଜ ଉପର ପାହେବ ରମେଶ ବାରୁଙ୍କୁ ପ୍ରକାନ୍ତକ ନିଯୋଗ ହେବା ବାନରେ ଯେଉଁ ହଦାର ମାତ୍ର ଏବଂ ବିଶ୍ୱର କରିଥିଲେ ଶେଷ ଲାଟବର ସେହି ଅଭିଭ କରିବାର ଉପର ଥିଲ । ଏହିପରି ଅଛି ହର ଏବଂ ପଦକୁ ଦେଖାଯି ନିରାଶ କରି ଇଂରାଜଙ୍କୁ ନିଯୋଗ କରିବାରେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତି ସମସ୍ବାଧାରି କରିବାରେ ତାହାଙ୍କ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ ଦେହା ଏପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେବି ଏପରି ମାଲାକର ଟମସନ୍ ଆହେବଙ୍କୁ ଲୋକେ ସେପରି ମାଲାକର ସେପରି ହେବେ ନାହିଁ ପର ।

ତଳତର୍ବର୍ଷର ବି, ଏ, ପଦାଶାର ଫଳ ଗଲ ସପ୍ରଦାର ଲାଗୁଯା ଗଜେଟରେ ବାହାର ଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧର ଜ ୧୯୭ ଶ ଶତ ଭାର୍ତ୍ତାଣ୍ତି ହୋଇ ଅଭିନ୍ଦି ଅର୍ଥର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ କ ୧୯ ଶ ପ୍ରୟରେ ଜ ୪୯ ଶ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ଜ ୧୯୭ ଶ । ବେବନସା କଲେକ୍ଷନ୍ ଅଥର ଜ ୨ ଶ ଏବଂ ପଦାଶା ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ହାତୀ ମଧ୍ୟ ପଦାଶା କ ୫ ଶ କରିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଭିନ୍ଦି ଏବଂ ବହୁ ମଧ୍ୟ ଜ ୧ ଶ ପ୍ରଥମ ଜ ୨ ଶ ହୃଦୟ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଜ ୧ ଶ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ପାଥ କରିଅଛି ସେ ଯୋଗଧାରିତାନୁସାରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇଥାର । ବେବନସା କଲେଜ ପ୍ରତ ଏ ବର୍ଷର ଫଳ ଅଭିନ୍ଦି ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣନ୍ତ୍ଯ ଅଟର ଏବଂ କଲେକ୍ଷନ୍ ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ ଏବଂ ଅନ୍ଧାଳକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧର୍ମବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ଧାଳକମାନଙ୍କୁ କରୁଣ କି ଏଣ୍ଟିମ ପ୍ରତର୍ବର୍ଷ ଏହିପରି ଫଳ ଦେଖା ଯିବ ତାହା ହେଲେ ପ୍ରଥମ କେବେର୍ବର୍ଷର ଫଳ ଦେଖି ସମସ୍ବାଧାରଣ ସେମନ୍ତ ଦୁରାଶ ହୋଇ ସେପରି ଅଭିନ୍ଦି ହେବେ ନାହିଁ ।

ପାଥ କରିଥିବା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଲାମ ସଥି—
୧୯ ଶ୍ରେଣୀ ।
ବାରୁ ମନମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରାଣ୍ତି
୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।
ଗୋଲାକନ୍ଦ ଗୋଧୂର୍ବ । ବ୍ରହ୍ମାକନ୍ଦ ଧାର୍ମି

“୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ”
ଶୋଧାଳବନ୍ଧିତ ଦାସ । ବର୍ଷକୁ ଶୋଧ

ଡିଶା ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରୁ ଗର ପ୍ରଦେଶିତା ପାଥାରେ ଦିବାତ୍ମି ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କଲେକ୍ଷନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦରି ପାଇଅଭିନ୍ଦି ଯାଥା ।

“୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ” ହୁଅ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା
ବିପରିତର ଦାସ ପୁରୀ
ଶାଶମରତ୍ନ ବୋଷ ରେବନସା ବଲେଜ
କରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ ବାଲେଶ୍ୱର
ଶକ୍ତିକଣ୍ଠାର ଦାସ ରେବନସା ବଲେଜ

“୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ” ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଆନନ୍ଦଲାଲ ବୋଷ ରେବନସା ବଲେଜ
ବିଶ୍ୱାଳାପ ସିଂହ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ
କୃଷ୍ଣବାମ ଦାସ ରେବନସା କଲେଜ
ପୂର୍ବଧିମୋହନ ଦିକ୍ଷାର୍ଥ ବାଲେଶ୍ୱର
ବାଲୁକ୍ତି ସେନା ପୁରୀ
କଲମାକାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା

ଏଥିରୁ ଦେଖା ଯାଏ ମେ ଏଥର ପଦାଶାରେ ଡିଶା ମଧ୍ୟରେ ପୁରୀ ସନ୍ଦେଶପ୍ରାନ୍ତ ପାଇଅଭିନ୍ଦି । କଟକ ଗ୍ରେ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର ଗ୍ରେ ହୋଇଥାଇ । ଲମ୍ବାନାଥ ସ୍କୁଲକୁ ଦେଇ ପାଥ କରି ନ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ତୁମବରଣା ଏଥିପୁଷ୍ଟେ ଲୋଗିଥିଲୁ । ବଲୁ ସେଠାରୁ ଲାଗେ ଧାର୍ମି କରି ହୁଅ ପାଇବାର ଦେଖି ବଢ଼ି

ଆନନ୍ଦ ଦୋଇଥିବୁ । ବଢ଼କ ଥାକେଉମିରୁ
କେହି ଦୂରି ନ ପାଇବା ଦୃଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛଇ ।
ରେବନଧା କଲେଜର ଶ୍ରଦ୍ଧାତାରୁ ଏମାନ-
କର ସେଇବା କଣ୍ଠ ପତିବାରୁ ଏପରି
ଦୋଇଥିବ ।

ବିଶବ୍ର ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଦୂରଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ବାସୁରଙ୍ଗ କିପ୍ଯାର ଅନୁଭବର କର ଗତିମାଧ୍ୟ
ତା ୨୦ ରାଜ୍ୟ ଶକ୍ତିବାର ଦଳ ଅପରାଧ କାଳରେ
କାରୁ ଦେଶବଚନ୍ଦ୍ର ସେଇ କଲିକଟିଆ ଟାଇନ
କଲରେ ଥର୍ମସମ୍ମାନ୍ୟ ବକ୍ତୃତା କରିଥିଲେ ।
ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର ଧନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଧି ଅନେକ ଛୋଇ
ସାହେବ ଓ ମହୁଳା ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ
ହୃଦୟର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବଳଟି ନିରାକୃ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ବାରୁ ମହୋଦୟ
ଦୂରଲକ୍ଷ୍ୟକାଳିବ୍ୟାଧି ବକ୍ତୃତା କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଶ୍ରୋତାମାନେ ଯଳ ପଳ କରିବାକାରୀ
ଆପଣାର ଆନନ୍ଦ ଓ ପ୍ରଶଂସାବାଦ ଜଣାଇ-
ଥିଲେ । “ମୂରୋପ ପ୍ରତି ଅଧିକାର ପରି” ବ-
କ୍ରାତାର ବିଷୟ ଥିଲା । କେବଳ ବାଦିକର
ବକ୍ତୃତା ଶୁଣିବା ଲାଗି ଯେତେବେଳେ ସହସ୍ର
ଛୁଟକମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିଲେ, ଭାବିତ
ଯେ କର୍ତ୍ତାପାଇଁ ଏକାକ୍ରମ ଦୟା କି ହେବ
ଏବା କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ । ତାହାକୁ ମର ଯେ
ଲୋକରେ ଧରି ଏକତା ଥିବାଠାରୁ ଏବୋ-
ଦେଶଖତା ଥିଲା ବ୍ୟାପାର୍ଯ୍ୟ । ଏକତା ବା ଏକ
ଧର୍ମପ୍ରଯୁକ୍ତ ହେବା ନିରାକୃ ଦୁଃଖାତ ମାତ୍ର
ଗୌତମ, ବା ମହାତ୍ମା, ବା ଶ୍ରୀମଦ୍, ବା ଦୃଢ଼ ଯେ
କୌଣସି ମହାତ୍ମାଙ୍କ କଥାର ଧର୍ମ ହେଉଳା କା-
ହିଁ କି ତହିଁର ଏକ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିବା ସୁଲେ
ସୁମୁଖର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଏକତାବସ୍ଥାର
ହେବାକୁ ଉଦେଶ୍ୟ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା
ହିଥେୟ । ଭାବ ମହାତ୍ମାଙ୍କର ମରଧାରାବୋଲି
ଦୁଗ୍ଧା ବା ଭୂପକାଶ କରିବା ଉତ୍ସବଙ୍କର ଅବ-
ନ୍ଧାନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅତି ବିକ୍ରି ନୁହେ । —ମହାତ୍ମା
ଭାବ-କେବଳ ବାଦିକାରୀ ଯେ ଭାବଜନନ
ଧର୍ମର ଗୌରବ ରମା ହେବ ଶୁଣିବା ଅନ୍ତରେ
ଅକନ୍ଦର ବିଷୟ ନୁହେ ।

ସମ୍ବଲ ଜୀର୍ଣ୍ଣବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦାରତ୍ତ
କରାଇ ଅଛି । ମହାଶୁଭର ଦେବାଳ ବିଜ୍ଞାପନ
କଳେଖାଲୁ ଗର୍ବମାସ ତା ୨୧ ଫୁଲରେ ମାନ-
ଦିଲ୍ଲୀର ସମ୍ବଲ କର ଅମୂଳକୁ ଶୋକପା

ଗରବେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି । କଥୁଳ ହୃଥି
ଶଙ୍କାକର୍ଷିତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଏହାଜର
ମୂର୍ଚ୍ଛା ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଟଇ । ମୁଁ ସମସ୍ତରେ
ଏହାଜର କ୍ଲିଶ୍ଚବର୍ଷ ମାତ୍ର ବୟସ ହୋଇଥିଲା ।
ସୁଇରଂ ପୂଣୀ ଯୌବନ କାଳରେ ମର ଅଛନ୍ତି
ଅଥବା ଶରୀର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଉଜ୍ଜ୍ଵା-
ଲୁମ୍ବି ମହାଶୟ ଜଣେ ମାତ୍ରାଜୀ ପ୍ରାଣିଗ ସେ
ସେହି ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ କର ଆପଣା
ଶୁଣରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକ ଅବହ୍ଲାସ ହୃଜପଦ-
ରେ ଅଗୁଡ଼ ହୋଇଥିଲେ । ମହାଶ୍ୟର ବେ-
ବାଜ ହେବା କାଳରୁ ଅକୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ହିନ୍ଦୁ ବଜ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଓ ସୁଶାସନ ସମ୍ରକ୍ଷଣରେ
ନାନା ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କର ଅତି ଜନବା-
ରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଥିବାର ପରିଚୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏଥେନ୍ତି ସେ ସବୁ ମାଧ୍ୟାର୍ଥିତ ଓ
ଦର ଦିନକର ସାର ପ୍ରଭାତକ ଥର ଭାବିତବ-
ର୍ବର ଗୋରବ ବଢାଇ ଅଛନ୍ତି । ଶାହାଜ ମୁନ
ଏକା ମହାଶ୍ୟର କାହାକି ସାଧାରଣ କରି
ବିଷୟ ଅଟଇ ମହାଶ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଦେବାଜ
ନିଯୋଗ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଆନୋଳନ ଲାଗି-
ଅଛି । ମହାଶ୍ୟରକିମ୍ବର ମହା ଯେ ମାନୁଷ
କେହି ଦେବାଜ କିମ୍ବା କ ହୋଇ ବେହି
ହଜ୍ୟର କୌଣସି ଯୋଗଦିବାନ୍ତିକୁ ଛନ୍ଦ
ପଦ ଦିଯା ଯିବ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ସେଇ
ଯୋଗଦିବିଦ୍ଵାରୀ ଅଛନ୍ତି ବ ନାହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଜନ
ପତି ନାହିଁ । ଯେବେ ଯୋଗଦିବିଦ୍ଵାରୀ ଅଛି
ଦେବେ ଶାହାଜ ହିନ୍ଦୁ ପଦ ଦେବା ଗର୍ବ
ମେଣ୍ଡକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର ସେପରି ଦିବ
ନ ଥିଲେ କେବଳ ମହାଶ୍ୟରବାସିଙ୍କ ଦେଶାର
ଭାଗ ଦୂରିକୁ ଚରତାର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଇଁ ସୁଫଳ
ଗ୍ୟ ଦେବାଜଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରୁ ସେ ଗର୍ବକୁ କର
କରିବା କଦାଚ ଦୂରିର ଏବ ମନୋକପ
ଦେବ ନାହିଁ ।

ବାଲେସର ରେଲିବେ କମିଟିର

ଆବେଦନ ।

ବାନ୍ଧେଶ୍ଵର ରେଲବେ କମିଟ ପୁନଃବାର
ଗବଞ୍ଜିମେସ୍ତ୍ର ନିକଟକୁ ଏଇ. ଆବେଦନପତ୍ର
ପଠାଇଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁଣ୍ଡେଲେଖି-
ଥିଲୁ । କେତେବେଳ ଦିନ ହେଲ ସେହି
ଆବେଦନପତ୍ର ଏକଖଣ୍ଡ ପ୍ରତିଲିପି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଧାରାଥିରୁ ଏବଂ ତାହା ପାଠ କରି
ଦେଉଣ୍ଟିଲୁ ଯେ ଏଥର କମିଟ ଅଭିନି ଦେଇ

ଏବ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଶା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟ-
ଦର ଗେଠ ଲାଜସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ଏହ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶ୍ୱଳ କି ଦୃଢ଼ତ
ନଦୀମାନଙ୍କରେ ଶକ୍ତି ଦେବ ନାହିଁ ଏବ କେବି-
କ ପଥକଳ୍ପ ଯାତାଯାତ ନମିତ୍ର ହାଲୁବା ରେଖ-
ବାଟଟିଏ କଶଦ୍ୱାରୀ ସଡ଼କ ଉପରେ ଦେବ
ଅଥର କମିଟିର ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହ କି ସମସ୍ତ ନଦୀ
ଉପରେ ଶକ୍ତି ଦେବ ଏବ ପଥକ ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦ
ଦୃଢ଼ତ ଯାତାଯାତର ଉପଗୋଚା ରେଲଗାଟ
ସାରୀଗଞ୍ଜଠାରୁ ମେଦମାୟର ବାଲେଶ୍ୱର ଓ
ଖୋରଖା ବାଟେ ପୁଷ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମିତ୍ର ଦେବ ।
କମିଟିର ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପଜୀବ ଏବଂ
ସବକ ଅଭିନ୍ନ । ସେମାନେ ଏକାବେଳକେ
ବାଟ ପିଟାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କି କର କେବଳ
ଏହ ଯାତାଯାତ କର ଅଛନ୍ତି କି କରଣ୍ଟିମେହା ଏଥର
ବାଟକୁ ଅଭିନ୍ନ, ବ୍ୟମ୍ଭୀକାର କୋଣି ପରିଚାଳା
କରିବା ପୂର୍ବେ ଥରେ ଏଥର ଜୀବବ ରଖୁମିଟ
ଏବ ଏହ ବାଟରେ ଯାତାଯାତ କରିବା ପଥକ
ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦର ତାଲିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅନ୍ତର
ଦେଇନ୍ତି ଏବ ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଏହ କି
ଏହ କାର୍ଯ୍ୟାମାନ ହେଲେ ଅନ୍ତାଯାୟରେ ମନ୍ତ୍ର-
ମେଷ୍ଟକ ବନ୍ଦରଦେବ କି ଏହବାଟ ନମିତ୍ର କରିବା
କୌଣସିଲୁଧେ ରତ୍ନ କରିବା ଏବ ଏହାହାତ
ସେଇଁ ଲହ ଦେବ ଭାବରେ ଅନୁଭବ ମୂଳଧନର
ମୁଖ ଘୋଷାଇବ । କମିଟି ଦେଇମାସକାଳ
ଫ୍ଲୁଇ ପାଇ ଏବ ଅନ୍ୟାପତ୍ତାଠାରେ ମୋହର
ର ନିଯୁକ୍ତ କର ଜୀବଦ୍ୱାରୀ ସଡ଼କରେ ଯାତା-
ଯାତା କରିବା ଲେଜ ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦ ଯେଉଁ
ତାଲିକା ସବୁ କରିଥିଲେ ଅବେଦନପତ୍ର
ସହି ତାଦା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏବ ବନ୍ଦର୍ମୁଖ-
ରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଅନ୍ୟକ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଲେକ
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହ ବାଟେ ମୁଖକୁ ଗମନ କରିବୁ
ଏବ ମାଲଲାଜୁ ଜଣ ପ୍ରତି ପଥଦ୍ୱାରା ଲେଖାଏ
ଦରରେ ବାର୍ଷିକ କରିବ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆମଦାନ
ଦେବ ଏଥର ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦ ଦଶଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଆମଦାନ
ହୋଇଥାରେ । ଏହପରି ଶକ୍ତିଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାର ବ୍ୟପ୍ତି କୋଡ଼ିଏ
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଆୟ ହେବ ଯେ କବ୍ରିଗ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ଟ ୫ ଟଙ୍କା
ଦରରେ ମର କୋଟ ଟଙ୍କାର ମଧ୍ୟକୁ ସର
ଦେବ । ଶୁଭର୍ମ ବେଳକାଟ ନମିତ୍ର ଝର୍ଣ୍ଣ
ମାଲଲ ପ୍ରତି ୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଡ଼ଇଲେ ମୁଦା
ଏ ବାଟଟ ଲହକର ହେବ । ସହିତି କି ଆମ୍ବ-

ମାନୁଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କମିଟିକ ପ୍ରକାଶିତ
ତାଲିକା ଅଛିନ୍ତି ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ନ ସୁବୁର କଣ୍ଠାପାଏ ଏବଂ ଉଦୟନ୍ତ୍ରୀ-
ରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆୟୁ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥକ ବୋ-
ଧ ହେଉଥାଳୁ ତଥାତ ସେ ସ୍ତଳେ କମିଟି
ତାହାଙ୍କରେ ଯାଗାପୃତ କରିବା ଏବଂ ଅଜାନ୍ତି
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ସଖ୍ୟା ଶତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ତଳେ
ତାହାଙ୍କର ଅନୁମାନ ଅଛିନ୍ତି ଅସ୍ଥକ ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା
ସାମାଜିକ ଥିବା ପୁଲରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଉହଁ
ପ୍ରତି ସ୍ଵଦ୍ଵାରୀ ନିଷେପ କରିବାର ସଥୋତିତ
କାରଣ ଅରୁ ବିଶେଷତଃ ମେଦିମାପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରେଲବାଟ ଫିଛିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ସ୍ତଳେ
ବିନା ସ୍ତରାଶାରେ ଲମ୍ବିତଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କଲେ ବଡ଼ ଦୂଃଖର ବିଷୟ ହେବ । ଅମ୍ବୋ-
ନେ କିମାରାବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବୁ କି ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଉତ୍ତମତଃ ପଶାଶ
କରିବାକୁ ମନ ହଲାନ୍ତି । ଦୂଃଖୀ ଓତାକୁ
ରେଲବାଟରୁ ପର୍ଯ୍ୟକାଳ ବହୁତ କରିବା ବୌ-
ଅବୈର୍ତ୍ତପେ ଉଚିତ ନୁହଇ ।

ମନ୍ତ୍ରକଷେତ୍ର ହାତେ ସୁରକ୍ଷିତ
ଯୋଗଦମ୍ଭା ।

କଟକ ମିଛନ୍ଦିପାଲିଟା ବେଆଇନ ପୁଷ୍ପକ
ଟାକ ବସାଇବା ମୋକବମାର କରାନ୍ତି ଏଥେ
ପଢେ ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ଗପ ଧୋ-
ମବାର ସେ ମୋକବମା କହିବି ହୋଇଗଲା ।
ଶିଖରକ ଶାଖାକୁ ବାହୁ ଦରେକୁଷ ଶିତ୍ଯେ
ମୁନ୍ଦସଥ ବାବାର ମୋକବମା ଉତ୍ସମୀଷ କରିଅଛୁ-
ଛି କେବଳ ବାବାର ଜାଲଶ କରିବାର ପଥାର୍ଥ
ବାବାର ଥିଲ ହୋଇ ମୁଦାଳକୁ ଖର୍ଚ୍ଛ ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି । ମୁନ୍ଦସଥକ ଇଂରାଜ ବୟସ ଅବକଳ
ପ୍ରାକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ କେଲ । ଯାଠକମାନେ
ଛହଁ ରୁ ସଫେର ଲାଗି ପାଇବେ । ଯେଉଁମା-
ନେ ଇଂରାଜ ନ ଜୀବନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବା
ଜାରିଗ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନିଷ୍ଠଭେର ସର୍ବେପ
ମର୍ମ ଏହୁପରି ବୁଝାଇ ଦେଉଅଛୁ ବି ମନ୍ଦସଥକ
କିବେଚନାରେ ଏ ମୋକବମା ବେଆଇନ
ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଦାଳକୁର
ଦିଗ୍ବିର ଘୋଗ୍ୟ ଅଟଇ । ମନ୍ଦେଇ ଉପରେ
ମିଛନ୍ଦିପଲ ଆଇନର ଟାଙ୍କ ଥାର ଅନୁସାରେ
ଟାଙ୍କ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଜାହାର ଅଧିଲ କରି-
ବାର ଅଧିକାର ଥିଲ ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ଆଇନର

ଅର୍ଥ ପରିଷାର ଏବଂ ମୁଦାଳ ସେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ମୁଦେଇକୁ ବିଶ୍ଵତ କରିବାରୁ ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ବେଅଭି-
ନୀ ଓ ଜୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ
ହାର ସାବଧନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କି ଆୟୁ ଉତ୍ତରେ ଶି-
ତକର ଏକ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଟାଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ନିୟମ ଅଛି ଏବଂ ଆଜନରେ
ଲେଖା ଥିବା ଅବସ୍ଥାର ଅର୍ଥ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅଭି-
ବିନ୍ଦୁ ନୁହୁଳ କାରିଗର ସାମାଜିକ ଟାଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ-
କରେ ଟାଙ୍କାବାତାର କୁଟ୍ଟମ ଓ ଗଣ ଇତ୍ୟାଦି
ଧରବା ଭାବର ନୁହୁଳ ଏବଂ ସେ ସବୁ ହୃଦୟବା
ଏବଂ ପ୍ରକାର ଅସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ । ମୁଦେଇ ସେ
ସୁଲେ ଅଧିକାର ମୋଟ ଆୟୁ ମାସକୁ ଦୁଇଶତ
ଟଙ୍କା ଥିବାର ସାକାର କରିଥାଏ ସେ ସୁଲେ
ଭାବାର ଟାଙ୍କା ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୪ ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟାୟ
ବୋଲା ଯାଇ ନ ପାରେ । ଏପରି ମୁଦେଇ ସେ-
ଟଙ୍କା ଫେର ପାଇବାର ଦାବ କରିଥାଏ
ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଟାଙ୍କା ଭଣା କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଅନ୍ତର ଏବଂ ମିଶନସିପଲ ଆଜନକର ଧା ୧୦୭ ରୁ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଦେବାନୀ ଅଧିକାର ତାହା କରି ନ
ପାରନ୍ତି । ମୁଦେଇ କେବଳ ଖେଳାଭବର ଦାବ
କରିପାରେ । ସୁରକ୍ଷା ମୁଦେଇର ମକବମା
ତିଷ୍ଠିତ ହେଲା ମାତ୍ର ମୁଦାଳର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇ ସେ ଏ ମେହବମା କରିବାକୁ ବାଧ
ହୋଇଥାରୁ ମୁଦାଳ ତାହାଠାରୁ ଖଣ୍ଡା ପାଇ
ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଏହି ନିଷାଦି ଏମନ୍ତ ବିଚିତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ଏଥିରେ ମଦେନ ମୁଦାରୁ କୁହେଁ ଅସନ୍ତୋଷ
ଓ କୁହେଁ ଅପଳ କରିବାର ରହେଥିଲୋ ଗର୍ଭରୁ
ଆଜିନ୍ତି ବୋଲି ବନ୍ଧୁତ ହୁଅଛି । ଫଳରଙ୍ଗ ଅପଳ
ହେଉ କି ନ ଦେଉ ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ ଏହି
ନିଷାଦିକୁ ନିଶାନ୍ତ ତୁମ୍ଭେବୁଳ ଏବଂ ନ୍ୟାୟବୁଦ୍ଧି
ଦିବେଚନା କରୁଥିଲୁ । କାନ୍ତିବରେ ଆମ୍ବେନ-
ନେ ସୀକାର କରୁଅଛି କି ଏ ନିଷାଦିକୁ ସାବଧା-
ନ ପଢ଼ଇ ଆଦି ପ୍ରାନ୍ତ ପାଠ କର ଦିଲ ବା
ମନ୍ଦ ବିଜ୍ଞାନ କର ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ଭର୍ତ୍ତାପୁ-
ଲକ୍ଷଣ ଏଥିରେ ଦେଖାଯିମାନ ରହିଥିଛି ଏବଂ
କିମ୍ବରତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ସୁଖ୍ୟାତି ଏବଂ ପାଣ୍ଡି-
ତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଳରେ ଏହି ବିଧା-
ନ୍ତ ଉପରୁ ଦେଉଥିଲୁ କି ସେ ଏଥିରେ
ଅଧିକ ନ୍ୟାୟ କରିବ କରିବାର ଚିନ୍ମୟ କରୁ
ପ୍ରମାଦଗ୍ରହ କୋଲ ପ୍ରାଣୀନ କାଳର ପଣ୍ଡିତମା-
ନେ କେଳେ ଅଛି ମର୍ମ ପର ବାର୍ଷ୍ୟ କରିବାର
ମେ ସମୟ ରାଜାଣି ଅଛି ରହିବ ଅନ୍ୟକର

ଦୁଷ୍ଟାକୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ବେହି' ଏମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କି ମୁଣ୍ଡପା କରୁ ସ୍ଵର୍ଗ-
ବଳୀ ନିରାପେକ୍ଷ ବିଶ୍ଵରକୁ ହେଲେଦେହେଁ ସର-
କାର ଥିବା ତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ଵା ପଥ ଥିବା ମୋକଦ-
ମାରେ ତାହାକୁ ମନ ଅଞ୍ଚଳରୁପେ ତଳ
ସାଏ ଏବଂ ସେହି ହେଉଥିବା ଏ ମୋକଦମାରେ
ସାରାର୍ଥ ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ସରକା-
ରୀ ମୋକଦମାରେ ତାହାକୁ ଦୟିତା ଟଳ
ସାଏ କି କାହିଁ ଆମ୍ବେମାନେ କହି ନ ପାରୁ
କିନ୍ତୁ ଏ ମୋକଦମାରେ ମିଭ୍ରନିଷିଧାନିଷ୍ଠା ଦିଗନ୍-
କୁ ତଳ ଯାଇ ନ ଥିଲେ ଭାଇସ ତେଥେ ରମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଝିକିଥ ହୋଇ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖନ୍ତେ
ନାହିଁ ଯେ ସାନ୍ତୋଷ ଟାକୁ ବସାଇବାରେ ଧାର-
ବାରକ ଅବସ୍ଥା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିର ନାହିଁ ବିଶେଷତଃ
ବାହୁ ଜଗନ୍ମହାନ ଶୟ ଯେ କି ପୂର୍ବ ତୌଳ୍ୟ-
ବାସ ଟାକୁଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଧର
ଟାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ପୁଣ୍ୟବୁପେ
ଆପଣା ଜୋବାନବନ୍ଧରେ ଲେଖାଇ ଅଛନ୍ତି କି
ଟାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିରି ଟାକୁଦାତାର ଆୟ ଓ
ବ୍ୟଥି ଉଦୟ ବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ ହୁଅର ଏହି
ନିଯମରେ ସେ ବରବର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଏହାହିଁ ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅର୍ଥ । ଏପରି
ମୁଦ୍ରାଲାର ଡେଳ କାହୁ କରିବାର ବୋଲି ଭର୍ଜି
ବିଭକ୍ତ ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ
କହୁଥିଲେ କି ମେଟେବ ଅଧିଲ ନ ଶୁଣିବା
ବେଅଇନ ହୋଇଥାଇ ବୋଲି ଅଦାନତ ଜ୍ଞାନ
କରିନ୍ତି ତେବେ ଅପରି ଶୁଣିବା ସକାଶେ ମୋ-
କଦମ୍ବା ଫେର ଦେବା ଭବ ଅଦାନତ ଥାର କି
କରି ପାରନ୍ତି । ଫଳକଃ ବିଶ୍ଵର ତେବେ ଅନ୍ୟ-
କଳ ନ ହେଲେଦେହେଁ ସେହି ତଳ ହୋଇଥାଇ ।
ନୋହିଲେ ଯେ ସୁଲେ ଅଭିଜନେ ବେଅଇନ
ପ୍ରସ୍ତର ନିୟା ଯାଇ ଥିବା ଟ ୩୦୦୦ ଫେରପାଇ-
ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲେ ସେ ସୁଲେ କେଉଁ ଯୁକ୍ତି-
ରେ ଏହି ଟଙ୍କାକୁ ଟାକୁ ଭଣ୍ଗ କରିବା ତୁଳ୍ୟ
ଲାଲ କଲେ ଏହା ଥିଲେ କୌଣସିରୁପେ ରୂପ
ପାର ନାହିଁ । ଥାର ଯେବେ ଟାକୁର ଗନ୍ଧ ଲାଗି-
ଲ ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଟ ୩ ଟଙ୍କା ଦାତିମ ଫେର
ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ତେବେ ବେଅଇନ
ଜାର୍ଯ୍ୟଦେବୁ ଯେଉଁ ଟ ୦୩୦ ଅଧିକା ଖର୍ଚ୍ଚବୁପ୍ର
ଦେଇ ଦେବାକୁ ବାଧ ଦୋଇଥିଲ ତାହା
ଫେରି ନ ଦେବାର ବ କାରଣ ହେଲା ?
ତା ବେଅଇନକୁପେ ନିଯାଯ୍ୟିବା ଟଙ୍କା ଟାକୁ
ଆଲଟ ଯିବାର ଖର୍ଚ୍ଚଟା ସୁଦା ଆଇନ ସିଙ୍କ

ଦୋଷଗଲ ? ହାତିମ ବୋଲନ୍ତି କି ମୁହଁଦେଲ
ଖେପାଶ ଧାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ ବୋ-
ଥ କୁଆର ଖେପାଶ ଘବଦକ୍ଷା ଅବଳିରେ
ଲେଖା ହୋଇଥିଲେ ତିନୀ ଦେବଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର
ଦେଖାଇଲ ପୂର୍ବକ ସାହା ଦେବାରୁ ମୁହଁଦେଲ
କଣପ୍ରତି ହେଲା ତାହା ସେବେ କଣ୍ଠାମ୍ବଳ
ହେଲା ଦେବେ କମ ହେଲା ? ମୁନ୍ଦରପରିବର
ଆର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ତୁମ ଏହୁ କି କି ଧାର-
ନ୍ୟାରେ ମୁହଁଦେଲର ଟାକୁ ଦୂରି ଦେବା ଆଜନ
ସଙ୍ଗତ ହୋଇଥିଲୁ କି ଲା ସେ ଅଚାନ୍ତି ତାହା
ଦ୍ୱିତୀୟ ବରି ଲାହାରି ଏହି ବି ବାବରାରୁ ତାହା
ଶତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି କୁଞ୍ଚି ଯାଉ କାହିଁ । ଏ
ସମ୍ମଳିରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣବିଳକ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀପୁର ଦ୍ଵାଦଶାତ୍ମକ ପତ୍ର ।

କଲା ମାନ୍ଦିର ୧୭ ବିହରେ ଅମ୍ବନଙ୍କ
କୁଳକ ତେଷ୍ଟୀ କଲେକ୍ଷନ୍ ଓ ମାଲିକ୍‌ପ୍ଲେଟ
ଶ୍ରୀମନ୍ ବାବୁ କେବାରନାଆ ଦତ୍ତ ଏ ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସବତ୍ତବଳନ ଭାର
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଦିବସା କରୁ
ବାବୁ ମହୋଦୟକହାଏ ଏ ସ୍ଥାନ ଅବଶ୍ୟକ
ସୁଧାରିତ ହେବ—ଶ୍ରୀମନ୍ ବାବୁ ଭାବୁ
ଭାବିଷ୍ୟ ଗଢ଼ରେ ସ୍ଥଳଧରେ ଡାକହାରୀ କଲି-
କହା ମହାମଳ୍ଲ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ।

ମହାମାଳ୍ୟ ଶ୍ରୀପତି କମିଶ୍ନ୍ଯ ସାହେବ ଲିଖିଛି
ମାଘ ତା ୨୭ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ
ଦୋଷ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁନାନ୍ତର କରିଲୁ କର
୨୫ ତାରିଖ ପ୍ରାତିକାଳରେ ଏଠାରୁ କୃତ୍ୟାନ୍ତିଆ
ମୁକାମକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ଏ ନଗରରେ କେବେ-
କେବେ ପଣ୍ଡାମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିବାଳୁ ତାହାଙ୍କଦ୍ୱାରା
ଦିଦେଶୀୟ ଯାତ୍ରିମାନେ ଧର୍ମ ମୁକାମକୁ ପାର
ସ୍ଵରା ଓ ସବ୍ଦ କେହି କେହି ଯାଦୀ ଟ୍ରେନ୍ ସତ୍ରକାରେ
ବିମ୍ବେ^୨ ଅସନ୍ତି ସେମାନେ ପାଲନାଟାରୁ
ଏ ନଗରକୁ ସତ୍ରକ ନ ଥିବାରୁ ଏ ଜର୍ଣ-
ପ୍ରାନକୁ ନ ଥିପାରି ପରିବାହାରେ ଧର୍ମ ମୁକାମକୁ
ଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇ
ସ୍ଵରା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ରୋଗସି ଉପାୟ
କ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିନିବିଧି ଟାରୁବ
ଥାମ୍ବରୁ ମୁହଁ କରିବା ପାର୍ଥନା କରିବାରେ
ସାହେବଙ୍କହୋଦୟ ପଣ୍ଡାମାଳଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କରିଲୁ
କରିବା ସକାରେ ଏ ସ୍ଵାକର ତଥୋଟ ମେଜ୍-
ଖୁବିଳେ ଆଦେଶ କରିଥିଲୁଛି ଏମାନେ

ବିସ୍ତର ପାର୍ଥକା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଳେକୃତ
ଧାରେବଳେ ହଜୁରରେ କରିଥିଲେ—ପ୍ରତିକ
ମେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦୂରୀରେ ଘେମାକେ ଟାକୁ
ଦ୍ୟାୟକୁ ମାତ୍ର ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେନ୍ତି ।
ବିଳେଶମ ପର ବିଶ୍ଵାର ସଙ୍ଗ ଦୂର ମାପ
କେଇ କେତେକ ଶାର୍ଥପ୍ରାଣ ଦୁଃଖ କରି
ବିଳେଶମ କଳପନ୍ଥରେ ଜାହାଜଦ୍ୱାରା ଘେର
ଆଏଥିଲେ ଦରିଆ ମଧ୍ୟରେ ଘର ମହସଫରର
ପ୍ରାଣ ଧ୍ୟାନ ଦେବାରୁ ଭାଙ୍ଗୁମେହି ପ୍ରାନରେ
ଜଳଶାୟୀ କରିଦେଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ କୋଣି ସେବା
ପ୍ରଥମର୍ଗକ ନାହିଁ । ଏବର୍ଷ ଧାର୍ମ ମନ୍ଦିରମାନ
ବିକମ୍ବରେ ବିଦ୍ୟଳ ଦେଉଥର ଛାତ୍ର ପ୍ରକା ଦିଲ୍
ଅନ୍ତଶ୍ରବ୍ଧକ ହେଲେ ଫିରେଷ ସୁଖର ବିଷୟ
ହେବ । କୃତ୍ୟାଙ୍କ

ସାଧ୍ୟାହିତ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବାତଳ କୁଠା ପରେହିଟିର ହୋମ୍‌ ସାଂକ୍ଷେପ
ବସନ୍ତ ଗାଢାକଣେ ଅଥ କ ଯାଇବାକୁ ଏମାର ମା
ଦିଶରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବ ପାଇଲେ । ଏକାକିମ୍ବାଜୀ
ପରେ ଯେତେ କାହାର ବାହୀରେ ବଠାରେ ପଢ଼ିବ ଧରେ
ଏହି ପରିଚେତାର କଥା ଆଜ ।

ଏ ମୋହାର୍ଦ୍ଦିନ ମାତ୍ରରେ କଟିପକ୍ଷର ଯାହେବ ଗତ
ଶତ ଲକ୍ଷର ଯେଉ ଜୀବ ବଠାରେ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି
ମଧ୍ୟରେ ସଫେଦ ମହୋବସ୍ତୁ ବ୍ୟଥର କୋଣ ପାଇଁ
ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠା ଶୌଭଗ୍ୟ ହେଉଥିଲା ତ ସିଲକ୍ଷ୍ମୀବାବୁ ଜାମା
ଅନେକ ପଦ କାରିଯତ୍ତ କଥା ପାଠକମାଳେ ଯାଇଛି ତ
ଏ ବାନଧୀନ ଅନେକ ଦରଖାସ୍ତ ଓ ସୂପାଇସ ପଢିବାର
ପରେ ଥାହେକ ଯେପରି ଧରି ଦେଇଥିଲେ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
କାଣ୍ଡର । ପରିଶୋଭରେ ଥାହେକ ପ୍ରମାଣିତ ଏଥର ଉଚ୍ଚିତ
ଦରୋକତ୍ତ ବଳେ । କଲେକ୍ଟର ହେଉଥିଲା ବାରୁ
ବାନଧୀନକ ବାରୁର୍କୁ ଅଧିକତଃ ବାରେଇ ତ କଟନି
କଟନିବଳ୍ପ ବାରୁ କୌରମାତ୍ରକ ବୟଙ୍ଗ ଦେଖିବାରୁ
ବାମରେ ତ ଶିଶ୍ବବଳ୍ପର ବୟଙ୍ଗ ବାରୁ ବାହିକାଳୀନ
ବାହିକାଳୀନ ବୟଙ୍ଗରେ କଟନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଦିନୋକ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦ୍ରମ ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଏଥରେ ସମ୍ମତ ମତ୍ତୁ ଅନ୍ତରୀ
ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦ୍ରମ ବର୍ଣ୍ଣାରୁ

ମହାବିଲ ଲଗାଇ ମାତ୍ରମେ ମାତ୍ରକି ସାହେନ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିବୁ ସମ୍ମ କାରକାର ବିନିଶନ ସାହେ-
ନ ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠା ନେଇବୁଦ୍ଧିପାଳକରେ ଜଳାଚନ ସ୍ରମାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦିନ କାରେ ତାହୁସାମାନ୍ୟକ ଶାଖର ଦେବ ରହିଲ
ଏ ଯେଉଁ ଅବେଦନ୍ୟପତ୍ର ଲବ୍ଧିମେଷ୍ଟକୁ ଯାତ୍ରାମାନିର
କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମାପଳେ ଅଳକ କରିଥିଲେ ପାତା ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡ
କର ଦିଲେ କମିଶକର ସାତ୍ତ୍ଵବଳ କରିବୁ ଯତୀନ୍ୟବାର
ସୁଖେ ଅନେମାନେ ଯାଠିବଳ ଜଳାଇ ଥିଲୁ କରିମାନ
ଦିନ ସହିତ ମହିରାଗ ଦେଇଁ ଯବ କମିଶକରଯାହେବ
ଦିନ ଦିନେରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ମନ ପ୍ରାହାର ହେବ ତାହା

ବ୍ୟକ୍ତିମୁଦ୍ରା ପଠାଇ ଗଲାଏ । ହୋଖରୁ ଶାର ସମୀକ୍ଷା
କଥାର ପ୍ରାଣୀ ଜାଗ ହେବ । ପ୍ରତିକି ବନ୍ଦେ ।
କୋଷପୂରତିରେ କୋଟି ହୁତ ଶିଳାରେ ଯାଇଥିବ କଥା
ମନ୍ଦିର ହକ୍କିଟାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଗଲ ପ୍ରତିକିରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ସେ ମନ୍ଦିର ମହାକଳ୍ପ ହେବ ୧୦୦ ଲା ସଂପଦରୁ ଦେବାର
ବଳେଦଃପ ପାହେବ ହିର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ।

ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।—ପ୍ରଦତ୍ତ ନିଜର ପାଶରେ
ନିଜର ବୌହାଣି କାମକ ଛାଇର 'ମୋହରେଷୁର' । ୧୦.
ପ୍ରଦତ୍ତ ଏହି ବୈକଟ ଗୋଟିଏ କରି ପରିଷ୍ଠର କହିଲା
ଯମ୍ବଳେ ମୁଖିବା କରିଲେ ଗୋଟିଏ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ହେଲା
ଦେଇ । ଫେରାକ କେବେବି ମାତ୍ରର କରୁଛି ତିବା । ୧୧.
କହି ତରିକରି ପୁରୁଷ ସବୁର ହୋଇଥାଏ । ଏ ପର
ଅସମର ମାନ୍ୟାନ୍ୟର କାହିଁର କାହାରଙ୍କରେ ହେଲା ।
ପଢ଼ିମି ଆହେମାନ ହେଲା ।

ପଦମ କରୁଥିଲେ ତାହାରେ ଏହାକିମ ପ୍ରଦେଶର
ପେଟକ ମୁଣ୍ଡା ମିଳନ୍ତିରେ । ଆହାର ଦେଖିବାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କୋରାରେ ଯାଇବାରେ ଅନ୍ଧରେ ଅନ୍ଧରେ ପଦମ
ଦେଖିବାରେ । ଯେହାଙ୍କୁ ସାହୁ ଯାହା ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥାଏ ତିଥି
ସେହି ଯାନ୍ତିରୁ ଅନ୍ଧରେ ଘରେକ ମୁଦିଏ ଥାଏ । ସୁମଧୁର
ପଦମ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ ମୁଦିର ଉନ୍ନତି ଟଙ୍କାମୁଣ୍ଡି

୧୦ କର କର ଦୂର୍ଦ୍ଦୁର୍ଦ୍ଦିଃ ୧୦ କର କରା ଚାଲିବାରଙ୍ଗଳ
ନାହିଁ ୧୦ କର ପ୍ରତିର ଦୂର୍ଦ୍ଦି ୧୦ କର କର ନେଇ ୧୦ କର
୧୨ ପରି ଜାତ ୧୦୧୫ ୧୦ ହେଲି ମିଶିତ କର ୧୦
କରିବୁ ୧୦ କର କରାଟି ମିଶିତ କର ଏହିଜଳମାର୍ଗୀ
୧୦ ୧୦ବା, କରିବା, ମିଶିବେ କରାଇ ପରି; ୧୦
୧୦ବାର ପଥିବିବି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ଥାପି କର କର ଆହୁରଣ
ଗାହି ।

ତାର ସାହେବ, କଣ୍ଠାରୀ ଏହି ପ୍ରକଟନରେ କରା
ଯତନାକିମ୍ବ କାହିଁଏ ଯେଉଁ ସାହେବ ହୁଏ ହୋଇଥିଲେ
ସମୀକ୍ଷରେ ହାମାନଟଙ୍କ ହାମକ ଉବେ ଗବାଇତ ଧରିଗଲ
ଏହି ବେ ଦଳକ ବଦଳାଇ ଖୁବିକାର କରେ । କେବେଳ
କି ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ପାପୁ ହାତରୁ । ଏହି ତୁମ୍ଭ ପଶୁ-
ରେ ସେ ଅର ଚନ୍ଦରଙ୍କ ନାମ ବନ୍ଦିଶୁଣୁ ଓ ବେମାରଙ୍କ
କୁରକାନ ଦରିଅଛ । ଧନ୍ଦରେ ସବୁ ମୁଣ୍ଡିବା
ପଥାଳ ଗଲ ପ୍ରକାନ ଦରେଇ ବୋଲି ଘରର ପାଇଁ ।

ପରିବାରକୁ ଯେତେବେଳେ ବିଜନ୍ମାନ ହାଲକା ଏବଂ
ମାତ୍ର ଦିନରେ ଆଶ୍ଵର ହାଲକା ସମେ ବିଜନ୍ମାନ
ହେବୁ ଏଥେ କିମ୍ବା ହେବାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତିରେ ଦିଲ୍ଲିମ୍ବା ପାଇଁକ ଏବଂ ଧ୍ୟାନିତି
ହାତ ଥିଲୁ ଏବଂ ଏହି ଧ୍ୟାନିତିକି ଜୀବାଚାରୀର ଧ୍ୟାନିତି
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧ୍ୟାନିତିର ଜଳଣିତି ଏ ମୋତି ମୁହଁ ମାତ୍ର
କେବଳ ଜଳଣିତି ଏ ମୁହଁରେ ମାତ୍ର ।

ଅନ୍ତର୍ଦୟଳ କିମେ ଏହାର କଳାକାର କିମୁଡ଼ ହେଉଥି
କି କେବେଳେକାର ମନ୍ଦର କରାଯାଇପାଇଁ ।

ପ୍ରତିକାଳର ପରିବହନ ଯେତେ, ପରିବହନ ବନ୍ଦ ହେଲା
ପରିମାଣେ ଫୁଲକ ନେବା ଲାଗୁଥାନା ଅପରା ହେଲା
ଯ ଯୋଗ କରିବାର ପଥ ଛାଇ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିବହନ
ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ମାତ୍ର ଏବେବେ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ତେ ତାଙ୍କ
କୁ ଉଚ୍ଚ କୋଷ କୁଟି ଧର୍ମର ସେ କୌଣସି ହେଲାନ୍ତି
ଏବେବେ ।

ଭାଷାକ ପରିଚୟ ଦେଖି ଏହାର ସମ୍ମାନ ଦେଖିବାରେ
ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦେଖିବାରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ
ପରିଚୟ ଦେଖିବାରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦେଖିବାରେ

ବ୍ୟକ୍ତିର ଶର୍ଷାଦର ଲକ୍ଷା ଥାଏ ସେ କୋଣିମ୍ବି ମୁଁ
ଅମାବସ୍ୟକ ସେଠାରେ ଯିବାରୁ କିମ୍ବା କି ଦେଇ ହାତ ଛୁଟ କଲେ ।
ପ୍ରେତମାନମାନେ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟଦରେ ଉପାସକୀ କରିପା
ରେ ସେଠାରୁ ଯିବା ଦିନର ହାତ ଖୋଲି ଥିବା କାରଣ ଜନୟା
ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆବେଦନ କଲେ । ଜନୟମେଳି-
କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ମଞ୍ଚର କରିବାରୁ ଅଗ୍ରଭେ
ଶର୍ଷାଦରୁ ତ ଦିବୋତ୍ସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ହାତ-
ବୋର୍ଡରେ କନ୍ୟମେଳିଙ୍କ ରୂପ ଲିପି ହୋଇ ମସକବି-
ରୁ ଯିବା କାହିଁ କହ କରିବା ସ୍ଵର୍ଗିଯୁ ବାହୁଦର ପ୍ରତି
ପ୍ରକଳି ରହିବ । ଦ୍ୱାରବୋର୍ଡର ଏହି ତଣ୍ଡି ଲାଗି କରିବା
ମରିବେ ମସକବର ହାତ ରୁହ କରିବା କାରଣ ପ୍ରିୟ
ତଳ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ ଏକ ଶର୍ଷାଦର କାହିଁ ମଧ୍ୟ
ବର୍ଷାଫିର ଜୁମ୍ବୋ ୧୦୦୦ ଏ ଲେଖି ଏକଟିତ ଉପରେ ।
ମସକବାନମାନେ ଏଥରେ ଅପରାର ଧରି ଏକମାନଙ୍କା
ହେବାର ମନ୍ତ୍ର ଟିକିବାରେ କାହା ପାଠାନବାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେଲେ ପ୍ରକାଶ ତାଙ୍କ ସେଠାରୁ ଗୁରୁତିବା କାରଣ ଅଦେଶ
କରେ ମାତ୍ର ବେଳାନେ ଗୁରୁ ତ ଯିବାରୁ ସୁରକ୍ଷାମେ ବୁଦ୍ଧି
ଭଲାଇଲେ ଏକ ଚାପୁ ଏକଟକ ମୁସକମାନର ପ୍ରାଣ
ଦ୍ୱାର ହୋଇଗଲା । ସୁରକ୍ଷାର ଆକରଣ ମସକରେ ଘୋର
ପ୍ରଦୋତଙ୍କ କରି ତାମ ବର୍ଣ୍ଣିତେଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବତାରୁ ଅଶ୍ରୁ-
ଆରାଧାର । କି ଦୟା ହେବ ପଣ୍ଡାରୁ ଜଣା ପଢ଼ିବ ।

କାଳ ଦେଖିଲ ତିବନ ନିରାରେ କଞ୍ଚପାଳ ଜୀମକ
ଏକ ସମ୍ବାଦପଦ ଶପା ହୁଏ ଏହି ତାହା ସୁନ୍ଦରାର ସମ୍ବାଦାୟ
ମୂରାଦଗୁଡ଼ ଅପେକ୍ଷା ସୁନ୍ଦରନ ଅଟେ ଏକ ସନ୍ଧାନ କେଣେ
ମୁଖୀରୁ ଏବନ୍ଦରେ ପଥା ହୋଇ ଅସୁନ୍ଦର । ପ୍ରତିବିନି
ଏହା ତନିଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ବାହାରେ ତେ ହୃଦୟର ହଳଦିଅ
ତ ଶେଷ ଲକ୍ଷବାରରେ ପଥା ହୁଏ ।

ଦେବାଚର ହୃଦୟବିଲବରେ ଏକ ଶୀଘ୍ର ମୋକଦମାରେ
ଲେଖିଥିଲା ମାତ୍ର ଗୁହା ସବୁପା ଉପରେ ଅବାର ହଳୁପେ
ତୁ ସ୍ଥିତ ଲେଖିଥିଲୁଗଲା ଜେଣେ ମାତ୍ରତମାନର ଯାଶ୍ଵର ମାନ୍ଦିତ
ଓ ଘୋଟିଏ ହେଲା ଥର ଯେ ଯେ କୁମର କରୁଥିବା ବାଲିକେ
ଅପରାଧ ହାତୁଟି ସରିବୁ ମହିତ ନିତ ହେଲା ଦେବିକେ
କୋଟିଏ ମାତ୍ର ଜାତ ଲିପରେ ଚଢି ଅପରାଧ କରିବା
କଥାର ସବ ଏକ ପାହାରୁ ଏ ପାହାର ଏକ ନିରଦ୍ଵାରା
ହୃଦୟବିଲବରେ ଯୋଗି ପକ୍ଷିଭାବର ଦେଖିଥିଲା,
ଯେବେବେଳେ ସେମାନେ କିମ୍ବା ବିଲେ ଯେବେବେଳେ
ମାନ୍ଦିତ କରୁ ତେବେଳ ନିରଦର୍ଶୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଳିତାର
କର ଅପରାଧ ଲଭଗ୍ରାୟ କଣ୍ଠର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଆହୁଷ୍ଟିର
କର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଦିନିର ବସନ୍ତ ବାବନ ପାରୁ କରା
ଯାଇଥିଲା ।

ଜୟସୁରମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶନର ତାଦିର ଜୋମ ଏହି
ପାଇଁ ଦିଲା ଚୋରଦଳେ ସେବା ମହିଷାକୁ ଏହି ଅନନ୍ତର
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରଧାନଙ୍କୋଣୀ ଏବଂ ସାହୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ଯଥେଷ୍ଟ ଦସ୍ତାବ୍କ ବିଦୟାର୍ଥୀ ମୁଠୀରୁର ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ
ପ୍ରମାଣାବେ କିମ୍ବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ
ଗୋପକାରୀ ପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇବାରେ
ଉତ୍ସମ । ଏହୋଷ ନିମ୍ନେ ବିଠିବ ଦସ୍ତାବ୍କ ଚାହୋଡ଼
ଥିବା ପ୍ରକାଶନ ଅଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ହତୀବାପ୍ର ରହିଛି
ମୋତ କି ଏହା କିମ୍ବା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ।

ପାଞ୍ଜାକ ପ୍ରତିରେ କେବଳହାତୀରେ ଯେଉଁ ସୋଟିକ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିବ କହିଲେ ମୁହମ୍ମଦ ହୁଲାଗତ ବୋଟକ
ଏହିଟି ହୋଇଥିବ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମାର ପା ହେତୁଗେହାରୁ
ମାନୁଷରେ କହି ଜୀବରେ କିନ୍ତୁ କ ମୁହମ୍ମଦ ଖେଳ ଦିଲିବ
ମୁହମ୍ମଦ ସାମାଜିକ ହୋଇଥିଲେ ।

THE MUNICIPAL EXACTION CASE.

This case is the result of one of the many arbitrary acts by which MR. MANISTY has distinguished himself as the Vice Chairman of the Municipality of Cuttack and which have been noticed from time to time in this paper. It has naturally caused a good deal of excitement not only for the utter disregard of law which the authorities often indulge in, but also for the helplessness of the aggrieved party to obtain redress. We publish the judgment below which will speak for itself, and we only deem it necessary to preface it by giving copies of a few documents on which the case arose.

*Order of the Vice Chairman on the
plaintiff's petition of appeal under
Section 104 Act V. of 1878. Dated
29th April, 1882.*

Section 105 does not apply as the increase was made under Sec. 85 which is necessary complement to Sections 83 and 84.

If objector only had his own salary of Rs. 100 a month as Govt. servant he ought to have been assessed at Rs. 12 a year. But besides this he was also editor of the Utkal Dipika and a partner in and secretary of C. P. Co. and one of his brothers living with him was drawing about Rs. 30. It is evident therefore that the objector was wrongly assessed, as might be

was wrongly assessed, as might be expected in the case of a newspaper editor. Since then another brother has got a Govt. post of Rs. 32. Thus the total salary is about Rs. 160 and then there is the editorship the secretary-ship and some shops let by objector. His income is therefore no doubt over Rs. 200 a month and I see no reason for reducing the tax. Family and social circumstances are never considered in any system of direct taxation.

19-5-82 (Sd.) G. E. Manesty

To the Chairman of the Cuttack
Municipality.
CUTTACK

Sir,

I beg to lay the following for your favourable consideration:—

1. That on the 29th April last I presented a petition through the Vice-chairman of the Cuttack Municipality to be laid before the commissioners for disposal, objecting to the enhancement of assessment on me, whereby the municipal tax formerly assessed on me at Rupee 1 (one) per month was irregularly and illegally enhanced to Rs. 2 per mensem.
 2. That the Vice-chairman without laying my petition before the commissioners for disposal under sec 105 Act II. of 1876 B. C. irregularly and illegally and summarily rejected the same on the ground that Sec 105 of the said Act did not apply.
 3. That the above view of the Vice-chairman is entirely erroneous will be evident on reading Sec 104, 105, 111, and 112 of the Municipal Act (V of 1876)
 4. That it is clear from the wording of the said Sec 104 that it is a general section empowering all persons dissatisfied with the amount assessed upon them under whatever circumstances or sections of the Act to apply for a review and not limited to any particular assessment as the Vice-chairman has thought viz- general assessment published under Sec 103.
 5. That with the exception of Sec. 104 there is no other section in the whole Act which gives the privilege to a person who has been unjustly exorbitantly or irregularly assessed to bring his grievance to the notice of the chairman and commissioners for redress.

In fact if the interpretation of the law of the Vice-chairman be correct, there can be no protection from arbitrary and illegal assessment, under Sec 84, 85, 86, and 87 and it cannot

be supposed that the Legislature while providing ample remedy for unjust assessment at a particular time should have provided none for like injustice at all intermediate assessments.

6. That the Vice-chairman acted *ultra vires* on enhancing my tax under Sec. 85 in as much as that section provides for enhancement in those cases only where "inadequate assessment has been made owing to mistake or fraud"; whereas in my case the commissioners, after full enquiry, taking into consideration my "circumstances and property" imposed a tax on me which they deemed fair and equitable; and that the Vice chairman acted capriciously in not enquiring of the commissioners whether they did not fully enquire into my case when the former assessment was made as he should have done if he thought that I was, to use his own expression, wrongly assessed.

7. That my case was duly considered and not merely passed over by the commissioners at the last assessment admits of no question in as much as the commissioners then raised my tax from Rs. 9 to 12 owing to slight improvement in my circumstances on the appointment of my younger brother to a post of Rs. 30, and because the principles of assessment adopted by the Commissioners do not agree with those of the Vice-chairman as would appear from his remark, that circumstance cannot make me liable to enhancement under Section 85. Indeed, it is a question whether the Vice-chairman can at all raise any such question except at a meeting of the Commissioners at the time of general revision of assessment.

8. That though since the former assessment one of my brothers got a Government post of Rs. 32. I have no objection to pay an additional tax on that amount, which the Commissioners after taking his circumstances into consideration will order me to pay at the next general revision of assess-

ment as such cases are always dealt with at that time.

9. That the Vice-Chairman is wrong in laying down a universal proposition that "family and social circumstances are never considered in any direct taxation" whereas the intention of the Legislature is clear from the enactment that "circumstances" of the parties should be taken into account in the assessment of the rate. And in fact it is an essential element in the determination of it (Vide 577 Act V of 1876 B. C.). Otherwise the Act would virtually be an Income Tax Act on poor & middle class men, from the operation of which rich men and high Salaried officials are exempted.

Under these circumstances I beg that the Chairman will be pleased to grant a review of my case under Section 104 of the Act and cancel the enhancement of tax complained of.

Dated 19th June 1882 I beg to remain Sir,
Filed 20th June 1882 Your most obdt.
CUTTACK, Servant
(Sd) Gouri Sunker Roy.

The Vice-chairman remarks

It is clear from Sec 106 that Sec. 103 &c. only apply to the new or revised assessment list. Sec. 83 &c. apply to intermediate alterations of individual assessments whether for exemption or increase. I showed plainly in my first order that the Applicant had been *wrongly* assessed, I did not specify whether by mistake or fraud as it was unnecessary. Fraud here is evidently used in a wider sense than in the Penal Code and fraudulent assessment is not made penal. The chairman has the necessary power under Sec. 85. He can delegate his power to me and he has done so. I do not see therefore there can be any appeal. A review might perhaps be granted though not provided for in the Act, but I should much prefer the chairman's power to be entirely taken away from me to having all my orders rendered nugatory.

(Sd.) G. E. MANESTY.
V. O.

Chairman's order.

The Vice Chairman has made the assessment under Sec. 85 and he has the power of the Commissioner in the matter. I have seen the records of the proceedings taken and decline to review the matter.

22—1—82. (Sd.) R. H. PAWSKY.

The plaintiff being thus denied the only remedy which the law provided against arbitrary and illegal assessment brought this suit in the Civil Court after giving notice of his intention to the Commissioner as required in Sec. 374 of the Act.

Judgment.

IN THE COURT OF THE 1st.
MUNSIFF AT CUTTACK.

The 29th day of January 1893.
Suit No. 1804 of 1882.

Gouree Shankar Roy Plaintiff.
Against
The Chairman on behalf of the Municipal Commissioners of Cuttack
Defendant.

Plaintiff sues to have a refund of of Rs. 3 alleged to be unduly levied upon and paid by him as tax as well as of 13 annas 3 pices he had to pay as costs of a distress warrant issued by deft. for realization thereof. His case is that at the last general assessment made in 1880 his tax was raised to Rs. 12 from Rs. 9; that the Vice Chairman on the 14th April 1882 raising the tax to Rs. 24 sent him a bill for Rs. 6 as tax payable for the first quarter of the year 1882-83; that thereupon he applied to the Vice Chairman on the 29th April 1882 for a review of his assessment under Sec. 104 of the Bengal Act V. of 1876 which application was peremptorily rejected by the Vice Chairman himself without the procedure laid down by Sec. 105 of the Act being observed; that again he (plaintiff) applied to the Chairman for a review which application also was rejected by the Chairman; that on the 29th June 1882 the Chairman issued a notice of demand at the above enhanced rate of Rs. 6 a quarter; that the Tax Collector thereupon distrain-

ing his palky, he was obliged to pay the sum of Rs. 6-13-3 pies under a protest; and that he (plaintiff) was legally bound to pay Rs. 3 and not Rs. 6 for the quarter in question. Hence the plaintiff seeks to establish the defendant's action to be wrongful and *ultra vires* and as such liable to be set aside and prays for a refund of the aforesaid sum of Rs. 3-13-6 pies.

The defendant corporation resists the claim on three grounds viz:—(1) that the suit is barred under Sec: 107 of the Bengal Act V. of 1876; (2) that the plaintiff's case not falling under Sec: 103 of the Act he had no right to apply for a review under Secs: 104 and 105; (3) that the assessment in question has been correctly made under Sec: 85.

The issues framed are:—(1) Has this Court Jurisdiction over the subject matters of this suit? (2) If yes, under what section was the assessment upon plaintiff altered? (3) If under Sec: 85 whether plaintiff had no right to apply for a review under the Act? (4) Whether the assessment in question has been made in excess and contravention of the powers conferred by the statute?

The plaintiff complains mainly that the defendant's action in question has been tortuous and in excess of the powers conferred by the law. Hence it is to be seen whether the action was *ultra vires*; If so, whether this Court is competent to take cognizance of the matter. And these two points are involved in inception of the issues Nos. 1, 2 & 3.

The general principle of law applicable to such cases seems to be that laid down at page 650, Broom's commentaries, 2nd. edition. It runs thus:—"Where any law requires one to do any Act for the benefit of another, or to forbear the doing of that which may be to the injury of another, though no action be given in express terms by the law for the omission or the commission, the general rule of law in all such cases is that

the party so injured shall have an action." But the case of public board created under a legislative enactment is somewhat peculiar.

The institution of a body of Municipal Commissioners being purely a European institution engrafted quite recently upon the Mofussil Towns in British India there must necessarily be a paucity of Indian reported cases on the point. And the few reported cases cited in the course of the argument mainly follow in the wake of the English precedents. I would refer to the ruling in 19 Weekly, page 309; the remarks in column 2, page 312, being pertinent. This ruling and the authorities therein referred to clearly lay down the proposition that an action in the Civil Court lies against any public board whenever such board acts in contravention of the powers conferred by the statute under which such board was created and constituted. The ruling in I. L. R. 1 calc, 409 has been cited by the defendant's counsel. But that case is clearly distinguishable from the present. There the Commissioners did admittedly nothing contrary to the law but the plaintiff's complaint was that they had decided his appeal improperly. Here in the present case the plaintiff asserts that the law gave him the appeal that has been denied by the Chairman and the Vice Chairman. And the remarks of the Chief Justice at the latter part of this decision certainly make a reservation which would countenance the plif's contention. Hence it being the fundamental principle that a Municipal board cannot do anything wrong or improper the word assessment used in Sec: 107 of the Act must mean only a legal assessment, and that section would not protect it if it committed anything wrong under color of the law. The remarks in the Madras case in I. L. R. 1 Mad, 158 are also in support of this view.

The whole question of jurisdiction thus hinges upon the question whether or not the defendant's action in

question was warranted under the Municipal Act, 1876; or in other words whether or not the plaintiff had no right to apply for a review under Secs: 104 and 105 simply because the assessment upon him was altered under Sec: 85, and these are the very subject matters of issues Nos. 2 & 3. If these issues were decided in plaintiff's favor I should hold the defendant's action in depriving plff. of his right of review as tortious and *ultra vires*; and accordingly should decide the first issue too in plaintiff's favor.

It is contended by defendant that the right to apply for a review under Sec: 104 extends under the law only to parties taxed at the general assessment. But to my mind Sec: 85 provides for a harder case or in other words if the remedy of a review or appeal be necessary in any case it is particularly necessary for the protection of parties dealt with under Sec: 85 whose assessments have been enhanced subsequent to the general assessment. Defendant's pleader suggests that this may have been the result of an omission, accidental or intentional. But it would be rather rash to ascribe oversight to the Legislature. That parties whose assessments were altered were intended by the Legislature as competent to apply for a review within 15 days from the date of service of the first notice of demand for payment at the enhanced or altered rate, is evident not only from the wording of the latter part of Sec: 106 but also from the speech of no less an authority than the framer and mover of the draft bill which subsequently passed into law. Referring to the now Sec: 106 of the bill the Honorable Mr. Dampier is reported to have said: "Any body who have an assessment imposed upon him for the first time, or whose assessment was enhanced in any manner whatever, might appeal according to the procedure laid down for the review of assessment. Now, when was this appeal to be made? Sec: 104 (Sec:

106 of the Act) said within one or two periods whichever should last expire, either within one month from the publication of the assessment list or "within 15 days from the date of service of the first notice of demand for payment at the rate in respect of which application is made; So that practically there were 15 days given to apply for a review whenever an assessment was altered."—Proceedings of the Bengal Council published in Supplement to the Calcutta Gazette, 15th March 1876, p. 276.

The above leaves no room for doubting what the intention of the framers of the law was. The plaintiff had thus a right to apply for the review under Sec: 104 and he has been wrongfully deprived of that right. It is no part of the defendant's case that plaintiff's application for review was not within time. I would thus find the action of defendant's not to be warranted by the law that has brought them into existence and as such *ultra vires*. Consequently the issues, 2 and 3 will have to be decided in plaintiff's favor.

Then comes the 4th issue which is substantially one of facts. In para 2 of his application for review dated 29th April 1880 (defendants exhibit D) plaintiff admitted the aggregate monthly earning of the joint family of which he was the Head man to be about Rs. 200 and the oral evidence offered by both sides bears this out. The evidence shows also that the practice is to assess at the rate of one percent on the gross monthly earning. In few rare instances it is true the Commissioners appear not to have adhered to this practice. But evidently in those cases the Commissioners must have exercised their discretion which they were competent to exercise under the law. I dont think therefore that the Vice-chairman acted wrongly or improperly in applying the rule of one per cent to the plaintiff's earnings. Plaintiff complains that there is a considerable drain upon his ear-

nings having a large family to support. But in no system of direct taxation inquiry is made into the liabilities and family circumstances of an assessee. For, such an inquiry would involve the consideration of various complicated points which are impossible to be determined by the Assessors of such tax. On the whole I apprehend the word "circumstances" used in Sec: 77 of the Act could not have been intended to mean anything beyond the gross earning and outward circumstances of an assessee. I may add that plaintiff has not shewn as he should have done by producing his accounts that he is not really so solvent as the defendants have taken him to be. I would decide this issue adversely to plaintiff but before I leave it I must advert to the frame of the plaintiff's suit. The suit being evidently one for specific relief and virtually for reducing the tax the question presented by the plaintiff's case is whether Court is competent to make a decree for specific performance under the law. The spirit and policy of the Legislature appear clearly from the wording of Sec: 107 and would preclude plaintiff from asking for such a relief. The ruling in I. L. R. calc., 409 already referred to is direct authority in favor of this view. Plaintiff's grievance, however just a proper it may be, may at the best make debtors answerable only in damages for their tortious Act. In view also the suit ought to fail.

The result is that the suit, as it has been framed, will be dismissed; but as the defendant's wrongful refusal of review has obliged plaintiff to bring this suit defendants must bear their own costs.

(Sd.) Harekrishna Chatterjee
Moensiff.

With reference to the judgment we have to note that the point on which the suit was dismissed formed no part of the issues framed or arguments of the Defendants' pleaders.

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସିଙ୍ଗାଳା ପେଟୁଫେଉଲ

ଏହା କୁରାଦେଖରେ କୁରାହାନ୍ତର ପଦିର୍ଭାଗରେ ଲାଗୁ
କିମ୍ବା ବୋଲି ବେଳାର । କରକରାଇ ପ୍ରଧାନ ପକ୍ଷର
ଦରଦେଖାୟ ଓ ଜୀବାୟ ଉପାକାଶରେ ସମ୍ମି ଦୂର
ଦୂରରେ ଯେଉଁଥିରେ ପାରିବା ପଞ୍ଚମାନ୍ଦେଖ

ଜୀବଟଙେ କଳାନ୍ତିର ସରରେ ମିଳିଥାଇଲେ ସଥାଃ—
“ତାହୁରୁଗୁ ସତ୍ତର ଅବହୁନ୍ତି କଣା ।” ଅବହୁନ୍ତି
କୁ ଏ କା । ଏ ଅବହୁନ୍ତି କଣ ମନ୍ଦ କରିବ ।

ଓটিপু নাটক ।

କା ଥିଁ କା ବେ ରା

9

ପାତା ୧୩

କୁଳ ବନ୍ଦର ଗୁଡ଼ିକ ପଦ୍ମାଲିପିରେ ଦଶମି
ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର । ପଞ୍ଚମିଲି
ପାଇସାରୁ ୫୦୮ ।

For Sale

Adarsalini or Copy Book in Uriya

Intended for use in Patsalas and
middle and Lower Vernacular Schools

Price 2 annas per copy.

Apply to the Secretary Printing
Company

Cuttack } 18-1-83 { BALARAM DAS.

NOTICE.

Wanted a clerk on Rs. 20 for the office of the Superintendent of Tributary Mahals Orissa. Application will be received up to the 8th February, 1883. None need apply who has not successfully passed at least the University Entrance Examination and does not write a good hand.

JAGGAMOHUN ROY
Assistant Superintendent
Tributary Mehal.

ମର୍ଯ୍ୟାନା

କାନ୍ତି ଦ୍ୟାମାର୍ଥ ଗୋଟିଏ କିରଣେ କମଳା	ଟ ୧୦
“ ଏହି, ଏହି ଶାତର ଅଲୀ ମ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପଦମ କାର୍ତ୍ତିର ସିଂହ ନରପତି କମଳାରେ	
“ କାନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ କମଳା	ଟ ୧
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦମ କମଳା ଅଠମରବ ଏକଳ	ଟ ୫
ଅଲୀ ମ	ଟ ୫